

கலைபதிவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரீ. பண்டிதராசரருளிச்செய்த

ரீதகவுணகைலாசபுராணம்.

கவிராஜரியற்றிய

கோணேசர்கல்வெட்டு.

இவை

யாழ்ப்பாணம்புலோலிகிழக்குப்பூர்வீகராய

தற்காலபு மட்டக்களப்புக்காரேறுதிலில்வசிக்கும

பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரால்

பலஎட்டுப்பிரதிகள்கொண்டுபரிசோதித்து

திருத்தியும் வினக்கியும் புதுகதி,

அரும்பதப்பொருட்குறிப்புடன்

சுத்தப்பிரதியாக

பருத்தித்துறை தும்பைநகர்

கலாவிதியுத்திரசரலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(Copyright Registered.)

1916.

இதன்விவரபா—கவ.

சாற்றுகவிகள்.

யாழ்ப்பாணம் புலோலியம்பதி
ஆரிய திராவிட மஹா வித்துவாம்சர்
பிரமபுரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள்
இயற்றியவருத்தம்.

திவ்வியதகதிணையிலேமன்மையாவுஞ்செப்புராணப்பிரதிபலனன்றாய்த்
த, கைவருமுதறிஞர்பலர்வேண்டவச்சிற்குத்திடுமென்பதியித்தான்புலோ
லியே மனந், சைவமரபினிலுதித்தா னுயர்பொன்னையாதனயன்மட்டக்கணப்பூர்
தன்னில்வாழ்வான, எவ்வமில்சீர்வயித்யலிங்கதேசிகப்பேரியம்புகவிவாண
நங்கிலவலோனே.

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, தும்பைநகர்,
பிரமபுரீ. ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்சொல்லிய
சிறப்புக்கவி.

சீரேறுகோணமலைப்பெயர்வாய்ந்தென்கயிலைத்திருப்புராண
மேரேறுசரித்திரமாயியைந்தசிலாசாதனமாமிவைகளாய்ந்து
நேரேறுபிரதிபலத்திரிந்துவரும்பேதமுடனிகழ்வித்தச்சிற
பேரேறநல்லவுவித்தானதுசைவன்வைத்யலிங்கன்பேணுவீரே.

புன்னுலைக்கட்டுவன்
பிரமபுரீ. சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கவித்துறை.

ஒண்டமிழ்ப்பாவினுயர்தென்கயிலையினோக்குகதை
பண்டிதராசப்பெயர்மறையோன்முன்பகர்த்தளித்தா
னுண்டிமொழமுதாமாறருஞ்சொற்குறும்பொருள்கா
கண்டுபின்சேர்த்துநற்கோணேசர்கோயிலிற்கல்கெட்டுமே.

ஈகைசெய்துநுணைதயிப்புவிடையோர்க்கச்சினர்பெறச்செய்
தோணைதருங்கவிவேன்மயில்காணவுத்தமன்பா
லு கமுடன் கலைசற்றேருன்புலோலியுதித்தவன்சொல்
வாகன்வயித்யலிங்கோத்தமதேசிகமாமணியே.

யாழ். தம்பைநகர் கிவரசு, சைவ பரசாரணா
 ப்ரீமத். மு. தம்பையாக்குருக்கள் சொல்லிய
 வித்தியாபிபிரையவிருத்தம்.

சீர் திசைபார்த்தபண்டிதராசகவிவிலாணசெகமெலாமகிழமுன் ஞன்
 செய்யவாரியன் றுசெத்தவழிப்பாடையிற்றே ளரிசலின்பமொழுகச்
 செப்புதகிணைகலைமெய்ப்புராணத்தவிகள்கி றுவர்களுமெளிதினுணர.

பேர் திசைபார்த்தமட்டக்களப்பறிவாளர் பெருமைதருகோணாவாசர்
 பெட்டபுடன் கரலிதிவழுஉகற்றிப்பழையபெருமைதிகழ்சொல்லிளக்கிப்
 பிழைபடாக்கோணைசர்கல்வெட்டிமிலகுறப்பின் னரனுபந்தமாக்கிப்

பார் திசைவிளங்குறத்தருகவெனவேண்டிடப்பண்ணவர்களுலக்தெனப்
 பாவல்லிபுலவர் வாழும்புலொலிப்பூர்வபா னுபொன் றையகவிஞன்
 புகழியொடுசெய்தவப்புத்திரன் வித்துவான் பரவமுரைசெய்தேசிகள்

சூர் திசையுமொழியா துசெல்புகழ்ப்பிரசக்தியுயர் தர்ககநூ லுணர்ந்தோன்
 ளல்லார்கள்வாய்மடியவல்லவாபத்திரத்தத்தரம்வரையுந்புணன்
 டுபொருவரில்லாமை தயலிங்கக்குரிசி லுதவிஞனச்சினலமே.

கட்டளைச் சீலித்துறை.

பழுத்தகனிசெப்பண்டிதராசன்புலவல்புவி
 யெழுத்தொடுசொல்லிமுக்கெய்தா தவண்ணமிலக்கியுற
 விழுத்தகவாய்த்ததுசைக்குலொத்துங்கவிற்பனவே
 னழுத்துவித்தானச்சிலவைத்தியலிங்கவறிஞனன்கே.

புலொளி மந்திகையம்மன்கேரயிலர்ச்சகர்
 ப்ரீமத். வை. சபாபதிக்குருக்களவர்கள் சொல்லிய
 விருத்தம்.

கலந்திகழ்புலொலியனுசைவருவவுத்துக்களாய்கன்பொன்னையவே
 ணயம்பெறப்புகிதவக்குமா னுரியமோடுகற்றிராவிடமுணர்ந்தோன்
 பகல்திகழ்ப்பிரசக்தவிலையசர்மந்தியன்பரவுபுகழுரைவித்தகன்
 பண்பார்வலியயலிக்கப்பெயர்கொடேசிகன்பாடல்பெறுவன்கைபூர்வஞ்
 சலந்திகழ்புலீ தகிணைகலாசமேன்மைச்சரித்திரபுராணமநினைத்
 தவறுத்கரலிதிதவழுக்கியரியசொற்சார்துவலக்கவமையர்ப்

1. திகழுமலைவாசர் மட்டக்களப்பு நிர்ப்பந்தியினவாலிலமேற்
புலவதருகென்னக்கலாநிதியியத்திரம்பொலியப்பதித்தனனரோ.

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோலி
ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவாழ்சர்
ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரியற்றிய
பிரசுரபாயிரம்.

சித்திரகன்மேருகிரிச்சிகரத்தனொன்றானதென்னிலகை
புத்தரபுருவதிகையிலோக்குநிரிநோணமலையுயர்வுகூறும்
அத்தகையதெக்கனகையபுராணத்தினையாரியத்திற்தேற்றித்
பத்தசித்தபூசாரனும்பண்டிதராசன் நமிழிந்பாடிவைக்க.

வேறு.

தான்பிறந்தபுலோலியினிற்றந்தைபொன்னையப்பெயரோன்
வேன்மயில்வாகனப்புலவரிடம்விடுப்பக்கற்பத்தற்குப்
பான்மதியமெனக்கலைகள் பலதெரிந்துபல்லோரு
மேன்மையினாலுசரிக்கமிகவொழுக்கஞ்சிறந்துடையோன்.

தெவருகன்னன்மாவருக்கைசெந்நெல்லசொன்னலாநிலைந்
தங்குமட்டக்களப்பினிலேந்தருகாரைதீவிரக்குந்
துங்கவியுயர்க்கோயிற்பூசனையுந்தய்யதமிழ்
பங்கமுருதுவந்தவர்க்குப்படிப்பிக்குந்தொழிலுமுளோன்.

தானேசர்தொழுதுய்யத்தமதருளால்வீற்றிருக்குந்
கோணேசர்கல்வெட்டுக்கூடவணைத்துலகர்பெறப்
பூனையுமில்வீரண்டும்புலோலிநகர்வயித்யலிங்க
மானேயதேசிகனச்சிடுவித்தான்மனமுவந்தே.

மட்டக்களப்பு, காரேறுமுதுர்
ஆங்கில திராவிட பிரதமாளிரியா
ஸ்ரீமான். சாமிதாச மயில்வாகனஞர் சொல்லிய
பிரதிகபஞ்சகம்.

ஆடகமில்லக்கசலகூடமெனலாலும்
ஆடகமில்லக்கையெனுநாமமுதலாலும்
காடகநயந்தகிரிநாதருறைவாலும்
காடகநயந்துபிறநாடுவதனாலும்.

வேறு.

பொன்னும்பொருநரைநதிபொலிவுறலால்வளமிருத்த
நன்னாடுங்காவிரிப்பேர்நதிபாயஞ்சோணாடுஞ்
சொன்னாடும்புலவர் தஞ்சுதுநிநாடும்பாண்டியர்வாழ்
கதென்னாடுமெந்நாடும்புகழீழ்த்திருநாட்டில்.

உ)

வேறு.

தக்கினுக்கையெனப்பெயர்பெற்றதலத்தினலத்தையெலா
மெக்கையுந்தருமுத்தரபாடையிலித்திறமென்றறையு
மககதைதென்மொழியுற்றிடநற்கவியாய்ந்துபுனைந்தனனால்
மிக்குயாபண்டிதராசனெனும்பெயர்மேவுகவிக்கிறைவன்.

(க)

வேறு

அங்கவனுரைத்தகாதையாவலோடெவருங்கறறுச்
சுகரனருளையெய்தத்தாலபுத்தகங்களாய்ந்து
பொங்கியவழுக்கடம்மைப்போக்கியச்சருவமாக்கி
யெங்குமெப்போதுமனனுமிசையினைத்தாங்கிநின்றான்.

(ச)

வேறு.

யாரெனிலிலகாநீபவுததரத்தின்யாமொலிபரப்புநன்னாட்டிற்
புருவபுலவகானமாநகரோன்வேன்மயில்வாகனப்பலவன்
சீரியசீடன்வைத்தியலிககதேசிகனெனும்பெயர்சிற்றந்த
வாரியன்புதியவமுதெனச்சுவைக்குமருந்தமிழ்நாற்கவிககரசே.

(இ)

வயாவிளான், சுதேசநாட்டிய மாணேசர்

புரீமான், க. வேற்பிள்ளை அவர்களியற்றிய

கட்டளைக்கவிததுறை.

பண்டிதராசனெனும்வீப்பிரன்முன்பணித்ததமிழ்த்
தண்டருமின்றகநினையிலாசபுராணமதை
நன்றுவிளகருமரும்பதஞ்சியுநாடுதொன்மை
கொண்டுகோணேசர்கல்வெட்டுமிக்கேர்பலன்கொள்ளுதற்கே

நாவலர்போற்றத்திருத்திப்பிரகடனம்புரிவித்
தோவினனவேன்மயில்வாகனின்மாணவனொண்பொனைய
நாவலன்சேய்வைத்தியலிங்கதேசிகன்கன்னன்மினு
மாவளமட்டக்களப்பூர்நிவாசனமாணிக்கமே.

மேன்மை நுகரிய

வயாவிளான் சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையார்
இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

தருமருவநாமா துநடமிடுங்கலைவலோர்சிரமணியெனப்புகழ்ந்து
சிங்நைதமகிழ்கொண்டாழிவந்தனைசெயுங்குணச்சீர்பலநிறைந்தமகிபன்
செந்தமிழ்க்கலைஞானமேருபண்டிதராசசெல்வவிப்பிரணுலகினிற்

கருமருவுமானிடர்கணன்கறிதரச்செய்தகயிலைப்புராணமாரூங்
காவியமதற்கரும்பதகுறிப்புரையன்புகவினச்செய்பவனொரெனிற
கந்தமலர்வீசகாவுந்துமண்டீர்கதிரைகந்தன்பதம்பணிபவன்

தருமருவநற்புலொலிப்பதியுதித்துளான்சற்சங்கமேவுபுகழான்
தற்காலமட்டக்களப்புநகர்தனைவாசதலமெனக்கொண்டமர்ந்தோன்
தக்ககலைகற்றவேன்மயில்வாகனாசிரியன் தற்குமாணவகநிலையன்

அருண்மருவுபொன்னையதவவயித்தியலிங்கவாசிரியனானமதிய
னகிலமிசைசேகரணைசர்கல்வெட்டுமித்தோடணைத்தரங்கேற்றவெண்ணி
யழகுறத்தும்பைநகரமர்கலாநிதியந்தரவச்சிற்பதித்தானோரா.

சூசிபத்திரம்.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்	பாடற்றொகை
நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.....	௭	
பாயிரம்.....	௧	௧௫
௧—வது இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்	௪	௩௬
௨—வது திருமலைச்சருக்கம்.....	௬	௬௪
௩—வது புவனோற்பத்திச்சருக்கம்	௨௧	௩௬
௪—வது அர்ச்சுனவிதிச்சருக்கம்.....	௨௬	௮௬
௫—வது மச்சாவதாரச்சருக்கம்.....	௩௬	௪௮
௬—வது தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்	௪௨	௧௧௫
௭—வது திருநகரச்சருக்கம்	௬௪	௧௧௬

ஆ. ௬. ௩. ௫

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் விலைக்குவாங்கலிரும்புவோர்
யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையிலும்.
வயாவிளான்: சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையிலும்,
தும்பளை: ஸ்ரீமத். வை. முருகையாவிடத்திலும்,
கொழும்பு: கூரு-ம் நம்பர்வீடுசாமிதாசமயில்வாகனனாதிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: புளியந்தீவு வைத்தியசாலைஸ்ரீமான். க. பெ. செல்
லையாபிள்ளையிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: காரைதீவு என்னிடத்திலும்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்புத்தகத்தை யாராவது இதேமாதிரியிலச்சிட்டிடுவெ
ளிப்படுத்தக்கூடாதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

திருக்கோணமாமலை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்.

—o—o—o—

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறைகமலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி [ர்
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடைய
கரைகெழுசந்துங்கராகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (க)

கடிதெனவந்தகரிதனையுரித்து வவ்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர்,
படியனநடையாள்பெய்வனாமடநதைபிறைதுதலவளொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்குழந்து* கொள்ளமுனித்திலஞ்சம
ந்து, குடிதனைநெருக்கிப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலைய
மர்ந்தாரே. (உ)

பனித்தினர்நிங்கள்பைந்தலைநாகம் படர்ச்சடைமுடியிடைனைத்
தார், கனித்தினந்துவரவாய்க்காரிகைபாகமாகமுன் கலந்தவர்மதின்
மேற், றனித்தபேருருவவிழித்தழுகைந்தாங்கியமேருவெஞ்சிலையா
க், குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (ங)

பழித்திலங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப் பாங்குடைமதனைப்
பொடியார், விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார் கமல
மார்பாதர், தெழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடற்றரளஞ் செம்பொ
னுமிப்பியஞ்சமந்து, கொழித்துவன்றிரைகள் கரையிடைச்சேர்க்கு
ங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ச)

தாயினுநல்லதலைவரென்றடியார் தம்முடிபோற்றிசைப்பார்கள்
வாயினுமனத்துமருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலவேடர்
நோயினும்பிணியுந்தொழிலர்பானீக்கிதுழைதருநூலினர்ஞாலங்
கோயிவஞ்சையுங்கடலுடன்சூழந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரே (ரு)

கொள்ளம்—சேது.

பரிந்துரன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன்னுயிர்மேல்வருங்கூற்
றைத், திரிந்திடாவண்ணமுதைத்தவற்கருளுஞ்செம்மையார் நம்மை
யாளுடையார், விரிந்துயர்மொளவன்மாதவிபுன்னை வேங்கைவண்செ
ருந்திசண்பகத்தின், குருந்தொடு முல்லைகொடிவிடும்பொழில்சூழ்
கோணமாமலையமர்தாரே. (சு) *(எ)

எடுத்தவன்றருக்கையிழித்தவர்விரலாலேத்திடவாத் தமாம்பே
று, தொடுத்தவர்செல்வந்தோன்றியபிறப்புமிறப்பறியாதவர்வேள்வி
தடுத்தவர்வண்பால்வைத்ததோர்கருணை தன்னருட்பெருமையும்வா
ழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும்பெரும்புகழாளர்கோணமாமலையமர்ந
தாரே. (அ)

அருவராதொருகைவெண்டலையேந்தியகந்தொறும்பலியுடன்புக்
க,பெருவராயுறையுநீர்மையர்சீர்மைப்பெருங்கடல்வண்ணனும்பிரம
னிருவருமறியாவண்ணமொள்ளெரியாயுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தகன்மாற்
சூங், குருவராய்நின்றார்குரைகழல்வணங்கக்கோணமாமலையமர்நதா
ரே. (க)

நின்றுணுஞ்சமனுமிருந்துணுந்தேருநெறியலாதனபுறங்கூற்,
வென்றுநஞ்சண்னும்பரிசினரொருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்,
துன்றுமொன்பெளவமொளவலுஞ்சூழ்நது தாழ்நதுறுதிரைபலமோ
கிக், குன்றுமொண்காணல்வாசம்வந்துலவுங்கோணமாமலையமர்நதா
ரே. (க0)

குற்றமிலாதார்குரைகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைநது முரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிர்
[தே

சுவாமிபெயர்—கோணேசர்

தேவிபெயர்—மாதுமையம்மை

இததலத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் திருநா
மமும் தேவிதிருநாமமுங் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாரரு
ளிசெய்த சிவநாமக்கலிவெண்பாவிற்கண்டன. அதுவருமாறு:—

“மன்னுதிருக்கோணமாமலையின்மாதுமையேசர்

பொன்னேகோணேசப்புராதன—நன்னயஞ்சேர்”

என்பதாம்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

விலைகருமேனியிலணிக்கோவைமேகலை தரித்தவாடையுமணிப்பூணுமாகவெ
 மினுக்குமாதர்களிடைக்காமழங்கியெ—மயலூறி [குல
 மிருத்தகாமியனெனப்பாருளோரெதிர் நகைக்கவெயுடெடுத்தேவியா
 வெறுப்பதாகியெயுழைத்தேவிடாய்படு—கொடியேனை
 கலக்கமாகவெமலக்கண்டிலேமிரு பிணக்குளாகியெதவித்தகாமலேயுனைக்
 கவிக்குளாய்சொலிகடைத்தேறவேசெயு—மொருவாழ்வே
 கதிக்குநாதநீயுனைத்தேடியெபுக முரைக்குநாயெனையருட்பார்வையாகவெ
 கழற்குளாகவெசிறப்பானதாயரு—டரவேணும்
 மலைக்குநாயகசிவக்காமிராயகர் திருக்குமாரனெமுகத்தாறுதேசிக
 வடிப்பமாதொருகுறப்பாவையாண்மகிழ்—தருவேனே
 வசிட்டர்காசிபர்மகத்தானயோகிய ரகத்யமாமுனியிடைக்காடர்கிரணும்
 வருத்தபாலினிற்பொருட்கோலமாய்வரு—முருகோனே
 நிலைக்குநான்மறைதவத்தானபூசுரர் திருக்கொணுமலைதலத்தாருகோபுர
 நிலைக்குளவாயினில்கிளிப்பாடுபூதியில்—வருவோனே
 நிகழ்த்துமேழ்பவகடற்குறையாகவெயெடுத்தேவல்கொடுபொடித்தாளதா
 வெறி—வினைத்தகாரியமனுக்கலமேபுரிபெருமானே. (க)

வேறு.

தொடுத்தவாளுனவழித்தாமார்முலை யசைத்துமேகலைமறைத்துமுக
 மிடித்துநெர்க்கலைநெகிழ்த்துமாவியல்—கொளுமாதர்
 சுகித்தேஹாவெனநகைத்துமேல்விழ முடித்தவார்குழல்விளித்தமேவந்திழ்
 துவர்த்தவாய்குருளடக்கிமால்கொடு—வழியேபோய்ப்
 படுத்தபாயலிலணைத்துமாமுலை பிடித்துமார்பொடுமழுத்திவாய்தழ்
 கடித்துநாணமதழித்தபாலிகள்—வலையாலே
 பலித்துநாய்பிணிகிடத்துபாய்மிசை வெளுத்துவாய்களுமலத்தினுயென
 பசித்துதாகமுமெடுத்திடாவுயி—ருழல்வேரு
 வெடித்ததாடகைசினத்தையோர்களை விடுத்துயாகமுநடத்தியேயொரு
 மிருத்தவார்கிலைமுறித்தமாயவன்—மருகோனே
 விதித்துநூலமதளித்தவேதனை யதிர்த்துஒர்முடிசுரத்துலாயனல்
 விழித்துகாமனையெரித்ததாதையர்—குருநாதா
 அடுத்தவாயிரவிடப்பணமுடி நடுக்கமாமலைபிளக்கவேகவ
 டரக்கர்மாமுடிபதைக்கவேபொரு—மயில்வீரா
 அறத்தில்வாமுனைமகிறக்கவேயறு முகத்தினெண்ணிருமத்தியானையொ
 டிருக்கொணுமலைநருக்குலாவியபெருமானே. (உ)
 வேலும்மயிலுந்துணை.

உபோற்காதம்.

ஆசிரியவணக்கம்

நான் மறையின்றொகைவகையி னூல்பலவுந தெருட டியுள்ள கா டிப்பன்னாள், மேன்முறையின்வைக்கவெண்ணியுலகநடைபயிற்றிய ன்புமேன்மேலோங்குத், தான்றெளிந்து நுண் ணுணர்வாற்கண்டனவு மவிண்டெனுளந்தன்னின்மேவும், வேன்மரில்வாகனப்புலவனடியி ணைகள்சிரத்திருத்திவிளம்புவேனே.

விஷயம்.

“வாயுசேஷவிவாதேநதோஷோத்வேஷோபவத்புரா
சகஸ்ரபணிநாசேஷேமேரோராச்சாத்பரத்வர: ||௧||
தத்ரவாயு:பலைநவதாடயித்வாதவேகந:
மேரோ:சகஸ்ரசிகரே திரயமாதாயகச்சதி ||௨||
தஸ்யாப்யேகம்த்ரிகடாத்ரிசித்ருமத்யேசசிகங்களே
ஸம்ஸ்தாப்பயபலவான்வாயு:லோகரட்சார்த்தமேவச ||௩||
ஏதஸ்மாணமாத்ரேணசர்வபாபைப்ரமுச்சயேதே

எனக் கார்த்தபுராணத்துத் தக்ஷணகைலாசமகாத்மியங்கூறு தலால் மேருமலையின் திரிகூடசிகரமேஇலங்கையென்பது வெளிப் படை. “லக” என்னும் (தாது) வினையடியாற்பிறந்த “லங்கா” என் னுமபதம்,இனிமையுடையது-அடைந்ததுஎன்னும் பொருளுடைத தாய் தமிழிலக்கணநயம்பற்றி இகரவுயிரைமுதலிற்கொண்டு இறு தியாகாரமைகாரமாய் இலங்கையென்றாயிற்று. ஆகவே சிருட்டிகா லத்தின்றிப் புதிதாகஉண்டாக்கப்பட்டதென்க. “சிவகோடியடை யமுனஞ் செம்மறசக்கிரீவஞ—லவகோடியகற்றியியற்றுகோடியா ளயமுந்—தவகோடிவீடணஞற்றருமுக்கோடியுமாக— நவகோடிசி வாலயங்கண்ணியதிலங்காநகரம்” என்றசெய்யுளின்படி சிவசாதரி த்தியுச்சிறப்புவாய்த ஈழமுண்டலத்தின் வடகோடியிலேயுள்ள துதக்ஷிணகைலாசம். கைலாசமென்பது — சிலாசமுனிவர் சிவபெ ருமானோர்க்கித் தவங்கிடந்து அவரைத்தாங்குமாற்றலுற்று மலை

வடிவானமையின் இப்பெயர்த்தாயது. இது உலகனுள்ள ௧௦௦௮. சிவக்ஷேத்திரங்களிலொன்று. இது இமாசலகைலாசம் மேருகைலாசம் மந்தரகைலாசம் தக்ஷிணகைலாசம் முதலாகப்பலவுள. வெள்ளிமலையாகிய இமாசலகைலாசமே சிறப்பாக நூல்களிற்கூறப்பட்டது. அதனையே இராவணனெடுத்தது துன்புற்றான். சிவபிரானங்கேநவரத்தினகசிதமான பெரியதோராலயத்தில் நந்திரிருங்கி மகாகாளர் முதலிய பிரமதகணங்களும் தேவ கந்தர்வயக்ஷை கின்னராதி பிறகணங்களும் பணிய முனிவர் முதலியோருக்கு அனுக்கிரகிப்பர். அது ஊழிதோறோங்குமோங்கலென்ப. பிரகிருதி தத்துவத்தின்மேலே அப்பிராகிருதகைலாசமுள்ளது; இது சிறந்ததீக்ஷாவான்களாலடையத்தக்கது; இதுவே சிவலோகம் இதுவுமிதன் மேலுள்ள சிவலோகங்களுஞ் சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானங்கள். இங்குற்றோர் நித்தியராகவாழ்வார்.

இங்கே தக்ஷிணகைலாசமென்றது தேவாரந்திருப்புக்குழைப் பற்றிருக்கோணமலையை. இது உத்தரகைலாசத்தில் வாயுவாற்பிடுங்கிய சிகரமூன்றனுள்ளொன்று, அதனை:— “முன்னர் வீழ்ந்திடுகிரிகாளத்தியாய்மொழிவர்—பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிராமலையெனும்பிறங்க—லன்னதற்பின்னர் வீழ்ந்தது கோணமாவசல—மின்னமூன்றையுந்தக்ஷணகையென்றிசைப்பார்” என்னுஞ் செவ்வந்திப்புராணச் செய்யுளாலுமறிக. திரிகூடம், மச்சேசுரம் என்னும் பெயர்களும் பிற தற்குண்டு; சத்தி போதாயனர், முதலியரிஷிகளுந் தேவாசுரர்களுந் பூசித்ததலமுமிஃதே. மகாசுனையென்னுந் தீர்த்தமுமிங்கேயுள்ளது. தற்காலத்திலே இதனைத் திரிகோணமலையெனப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றார்கள். இந்தமகாக்ஷேத்திரத்தின் அதியற்புதங்களைத்தமிழிலெடுத்துக்கூறுவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம். இதனை; சிங்கைச்செகராஜசேகரனாஞ்ஞாப்படி சைவராசபண்டிதர்கட்டளையிட பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசாருளிச்செய்தனர். வடமொழிமச்சேந்திய புராணத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகியவிது ஏழுசுருக்கங்க்கையுடையதாய் விருத்தப்பாவாலந்தாதித்தொடையாயிற்றப்பட்டது.

மச்சேந்தியபுராணத்திலே கூறப்படாது பிற்காலத்து ௩௩௪ தசரிதங்களை ஆசிரியர் தாமேசேர்த்ததென்றமையின் திருநகரச்சுருக்கத்துப் பதினேழாஞ்செய்யுளுக்குமேற்பட்டவை தவறின்றாய் விருத்தத்தொகைச்செய்யுள்களுக் கிழுக்கின்மையாதலுமுய்த்துணரப்பாற்று.

குறிப்பு.

இப்புராணம் பலாக்குமுபயோகமாய்பொருட்டு, யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, பலவுட்டுப்பிரதிகள் ஆராயுங்காலத்து, யாழ்ப்பாணம் தும்பை நகர் பிரமபுரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களும், திரிகோணமலை வில்லுன்றி பிரமபுரீ. வை. இராமலிங்கக்குருக்களவர்களும் ஷெயூர் புரீ சி. வேலுப்பிள்ளையுபாத்தியாயரும் மட்டக்களப்பு புரீகாரை சாமிதாச மயில்வாகனனாரும், ஷெயூர் கோட்டை முனை புரீ. சி. குமாரசுவாமி அவர்களும், இன்னுஞ்சிலருந்தத்தஞ்சிரமனோக்காது பரோபகார சிந்தையராய் எமக்குச்செய்த இன்றியமையாக்கல்வியுதவிகளெஞ்ஞான்றும் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

அம்புவிபாரந்தர்க்கெல்லாமாயுளோசிறிததற்குள்
வெம்பிணியிளமைமுப்பிழிதுயில்சோம்புகாதற்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்பதெங்ஙனங்கற்றாலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதேயன்றோ.

யாழ்ப்பாணம்
நளவருஷம்
சித்திரைமாதம்

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

கவிவீரராகவரியற்றியது.

நிலைமண்டலவாசியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன்வடபெயர்கயிலேயின்
அணிநிறக்கொடுமுடியாயிரத்தொருமுடி
படவராவொதுக்கப்பறித்தினிதிலங்கை
வடகடனிலவண்மாருதம்பதிப்ப
வருமுக்கோணமலைதன்கயிலேப்
பரமர்க்குருத்திரப்பதினொருபேரும்
ஒருபதுமுருந்தருமொன்பதுவிரிஞ்சுரு
வருகடற்கமடம்வழங்கியமீனமும்
திருமலைதழுவியடுதசுமுகரிருதனும்
பொருமலைதகரிப்புரவலர்பலரும்
பூசையொடிறைஞ்சியபுராண நூற்கதையைத்
தேசிகன்சொற்படிதென்கலைப்படுத்தி
யந்தாதித்தொடையடைவொடுதொடுத்து
நந்தாவிருத்தநவையறக்கூறினன்
அந்நாட்டரசன்ஆரியர்கோமான்
பொன்னாட்டைந்தருபொருவருகரதலன்
மறுநிலநிபுரைவானிலத்திருத்தி
யுறுநில முழுவதுமொருதனிபுரப்போன்
றென்னிலங்காபுரித்திசைதொறுமருவும்
மின்னிலங்கியவேல்மேவலர்புயத்துப்
படவராமுடித்தலைப்பார்முழுதாண்ட
இடபவான்கொடியெழுதியபெருமான்
சிங்கையாதிபன்சேதுகாவலன்
கங்கைநாயகன்கருங்கடற்சேர்ப்பன்
பெளவமேற்றயில்பராபரன்சூட்டிய
தெய்வமாமுடிச்செகராச்சேகரன்
அவனதுகாலத்தத்திரிகோணச்

1. ஏகாதசருத்திரர்களாவார்: சுயகரா சம்பு கிரீசா சமாட்டகர் சுக்லாதர்
விருபர் பகவான் சூவி வாமேசர் தீப்தமூர்த்தி கங்காதர் என்பவர்களாம்.

2. தசவிஷ்ணுக்களாவார்: விஷ்ணு அச்சுதன் சரோருகாஷன் பத்மநாப
ன் கேசவன் நாராயணன் சக்கிரபாணி வாசுதேவன் தாமோதரன் கிருட்டி
ணன் என்பவர்களாம்.

3. நவபிரமாக்களாவார்: வேகா விரிஞ்சி கிருட்டா பத்மபூ பிதாமகன் கம
லவாசி சுயம்பு சதூர்முகன் விசுவகிருட்டா என்பவர்கள்.

சிங்கையாதிபன்; விஜயகூழங்கைச்சக்கிரவர்த்தி.

சிவனதுகோயிற்சிவமறைமுதலேன்
அருமறையுபநிடமாகமஞ்சோதிடம்
விரிதமிழ்வரையறவிளங்கியகுரவோன்
சேயினுந் திறலான்சிவநெறிதவறான்
காயினுநல்லான்றயாநிதியனையான்
முப்புரிநூற்புயன்முளரியந்தாமன்
செப்பரும்பண்டிதராசசிகாமணி
என்னுநாமத்தெங்குருபெருமான்
மன் னுநாற்கவியும்வல்லநாவலனே.

நேரிசைவெண்பா.

காஞ்சித் தலத்துக் கவிவீர ராகவனுல்
ஆஞ்சித் தனையென் றளவிட்டோன்—வாஞ்சித்துச்
சேயுயர் முக்கோணச் சிவகதைசெய் தான்விளங்கப்
பாயிரமிங் கோதினனிப் பால்.

நூலாக்கியோனாக்குவயம்.

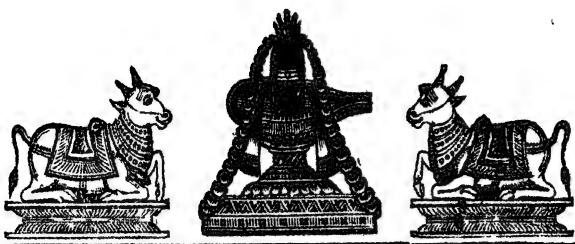
திருக்கிளருமச்சகேச்சராபுராணஞ்செந்தமிழாலெல்லோருநடுகளி
யததானே,பெருக்கமுடன்கைலாசபுராணமென்னப்பேருமிட்டுச*சீ
ருமிட்டபெருமைதன்னாற், சருக்கமெழுவகையாக்கிவிருத்தபபாக்க
ளதானுமறுநூற்றுமுப்பத்தைந்தாச்செய்தா, னிருக்குமொழிச்சை
வசிகாமணியேயென்னவெண்டிசையெண்பண்டிதவிராசன்றானே

† கவிராஜர்சொன்னகவி.

நடிக்கும்பரதமியலிசைநாடகநாற்கவிதை
நொடிக்குமுன்பாடப்ரபந்தங்கணிதநன் னூல்சிவநூல்
படிக்கநிகழ்த்தப்புராணாகமஞ்சொல்பரம்பரையாய்
வடிக்குந்தமிழ்வல்லபண்டிதராசன்வரவித்தையே.

* சீர் ஒலி—நாதமாத்திராகாரணமான இந்நூற்பெயா எழுழுத்தா
கலின் சருக்கமுமேழென்க.

† கோணேசர்கல்வெட்டாக்கியோன்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ த க்ஷி ணை க ல ர ச பு ர ண ம்

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய வம்புயத் தென்றும்வி ளங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்திப தாம்புயம்.

பா யி ர ம் .

கடவுள்வாழ்த்து,

கோணேசர்துதி, அறுசீராசீரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டகருமுகிலஞ்சதர்வேதச்செம்முகிலஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சடையில்நிமிராவங்கடனிலவுசிரந்துருழத்
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூலும்பசுந்தொடையுந்தயங்கத்தோற்று
மேர்கொண்டகயிலையையொருமுதல்வனிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

இதுவுமது.

வாய்ந்தரிலைமலரடியும்மலரடிமேலேறிட்டுவைத்ததானுங்
காந்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பாந்தனெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாது
மேந்தியொருகயிலைமலைந்குமிறைதன்னேமனத்திருத்தல்செய்வாம் (௨)

இதுவுமது.

?செய்யமண் த்தாளமுஞ்ஞாள்மீ திற்சிலம்பழகுஞ்சிறுமானேந்துங்
கையழகுமழுவழகுந்திருமார்பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
தய்யமுக்கமலரழிகும்புன்முறுவனகையழகுந்துலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கைலைமலைமுதல்வனையெம்மிதயமலரழுத்துகிற்பாம். (௩)

மாதுமையம்மைதுதி.

பார்புரந்ததிருவடியுமடியவர்களீடேறும்படியேபைம்பொற்
றார்புரந்தவடியுமகுமழுகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குசோதிக
கார்புரந்தகருங்குழலும்வெண்ணகையுஞ்செவவிதழுங்கருணைக்கண்னுஞ்
சீர்புரந்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிறதைசெய்வாம். (௪)

வீரகந்திவிநாயகர்துதி.

செம்முளரியுங்கதையும்வெண்கோடுஞ்சக்கரமுஞ்சிலையும்பாம்பும்
விம்முமணிப்பொற்குடமுங்கழுநீருந்நென்முடியும்விளங்குஞ்செந்நெற
றம்முகமுடமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லபையுந்தரித்தசோதிக
கைமுகனைமறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்தந்தானே. (௫)

சுப்பிரமணியர்துதி.

தானவர்களுரங்கெடுத்துவானவர்கள்புரங்கொடுத்தலைவன்வேத
ஞானவரம்பெதுகொலெனவரன்கேட்பவரைத்தபரஞானபோதன்
கானவர்தம்புனத்திலொருகுறமகன்பின்னுறநடந்தகமலபாதன்
றேனமருந்தொடைமுருகனெருவேலனிருதாளென்சிறதைசேர்ப்பாம். (௬)

சீவனடியார்துதி.

சிந்தனையுமருச்சினையுந்தமிழ்பாடலாமெனமுன்செய்தநால்வர்
அந்தண்மலர்க்கழல்போற்றிசண்மசரடிபோற்றியமலன்கோயில்
நிந்தனையற்றிடவணங்குமடியவர்க்கேவடிபோற்றிநிமிலன்பொற்றாள்
வந்தனைசெய்யபவரெவரோவவாரசரணஞ்சிரத்தினுமென்மனத்துமுய்ப்பாம். (௭)

துளக்கோடன்றுதி.

பார்தாங்குகோயிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பரற்குடாட்டி
யோர்தாங்குமாயனுக்குமலங்காரவாலையுமொன்றியற்றிமுற்றுங்

செய்யுமணி என்பதூஉம்பாடம்.

! சிலை-சுருப்புவில்லு. 0 வாமமென்பதூஉம்பாடம். § முத்தலை
யுமென்பதூஉம்பாடம், † செந்நியென்பதூஉம்பாடம். ‡ மாதானம் பழமுமவீச
கத்திவிநாயகரகையிலுள்ளது.

* வாரெவரங்கவர், என்பதூஉம்பாடம்.

பாயிரம்.

கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சுனையுங்கண்டகண்டன்.

சீர்தாங்குளுக்கோடனெனுஞ்சோழகங்கனைஞ்சிந்தைவைப்பாம். (அ)

ஆக்துவ தீதவர்பெயரும் நூல்செய்தகாரணமும்.

வைப்பானவடகயிலெதன்கயிலெயென்றிரண்வெரைக்குமீசன்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதன்மொழியாற்செப்புக்கென்றான்
இப்பாரிலயனன்குமுகமுமொருமுகமாகியிசைந்ததன்ன
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வேதநாலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விரிநூல்யாவஞ்
சோதிடமுமந்திரமுமுணர்ந்துணராதவர்தெளியச்சொல்லவலல்லா
ஞதலிணைக்குருவின்மொழிகேட்கவேண்டுமெனுமன்பிணலே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணகதைதன்மொழியாலுலகமீதே. (க0)

இந்நூற்பெயரும், முந்நூற்பெயரும்.

மீதுயர்ந்தவுருத்திரமும்விரிபதும்பெருமலரின்விரிஞ்சர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குனொருபெரியபுனிதமீனு
மாதரவீனிறைநஞ்சுகதைகைலாசபுராணமெனவறையலுற்றேறன்
மாதிரியமச்சேந்தியவடபுராணத்தியல்புமருவத்தானே. (கக)

அவையடக்கம்.

அத்திறத்திறக்கைலாசபுராணமெனத்தமியேறாந்தைந்ததூலி
னெத்திறத்தவழுவேனுமீரைந்துகுற்றமும்வந்தியன்நேசனும்
•முத்தமிழ்வல்லாசிந்திமிகழ்வோசிறியோர்தமுழந்தானுன்றித்
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்பேராநாடகியார்தீதீதென்ன. (கஉ)

என்னவடியென்னதொடையென்னகவியென்னபொருளிர்துகொலென்றார்க்
கன்னபுராணத்தினுண்மையாராய்வினாற்பெரிதும்றியலாமா
லுன்னருமக்கதைப்பொருட்டென்புன்கவியும்பெரியோருட்கொள்வதல்லாற்
•கன்னலையச்சவைக்கலதுகோதிந்கோவாய்சிவப்பக்கறித்துண்பாரே. (கங)

புராணத்தளவு.

பாரிலங்குயிலாசபுராணத்திற்கேழ்சருக்கம்பயில்வித்தோங்கு
மாரமுதலிருத்தகவியுநூற்று*முப்பாளைந்தனையொகச்
சீரெழுத்துச்சொற்பொருளையாப்பலங்காரமுதலியுநூற்றெரிக்கவல்ல
பேரிதழாவகைபகர்ந்தேன்றென்கயிலைமலைமலைமொபிரிதூந்தோன்ற. (கச)

தோன்றுமுயிரனைத்துமாய்த்தோன்றரியமெய்ஞ்ஞானச்சுடருமாகிக்
கான்றகதிரிலவொழுமதியரவுந்திருமுடிமேற்காட்டிநிற்கு
மூன்றுலகுக்கப்பாலாமுதல்வனிதநமக்கிடாமமுறைமைத்தென்ன
வேன்றமலைக்கொழும்புவளரிலங்கைவளமுதிரிதிங்கியம்புகிற்பாம். (கரு)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்றளவெனச்சுவடிரதியறகண்டாம.

ஸ்ரீதக்ஷிணைகலாச்சுபராணம்.

முதலாவது

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பாருநாகமும்பைங்கிரியுந்திரை, நீருநேர்புடைகுழரிமிநதெழு
மேருமீதில்விலங்கியசென்னியொன, றுரமாருதங்கொண்டுகமைத்ததே (1)

அமைத்தபொன்மலையாதலின்பெயர், சமைத்தவீழமிதெனறுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா, ஁லுமைத்தநீர்வயலுநுமிலங்கையே. (2)

இலங்குமாமணியெய்தலிளுவலார், துலங்குமாதவர் சூழவருதலாற் [஁மே
பலன்கொடாவரமெங்கும்பரத்தலாற், பொலங்கொளீழுமு மபொன்மலேபோ

மேருவுந்தென்னிலங்கையும்வேறலென், ருருஞ்சொல்வரதற்குமிதற்குநா
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா, னூருநகையிலாயமுமுள்ளதே. (3)

உள்ளமும்புறமும்முயிர்க்கொள்கையின், வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமுமிக்கெ
ழீஇ, யள்ளல்வாரியடங்கலுமுண்டகார், துளாருதாரைபனித்தல்சொரிந்தேச.

தேனிரைத்துயரம்? பலர்ச்செங்கதிர், வானிரைத்துவருவதுபோலநன்
கானிரைத்துநிலங்கெழுக்கன்மலே, மேனிரைத்துவிரைந்ததுநீத்தமே. (4)

மேவுகாரகிலும்விரைச்சாந்தமும், பூவுநாவியும்பொன்னுந்தரளமும்
நீவிநன்கடைதோறுநிரைத்தலா, லோவிலாப்புனல்வாணிகொருக்குமால் (5)

மால்வரைக்களி றந்திரைவாசியும், மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேலினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா, லேலுமப்புனல்மன்னவென்னலாம (6)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியும், மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனும்நிரைத்தபுனல்சிவ, னேங்குபூசனைக்குய்ப்பவரொக்குமால் (7)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல், புக்குநானிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொ றந்தேங்கிவிரைந்துபோய்த், தக்கவாழிதழீஇயப்பரந்ததே. (8)

* உமைத்த—அமைதியான—பிரகாசமுள்ள.

o முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம்.

? அம்பரை, வம்பரை என்றும்பாடம்

† மழையென்பதுஉம்பாடம்.

பரந்தவாய்க்கிணைதண்ணுமைபற்பல, நிரந்தமன்னர்நெருங்கமுடிக்கலா
லரந்தைபோய்தின்றமுனவார்த்தவர், புரந்தமங்கையாங்கெதிர்போயினார். (கக)

போயின்னர்ப்புனல்மறித்தாங்கவ, ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ், சேயசங்கமுமுந்திகழ்செய்யெலாம். (கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையுந், துய்யநீலமுஞ்சூழ்ந்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு, வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (கங)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும், வானிலாவொடுதாரகைமானலா
லானவாவியும்புயராசியும், பானுவின்கதிர்பாய்கடலொத்ததே. (கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவர், தாடிவானரமங்கையெடுத்தய
லோடிநோக்கிநெருப்பிதென்றுதியுள், வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால்.

துடைத்துமுன்றிலத்தூர்த்தெறிசுப்பையைக், குடைத்தலைச்சுடர்க்கோழி
கள்சீப்பமண், அடைத்தமாமணிகால்பட்டலங்கலா, லுடைத்தபேழையுட்பெய்
மணியொக்குமே. (கக)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண், விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாற்
பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதியி, னும்பரிற்குசவுனப்பவறிற்றலாம். (கௌ)

*விறறமாமணிக்கென்கொல்விலையெனச், சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்
சொல்லிலா, நுற்றசெஞ்சுடர்நாடொறுமோங்கலா, லற்றைக்கற்றையதிகமுரை
ப்பரால். (கஅ)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடைபூர்க்குரீஇ, விரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி, விரவு
மின்மினியென்றுமின்களின்மணி, வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமால்

?எடுத்தநீளவரம்பேத்துசெய்யெங்கணு, மடுத்தநென்முளையாமெனவன்னமும்
விடுத்தவால்வளைவெண்டரளங்களை, மடித்துவாயுறக்கவ்வுமருதமே. (உ௦)

மேகநீரருவிப்பீணவிம்முற, நாகமாமணிநல்விளக்கேற்றவர்
தோகையாடச்சூரும்பிசைபாடுவ, தாகவோங்கலலங்குங்குறிஞ்சியே. (உ௧)

குறித்தவேயங்குழலோதையுங்கொற்கொடு, மறித்தகாலிமணிக்குரற்சும்மையு
ம், வெறித்தவேற்றுவின்பறைக்கெளவையு, முறித்தயிர்க்கடையோதையு
முல்லையே. (உஉ)

* விறகுமென்பதூஉம்பாடம். ௦ மென்கால பாடப்பதம்
? எடுத்துஎன்பதூஉம் நீபுனலென்பதூஉம்,
*தாகவோங்கலிலங்குமென்பதூஉம் பாடப்பேதங்கள்.

ஸ்ரீ தக்பிண்கைலாச புராணம்.

எறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலை, சோறுதாழைசொரிதரப்புன்னைகள், மாறி
ல்காவண்ணஞ்செய்யமண்ணஞ்செய்வார், வீறுகொண்டதுவெண்டிரைநெய்தலை.

நெய்தலைறுகுறிஞ்சிநிலந்தலை, செய்தநானிலமுந்திசைநான்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா, லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (உச)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கெலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலா*நடையின்பேரையிலையெனிலடையின்பேரே
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்கம்
வறப்பெலாம்வரைவிலாரம்வரையெலாம்வரைவிலாரம். (உரு)

ஐரணமுழக்கமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமறையவர்க்களிப்பர்தானம்
பூரணமாகுநானம்பொருந்திடாததுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபூவைநந்தனமெங்கும்பூவை. (உசு)

ஐவெலாந்துய்வாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலினேசைமலையெலாங்குயிலினேசை
காவெலாமுயர்ந்ததாழைகரையெலாங்கமழுந்தாழை
பாவெலாமரனூர்தஞ்சீர்பகர்வரிதன்னேனூர்தஞ்சீர். (உஎ)

ஐன்னேபோலளிப்பாளுண்டியனைவருஞ்சுத்தவண்ணி
பின்னையென்றோர்களையம்பெண்கடம்மிடையே?யைய
மென்னையாளரன்விழாவேயெங்கணும்பெருவிழாவே
தன்னேநேருழுவர்பண்ணைதண்கலையுணர்வார்பண்ணை. (உஅ)

ஐண்ணுவர்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பர்தியாகங்
கண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழலுண்ணுவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுனர்வரைவில்லாரையேத்துனர்வரைவில்லாரை. (உக)

வரையெலாமாரமாமம்வனமெலாநன்கார்நன்கார்
நிரையெலாஞ்சாலிசாலிநிரையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தரையெலாநீலநீலத்தடமெலாநாறுநாறுங்
கரையெலாமன்னமன்னங்கடவெலாமீழமீழம். (உஈ)

(இ—ள்) ஈழவரையெலாமாரம்—இலங்கையிலுள்ள மூங்கிலிலே
முத்துகளுண்டாகும், ஆரவனமெலாம்நன்கார்—சந்தனமரம்பொருந்திய ஊ
ர்குழ்சோலையெங்கும் நல்லகார்ப்பருவநிகழும். நன்கு ஆர் நிரை எலாம் சாலி-

* நடை—செலவு.

2 கியம்—சந்தேகம்

ஐ இந்தச்செய்யுள்நாலும் பலவுட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

† கண்ணுளர்—நாடகர்.

கண்மைபொருந்திய ஒழுங்குகளெல்லாம் அருந்ததிக்கற்பின் மகளிராலாகும், சாலிரையெலாங்கன்னல்— நெற்பயிர்வரிசைகள் கரும்பைப்போலவளர்வன, கன்னல்தரையெலாநீலம்— (இடை)நாடிக்குநேரானதரைப்பாகமெங்கும் நீலரத்தினம்விலையும், நீலத்தடமெலாம்நாறு—கருங்குவளைதளலருந்தபாகங்ளிலே முளைப்பயிருண்டாகும், நாறுங்கரையெலாமன்னமன்ன— சேற்றுமணமுள்ள(வாவி)க்கரையெவ்விடத்தும் அன்னப்பட்டிசுள்பொருந்த, கடலெலாமீழம்—சமுத்திரமெங்கும் பொன்னமைந்துள்ளன எ—று.

அன்னக்கடலெலாமீழம்—தானியப்பெருக்காற் பொன்னீட்டுவாரெனக் கொண்டுக்கட்டியுரைப்பினுமிழுக்காது.

வேறுமொருபொருள்: வரை= மலைகளிலே, ஆரம்= முத்துக்களிருக்கும், (வரை)வரைவின்மையோர், ஆரம்=பூவுண்ணங்கொடுப்பவர், வனம்=காடுகளிலே, கார்= கார்நெல்லுள்ளன, (வனம்) ஊரூழ்சோலையில், கார்=மேகங்கள்படியும், நிரை=பசவுக்குவாயுறை, சாலி= நெற்பயிராகும், (நிரை)படைமுன்னணியில், சாலி=வீரருள்ளார், நிரை=வரிசையாக, கன்னல்=கரும்புவளரும், (நிரை)விலையாட்டு, கன்னல்=நரம்பமைந்தயாழிசையாகும், தரை=பூமியில், நீலம்=மரகதமுண்டு, (தரை) மூலைகளால், நீலம்=காற்றுவிசும், தடம்=மலையிலே, நாறும்=நெல்முளைத்துவளரும், (தடம்) வரம்புகள், நாறும்=மணம்விசும், கரை=பக்கங்களிலே, அன்னம்=கவரிமான்களுள்ளன, (கரை) இரங்குதல், அன்னம்=அன்னமூட்ட ஆளினறியேயாம், கடல்=எண்ணுக்கடங்காதன, ஈழம்=பொற்குவியலாகும், (இந்தப்படி) (கடல்) சமுத்திரத்திலே ஈழம்=இலங்கையிருக்கும். எ—ம் ஆரவனம் எ—ம், நீலத்தடமெனவும், அன்னக்கடல் எ—ம் பாடபேதங்களுண்டு.

ஈழமும்பளிங்குநீருமெறிகவமணியுமெல்லாக்
தாழமண்மடந்தைநல்குந்தரளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவரைமீதுள்ள
வேழமென்றனேகஃமேகம்விளங்குமுத்துகுக்குமம்மா. (௩௧)

அம்பொன்மேவிலங்கைநீளத்தளவுநா னூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாதிவினாற்பதேற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டசரர்க்குள்ள
செம்பொனாலயங்கள்மூன்றுகோடியிற்றிகழுமாங்கே. (௩௨)

திகழ்ந்தமுத்திலகநிற்குஞ்செவ்விமாக்கோட்டினாறு
திகழ்ந்தமாமேருக்குன்றநிகரெனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகதத்தைதமாணிக்கக்குவையினசோதி
யுகழ்ந்ததனாறுமீசனுமைதனைமணத்தலொக்கும். (௩௩)

* வேழம் ௦ வெளிநுமுத்தென்பன பாடபேதங்கள்.

† மெய்யிலங்கையென்ப தூஉம்பாடம்.

ஒக்கவா னுயர்ந்து நம்பனுறுத்து தாணிறுத்து வகுன்றர்
தொக்கவெள்ளருவிநான்கு சூழ்திசைதோறும் வீழ்தல்
அக்கருவரைவிற்பா தத்தமர்ப்பூசித்ததீர்த்தம்
புகந்தீவினைபோமாறு பொழிவதாம்புடையுளொக்கே, (௩௪)

புடைத்து மால்கரிக்கைவீசும் பூழ்திசைச்சிகரமுற்றுந்
தடைத்திடுதுகிலேபோலவெண்முகில்சூழ்ந்துலாவ
மடுத்தபொற்குவட்டிற் செல்காலடிக்கடியருக்கன்றேறில்
படைத்திடுபரிதங்காலிற்படுமெனமறுகாற்பாயும், (௩௫)

† மறுகெலாமரம்பைவெள்ளை! வாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிறங்கொளீழ
முறுதலாவாசவன்மேலுவலவாலமுதின்காலை
துறுதலாலிலங்கைநாடுகேரந்திரனாடெதாக்கும், (௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும்பர்நவமணிப்புதியசேதிப்
பாடலம்விண்ணுமண் ணும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுனறி
வாடெழுநீழல்போய்ப்பாலுரகர்மாமணியும்வெள்க
நீடருமபாதலத்தினறியுறப்புருதல்போலும், (௩௭)

புருந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னாடுந் தூக்கிப்
பருந்தபோதந்தநாட்டின்படிய ணுக்குறைந்துபின்னு
மிருந்தமாமணியாற்பொன்னுலமேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திருந்தவாளுடெனருலுமிலங்கைக்குத்தேதாற்றதம்மா (௩௮)

தோற்றுமிவவிலங்கைநாட்டின்பெருவளஞ்சிறிதிக்கேணுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
வேற்றறினாருக்கும்வண்ணமொருவரையெய்தல்செய்த
ஆற்றமுற்புராணஞ்சொற்றவுரைதெரிந்துரைப்பணிப்பால, (௩௯)

. இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௪.

பூழ்—குழைச்செறு, ௦ தேர்க்கால்என்றுமபாடம்.

இது சிலேஷார்த்தக்கவி ! வாரணம், இக்கேசங்கு நீமேருவவலா
லமுதின்குரல் என்பதூஉம்பாடம்.

ஆற்றணிவேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற—, ஆற்றமில்லை
ததோற்றமொருசிறிதுரைக்கலுற்றும், என்பதூஉம்பாடம்.

இரண்டாவது திருமவஸ்ச்சருக்கம்.

—o—o—o—

(அறுசீராசிரியவிருத்தம்.)

உரைத்தநாவ்வே தத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
யரைத்தலைப்பாம்புகுழுவா னுணையாலயன்மா லும்பர்
ந்ரைத்தபேரண்டகோடிநெடுமுகடனை த்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாவுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததன் னான். (க)

நாளொநொளுஞ்செல்லுநவப்பெருங்கோள்களும்புத்
தேனிருநகருமோ தித்திசைமுகன்பதியுங்கோ த்துக்
காளமா முகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதமுங்கொண்டு
தாள துத்தெவையுஞ்சாயத்தழி இயதவவாழியெங்கும். (உ)

எங்கணும்பரந்தநீத்தமெறியிலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமூழ்கச்சராசரமனை த்துமாய்த் துக்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்கன்யாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புகுவபோற்புகுந்துநின் ற. (ஈ)

நின்றபேராழியூழிநிமலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தேனைக்குழாமெனமுழங்குகாலை
ரயன்றதனாப்பணிங்காவரும்பரைகுமிழியாகிப்
பொன்றவில்லேசா திதானாய்ப்புகவிலையாடிற்றாங்கே. (சு)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
யீங்குயருலகத் தூடேயிழிந்துநின் றுலாவிமீண்டுந்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்தாற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்கன்யாவுந்தனிச்சுடரடைந்தவன்றே. (ஊ)

அடைந்தவச்சேசா திநாதமதன்மொக்குள்வீந்துவரகப்
படர்ந்தேதாரநேககோடிபரிதியிற்படலைகான் று
கடந்தபேருழியாழிக்கடலைத்தா லுஞ்சாலத்
திடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீண்டெழுந்ததம்மா. (கூ)

எழுந்திடுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுந்திரைக்கடலினின் றுபின்னொருகருணைகூரப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்தீபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலெகிறுபொடிபொடித்தசுற்றும். (எ)

சுற்றெலாம்பொடித்த தூளிசுதைமதிவாகமுந்நீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிந்கொருகிரமாக

காய்த்து—பாடபேதம். 0 அன்றுவனூர்வரீங்கா—பாடபேதம்

வற்றேதாரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்கலமாகிப்பெயர்விலாக்கவிலையான.

(அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கம்ரூம்பரையாகத்தொல்லே
யின்மில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
மானநாற்றிசையும்வாயிலம்ந்நைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பட்டங்குமெங்கடவுட்டோற்றம்

(ஆ)

தோற்றியதானும்பாகத்தோகையுமிருந்தவெல்லே
சாற்றியதோகைசெங்கைத்தாமரைபிறந்தவிற்து
மாற்றிருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தவழித்தீயை
யூற்றமோடுண்டுமெம்மையொருகணத்தமைத்ததாங்கே.

(க1)

அமையும்க்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழியுழிமேனா
ளிமையவர்முனிவரண்டிரிந்திரனயன்மால்வேதஞ்
சமையமுந்துடைத்தாய்மீளச்சமைக்குதிதலைவவென்றான்.

(க2)

என்றலுமிதயத்தான்னியிலங்குதன்வடிவத்தூடே
யன்றுருத்திரன்மால்வேதனண்டமண்டத்துளாரைத்
தான்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தோழில்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லுயிருமீளப்படைத்தனன்பொருவிலாதான்.

(க3)

படைத்தமுத்தலைவரீசனபணித்தவப்படியேகீழ்பாற்
கடைத்தலைக்கடமாதிக்கனமூதண்டமீரு
யிடைத்தலைப்படுவயாவுமெவ்வுயிர்த்தொகையுஞ்செய்து
சடைத்தலைபிறைவற்காணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கார்.

(க4)

புக்கவரினறஞ்சிரின்றபொழுதுபூம்மலத்தேதானே
முக்கண்ணோக்கிவெள்ளிமுதுகுன்றமித்தற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்பீடந்தொகுத்தூரீசமைத்தியென்ன
வக்கணமிருகைகூப்பியயனினிதமைக்கலுற்றான்.

(க5)

அமைவுறுகிரணநீலத்தடுக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியநிலத்திற்சேர்த்திச்சலாகையிற்கால்குணட்டி
யிமைதருமரிமானந்தவியற்றியபீடந்தன்னை
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தனனுலகமுய்த்தான்.

(க6)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்கேணக்கி
யத்தனுக்கொருசேராயியாகியவருக்கெல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திடுவிலையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனுமந்தத்தமனியப்பீடஞ்சாரந்தார்.

(க7)

* இதுஉத்தரகைலாசம். ? தொழிற்குளஎன்றும்பாடம்.

† ஒன்றும் பாடபேதம்.

தாரணிசுடிலத்தெம்மான்சத்தியோடுநைந்தவெல்லே
யாரணன்முதல்மூவோருமரகரவெனக்கேட்டும்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகர்சித்தரோடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தம்மா தருடனவர்வந்துபுக்கார். (௧௭)

புக்கவர்ஃபழமரத்திற்புட்குலம்புகுவபோல
நக்கன்மாக்குன் நஞ்சூழ்வார்நவிலுமக்குன்றிற்சால
மிக்கவெங்களிறிநீட்டம்பிடியொடும்விரவியேறத்
தொக்கதோருவமையல்லாற்சொல்லவேறுவமையுண்டோ. (௧௮)

உண்டிலையென்னநின் நமருங்கொடுமொருங்குடடி
வண்டமர்குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோ
மண்டமுமகண்டம்யாவந்தழுவிவவசலஞ்சூழ்த்
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும். (௧௯)

படரொளிச்சிலம்புமப்பும்பாவையர்பதச்செம்பஞ்சு
சுடரடிச்சுவடுபற்றித்துலங்கியகயிலைத்தோற்றந்
கடவுள்வெண்பாலின்வேலையிடையிடைகமலம்பூத்த
வடைவினைகீகர்வதல்லா? லல்லதுசொல்லலாமோ. (௨௦)

ஆமிவர்சாயலா லுமருமடநடையினாலு
மேமுதுமின்னமென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னர்
தாமவார் குழலார்செல்லுந்தாளிணைப்பிறகேசெல்லக்
காமுறலனைகமென்றால்மகளிர் தங்கணக்கார்சொல்வார். (௨௧)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சுரிசூழனமலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திறுங்குமாலையுமியக்கர்மாப்
னல்லளிசுமுறுந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையிற்கோடிகாதம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே. (௨௨)

கலிலிலைத்துறை.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியுட்கும்
பாக்கில்மாதர் தங்கருங்குழற்கருமையும்பலவா
யோங்கல்வெண்பளிங்குட்புறநிலுல்லிடலோடை
தாக்கு||மாம்பலுஞ்சூழ்வருவண்டும்போற்றயங்கும. (௨௩)

தயங்குகின்னரர்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமங்கையர்சிறுமொழிமழலையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவதிர்படவீசைக்கும். (௨௪)

புக்கரன்பழுமாம எனறுமபாடம். || ஆமபல—அலலி
தில்லது—வேறென்று.

இசைக்கு நூலொழுப்புரி நூலினரிருகை
யசைத்தஞ்ஞைகைத்தண்டினர்மரவுரியகையர்
குசைப்பசம்புலர்வீரிசடைமுடியினர் குழுமித்
திசைக்கடோ ழும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (௨௫)

செறிந்தகாய்களியுண்டியாற்றிருவுருப்புலர்ந்தோர்
நுந்தளிர்ந்தொகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்
குன்றந்தகிற்றிடைவற்குலையுத்தகொம்பனையா
ரணைந்தமாதவர்பன்னியர்துன்னினரநேகர். (௨௬)

துன்னியிம்முறைமகளிருங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருகரத்தார்
நன்னராசிசொளுவினர்நடைநடைதோறுஞ்
சன்னிதித்திசைநோக்கியேவிழுந்தழுந்தலையர் (௨௭)

தலையுருத்திரகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீர்நெருளிமேனியினிற்றத்தர்
கலைமதித்திருமுடியினன்கயிலைமற்பாலி
னலைகடற்பாரத்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார். (௨௮)

ஆடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கலை
யிடந்தனித்தனிவரவரப்பெருத்ததென்சொல்கேன்
கடந்தழுதண்டம்யாவையுங்காட்டியபரைதன்
படார்தமேனியாம்பழமையும்பொய்மையோபகரில். (௨௯)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுள்ளனவெலாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைகோ
மகரநீர்மணலெண்ணிலுமெண்ணொணுமனத்தால். (௩௦)

ஆலமுண்டவர்கயிலையையிவ்வணமணுகி
மேலையிந்திரன்முதலிஞர்விழிப்புனல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றலைவன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார். (௩௧)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதெழும்பிறைதண்ணை
யாருஞ்செக்கரஞ்சடைமுடிமீதணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றுபீடத்தின்
மேருமால்வரைபவனவெற்பெனவிருந்தவனை. (௩௨)

இருக்குமேலுலகழிவேனோடேழையுமேந்தும்
பெருக்கும்வானாரக்கங்கணம்பிறங்குகையவனை
யுருக்குந்தீயிடையரக்கெனவுமையுமுள்ளுருகத்
திருக்கடைக்கணோளுக்கியதிருமுகத்தவனை.

(௬௬)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான்முகந்து
நெகநெகக்கனிந்தென்புறவுருகிநின்றிரவகி
யகமலர்ந்துதம்மெய்முழுதந்நிலத்தழந்தப்
புகவிழுந்தரகரவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(௬௭)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிலர்பெம்மானேநினைக்கிலாசெனனந்தனை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்தூரத்திலிதைஞ்சினர்சிலர்கைகூப்பித
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்நின்றார்

(௬௮)

நின்றகலாதசோதிநிழலெனக்கோடிகோடி
துன்றுமெண்டிசைக்கோடாறுஞ்சராதிபேரந்துஞ்சோதி
யன்ஓரூருகுமிழியாய்நின்றருளுநாளமந்தசோதி
யினறுபற்பலவாய்த்தேதான்றிறென்னலாங்கயிலையெங்கும்.

(௬௯)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்டிசீதாரிக்கந்த
மங்குறநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திங்கள்சூடியவெம்பெம்மான்சிவலோகத்தெருக்கோடாறு
பொக்கியதென்றாலந்தப்பெருமையார்புகறற்பாலார்

(௭௦)

பாலலைப்பள்ளியானும்பங்கயத்தயலுங்காணுக்
காலினையெருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்றம்
மேலுறப்பொழிபூமாரிவேலைநீயிர்த்துமாறு
யேலகாண்மலரைமொண்டிண்டிறைப்பதுநிசர்க்குமம்மா.

(௭௧)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
மோதியதானுகாணமுழாவலம்புரிப்பேரோதை
சோதியைவணங்கப்போந்தார்சுரரெனத்தொடர்ந்துபின்வர்
தோதவேலைகளோரேரமுந்துதிசெய்வதொக்குமன்னோ.

(௭௨)

கவிவிருத்தம்.

மன்னியவின்னிலவானாடாருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்

! சீதாரி—சாம்பிராணி.

ஞானம்—சிறுசின்னம்.

! முழா—மேளம்.

புதிதகவிண்கைலாசபுராணம்.

சன்னிதிவந்துகண்டிறஞ்சித்தாண்மலர்
சென்னியிற்புனைந்துதந்துயாஞ்சிந்தினர். (௪௧)

சிந்தைநீசிந்தையிற்பெளரியுஞ்சோதிநீ
யெந்தைநீயாயுநீயெங்கட்காவிநீ
வந்துநீளாதீமேலுங்கீழுநீ
பந்தநீவீடுநீபகலுமல்லநீ. (௪௨)

கீயலாற்பிறிதிலைநிலமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதங்களுங்கங்காயினே
நாயகநின்பதநளினம்போற்றுதற்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தோமரோ. (௪௩)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

செய்பமெய்த்தவமேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர்துடைப்பாய்போற்றி
வையனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றிசங்கராபோற்றிபோற்றி. (௪௪)

போற்றியேமறையுந்தெம்பூங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்றோ
வாற்றலையொலிக்குஞ்சென்னியமலனையின்னுந்ந்
தோற்றம்போலென்னுமாயாங்குந்தொழற்குமுன்னிற்கவென்றார். (௪௫)

என்றவரீண்டுமீண்டுமணையடிபணியுந்தோறு
மன்றவரம்பலுமாலையரதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாகயிலையெல்லாங்கோடிபல்வெய்யோரீண்டி
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரித்தெனவிரித்தெதங்கும். (௪௬)

விரித்திரத்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறருமாயாமுனனினைஞ்சியெம்மைத
திருவடிக்கடிமைகொண்டுநிறுவருள்சரத்தியென்னப்
புரிவனைக்கரங்கள்கூப்பிப்புக்கழந்தயனின்றாரன்றே. (௪௭)

அன்றத்தவமரீவெள்ளமனைத்தையுநறைத்தண்டாமக
கொன்னறையஞ்சடிலக்கோமானுளிரம்லர்க்கடைக்கேனாககி
நின்றதோநந்திதண்ணைநன்கையிற்பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாகநிற்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (௪௮)

நிறுத்தினன்னந்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தெரநுகோனும்வாடுனாத்தொகுதியும்பிறகுஞ்சேர

§ அங்கமாயின பாடபேதம்.

† சேயொளி பாடபேதம்.

குறித்தவந்நிலையினின் றுகூப்பியகையராகி
மறைத்தபேருலகமீளவகுத்தவா றுணர்த்துகென்றார். (சஉ)

உணர்த்தருமுலகையெல்லா முத்திகொண்டிலைத்தவெல்ல
குணிப்பருமனந்தகாலம்*பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கையாமொளியெனத்தரித்துநின்ற
பணித்தனமூழிச்செந்தீயதுகடல்பருகிறதன்றே. (சக)

பருகலுக்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றிங்ஙன்
மருவினந்துணையோடேமறித்தநம்வடிவத்தூடே
யருணைநிழுவரைத்தந்தவர்பொருட்கிலமெல்லாம்
விரிதரச்செய்வித்தேந்தச்சேடனைவித்தோமென்றான் (ரு)

என்றலுமிரலையூர்கியினைநஞ்சினின்றறைவானைய
வுன்றிருவருளாவெந்தவுலகிற்குநிலையெல்லாம்
வன்றியும்பிறிதொன்றில்லையாதலாவெமைச்சொலாது
வென்றியிற்றேசேடனைந்துமென்றதென்விமலகென்றான். (ரு#)

கவிநிலைத்துறை.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்மழலா
வூனமொன்றிலார்பற்பலரிருப்பீயொருவன்
மானவென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யினநின்மதிகான்மதியென்பதிங்கிதுவே. (ருஉ)

இதுமொழிந்தநின்னணமையெத்தனைக்குமீருக
வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங் தவனென்றால்
முதிருந்தேவர்முன்னீகொலோவிகழந்தெனைமுளியாய் (ருங)

வாயினாற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
நாயகன்றிருவருளினால்நாமிருபேருந்
தீயபூசலொன்றியற்றினாற்றரியுமிங்கென்றான்
மேயவாயுவுநகைத்தெதிர்புகையெழவிழித்தான். (ருச)

விழிகள்மூன்றுடையெம்பிரானவலால்விதித்த
வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநினைக்கு
முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாயிவங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவுணர்கிலைபுல்லோய். (ருரு)

ஒய்வோய்த்துநானொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
காயமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்

* குலவயபரமயாகம-பாடப்பதம்.

௧ இரலையூர்தி—வாயுதேவன்.

சீநானுழிதரவுழிந்ததிவ்வுலகர் என்பதூஉம்பாடம்.

நீயிருக்கிலென்பொருகிலென்றீயுமோர்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென் றுரைப்பதும்விருதோ. (திசு)

விருதுகூறியநின்வலியென்வலிவிரைவிற்
பொருதுகாண்குவமென் றலுமுரசனும்புகைந்து
வருதியென் றன்னிருவருமிநைவலைவணங்கித்
தருதிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன் றலைவன். (தி௭)

தலைவன் கூறியபணியினுற் றவளவான்கயிலை
நிலவுமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
பலபணுமுடிப்பரப்பினுன் மறைப்பனிப்பறிப்பி
னுலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான் (தி௮)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டிருமுடினைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டலுழியினுலகெலாந்தவநினுந்தவறாக்
கொண்டலமால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான் (தி௯)

என்றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரெதிர்மலைந்து
நின் றபூசலைநோக்குவன்யாமெனநிமலன்
தன் றுணைப்பெருந்தேவியுந்தா னும்வானவருஞ்
சென்றமுன்றிலிற்போந்துபுன்முறுவலுஞ்செய்தான். (தி௧௦)

செய்யகுடினைப்பொறிப்படம்விரித்தவச்சேடன
மொய்கொளாயிரங்குவடுமுட்புதைபடமூடி
யையன் வெண்ணிறக்கைலைக்குசசெந்நிறத்தநேகந்
துய்யமாமணிக் கோளகைவிரித்தெனைச்சூழ்ந்தான் (தி௧௧)

சூழுமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேயாஜியபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன் றமுமடிபெயர்ந்தசைய
உழுகாலமோவிதுகொலென் றுலகுளோருலைந்தார் (தி௧௨)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்ட?மோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைப்பவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவின்முதற்சூழல்படச்சூழன்றான். (தி௧௩)

சூலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுமுறுந்துளிபட்
டுமுலுமெண்டிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென் றுரைத்தாற்
றமுலுநீத்தமும்விண் ணுமண்ணுந்தித்திடினு
மழுதுமாருதத்தெறுசினமடங்குமோவடங்கா. (தி௧௪)

பரிபவம்—இழிவு.

0 குடினை—முடி.

கோளகை—அண்டகோளவேர்டு. 2 ஒருலகமென்பதுஉம்பாடம்.

அடங்குமப்பொழுதமரமுழனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான்முதலியபலருமெம்பகவ
னிடைக்கொள்சேவடியிறைஞ்சிநின்றினியொருகணத்தி
லொழிங்குமண்டமுஞ்சராசரக்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரமிரண்டிஹுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவா
விரவுமோர்தலைவிலக்கலென்றெனவினம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலோர்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமினெனவியம்பினனுமைதுணைவன். (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினேராடினர்சொல்லினர்சேடன்
அணைக்குமாயிரம்பணமுடிக்கோர்முடியகற்றப்
பணைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கணைக்குநேர்கண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே. (௬௭)

காலமீறெனவிற்றதிடாதுலகெலாங்காத்தாய்
*வாலராவொருவிரிபடஞ்சாய்த்தெனவறைநதார
மேலவானவரனிலனேநோக்கியுன்வீரம்
போலவாருளர்வீரென்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்பொலிந்து
திகழ்ந்தவித்திரிகுடமாஞ்சிகரத்தையேந்தி
மகிழ்ந்தியாமிதில்வருகுவந்தென்ருடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவீழத்தின்வடகரைநிறுத்துநீயென்றான். (௬௯)

எழுச்சிராசிரியவிருத்தம்.

என்றான்நிரிகுடவெற்பிலெழுங்கொழுந்துறவேறினன்
நன்றுமாலயன்வாசவன்சுரநாடாசூழவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநோக்கியிந்தெருடுங்குவட்டினையேநதென
வன்றுகூறினனின்நூறாகமதாடவம்புலிசூடினான். (௭௦)

அம்புராசிகொளுழிபோயபிளுமுகம்பதினெட்டுளும்
நம்புச்சீரவியத்தமாதிடக்குமிந்தவுகத்துளே
யிம்பர்வாழவிலங்கைவிற்கடிதெய்துவந்திரிகுடமே
லும்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுமையாதியான் (௭௧)

ஆதிசேசவனாதிவாசவனமரர்நன்பரிவாரமாய்ப்
போதவேசனியற்றியிட்டசடங்கினிற்கலைபுகலீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினடிக்கொரு
தாதுப்பொற்கத்தவிட்டமீதுதறித்தனன்னமருத்தனே. (௭௨)

௨ ஒளிபடர்ந்தென்பதூஉம்பாடம்.

* ஆலவாணராவென்பதூஉம்பாடம்.

௦ போற்கத்தவென்றும்பாடம்.

§ அருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாள்
குருத்திகழ்ந்திடுமொரையூரணைகூடுமானியம்பேனிலாம்
பருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகூட்டிங்
கிருத்துகாலபெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான். (எந

நானிலப்பெருமகளுத்தகடற்குன்யோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுநிமிர்த்தடிப்புடைவிரிவினாள்
மானகாவதநான்குகொண்டுதன்வளர்கொழுந்திடமைந்துமுன்
ருளதண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததால். (எச

அண்டநாயகனக்குவட்டிடைகங்கைபொங்கவழைத்தனன்
மெண்டினைக்குருடுப்பட்சிவலிங்கமேனிகழ்ந்துநீள்
விண்டேதார்கனக்கபாடமொடுருவுபாதலமீதுவேர்
கொண்டுமேவின*மேலநாகரஞ்ச்சனைப்படிசெள்ளவே. (எடு

கொள்ளுமேனியடங்கலுங்குளிர்கங்கைகொண்டதுகோதைகண
ஞள்ளமர்த்ததெனெம்பிரானுனதடிபணிந்துலகும்யவே
வெள்ளநின்பதமீதுநின்நிடநீயதன்புறமேவுற
வள்ளலேவருகென்னவந்தனன்மாநிலாவிடையேறினான். (எச

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்திருந்ததிப்படியிதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையதினமுனிக்கணமேவிடுங்
கூறுதென்குகைமணியுக்கும்புனல்முத்தமுங்குடகுகையுக்கும்
மாநிலானுறைகங்கையுட்புகவழிதருங்குகைபூருவம். (எஎ)

உவந்தேதாநிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்றிடுநெடியவாயுதிசைகுகை
சிவந்தநாகருடேலாகமேல்வழிசெல்வதீசர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவவிதகுகைகளேழுவகைசாரந்தேத. (எஅ)

தேடுமவெற்பினிலுட்பெருஞ்சுனைசென்றுதுன்றியசேசவடி
நீபொதலமப்புறந்தொழின்நாநனையிப்புற
நாடுமண்டலமண்புறந்தொழநண்ணினொருயர்விண்ணுளோர்க
கூடுபேரொளியாகநின்றருளுன்னினான்மறைமன்னினான். (எக)

கலிநிலத்துறை.

மன்னினுனரணித்திறம்பெருவரைக்க
ணன்னமால்வரைப்பெருமையையாவேரையறைவார்
மின்னுவெள்ளியம்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயத்தேதோற்றம். (அ0)

§ தகபிண்கைலாசோற்பவகாலம்:— வசந்தருதுவும், சித்திரைமாதமும்,
பூருவபக்கமும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும், அத்தநகூத்திரமும், விருத்தியோகமு
ம், தைதுலகரணமும், கூடியபெள்ளிமைத்திதியிலே, குருவோரையிலே,
சனிமகரராசியிற்பிரவேசித்தகாலத்திலே, ரிஷபலக்கினசபமுகூர்த்தமென்க.

*மேலநேகர் என்றும்பாபம்

தோற்றும்வெண்ணிலாமிளர்கின் றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுக்குலமிடைந்தென்னப்
போற்றும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிலத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுக்கரைதவழ்ந்தேறும்.

(அக)

எறும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குடைதொறுமெறித்து
வீறுபாதலத்த*தத்திசையிருளறவிளக்கச்
சீறுநாகர்தம்பணமுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மாறிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்ததெம்மருங்கும்.

(அஉ)

மருங்கெறித்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவாணுலகின்
நெருங்கும்வெண்சுடர்க்கற்றையாளிமம்பிறிதாகிப்
பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனுமப்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கினருடலம்.

(அங்)

உடனெதிர்த்துமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைத
னிடமிருந்ததோரெம்பிரானறழ்வடிவெடுத்துப்
படருமேனியினீற்றொளிபூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலே.

(அச)

கயிலையகிரிருழுவொடுதழுவியகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேநிகர்கருங்குளிறினைத்தையுந்தாருப்
பயிலுநாட்டயிராவதிறம்பெறப்பண்ணும்.

(அஞ்)

நிறத்தமால்வரைகருங்கடற்புடைதழீற்றுநிமிருந்
திறத்தையும்மதன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பின
புறத்துலாவருமாழியிலுழியம்பொழுது
மறித்தடங்குணொழுபெருங்குமிழியேமானும்.

(அக)

மாநிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநீறுத்தியவிழைத்திரியதன்மேல்
ஞானநாயகனுலகுளொர்மனவிருணலிய
மேனியவந்துயர்விரிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும்.

(அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறும்வீசித்
துளங்குசீகரத்திவலைவெண்முத்தொடுந்துளித்தல்
களங்கவல்லினைநீக்கினெம்யாமெனைக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமனைபூழிந்தடிதாழ்வதெநிகர்க்கும்

(அஅ)

நிகரிலாச்சிவனெம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமாங்கவன் றனையும்யாம்பரிப்பமென்றெண்ணிப்

பாதலந்திசையென்பது உம்பாடம்.

புகரிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்பதேதபுரையுமிவ்வரையும்.

(அக)

வரையுறப்பலதேவருமருங்குமுழந்திறைஞ்சப்
புரமெரிக்குநாளமாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத
திரைநடுப்படலிம்மலைநிலைக்குமிச்செய்கை.

(க0)

செய்தவத்துளார்தேவருத்தரதிருக்கயிலைக்
கெய்துவார்களிக்கயிலையின்வரவுமிக்கயிலைக்
கூய்யமேவவருத்தரகையையுற்றிடவு
மையமாக்கியவதற்கிதுவடிவிலைம்மா.

(கத)

மாலையந்துளாய்மணமுமத்தாமரைமணமும
மேலேநாட்டுயர்கற்பகவிரைமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சியங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமரர்மாலையனிவர்தாழ.

(கஉ)

தாழாமல்கடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவமோ
ருகுமுநாவலோர்புண்ணியத்தொடர்பதேதாசுழித்த
வாழியுத்தரதிகையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பர்கள்பலரும்.

(கங)

கள்ளரும்புபூங்கொன்றையாணுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளியங்கிரியிவவகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைஞ்சுண்டவனருச்சனைக்கனைக
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையயதிங்குரைப்பாம்.

(கச)

திருமலைச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம், கசஅ.

வாமமென்பதூஉம்பாடம்.

0 நாவலந்தீவுளோர்புண்ணியத்தொடர்போ என்பதூஉம்பாடம்.

மூன்றாவது புவனோற்பத்திச்சுருக்கம்.

—o—o—o—

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

ஆயநன்சிவலிங்கமென்னுமருபமாகுமுருஉவினை
நேயமுற்றவருச்சினைக்கிதுரிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரர்வேதன்மாலிகர்செய்யுமர்ச்சினைகாணவே
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருந்பவித்ததுசொல்லுவாம். (க)

சொல்லுறும்பதினெட்டெண்ப்புவிதுன்னுகின் நவகங்களின்
வில்லுலாமவ்வியத்தமாதிலியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமநிலங்கனானமகாவுகங்கனொரைந்தினும்
நல்லதென்கயிலாயவாதியைநாடிவந்தனர்சங்கரர். (உ)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புகசமாருடன்பகவன்ருவி
கங்கையன்விருபன்மூர்த்தி? கலாதரன்வாமனீச
னிங்குருத்திரர்கன்பன்னொரிநைவந்தென்கயிலமீதி
லங்குளபரீனையன்பாலருச்சினைசெய்யுங்காலம். (ங)

செய்திடும்புபைசேநாக்கிச்சிறக்கும்வலியத்தாலந்தத்
தூய்வாகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவந்தகாலம்புவனிவித்தாகத்தோற்றம். (ச)

வித்தகன்கைலேவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிடோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்கால
முத்தலத்திருள்கள்யாவும்முனிந்தொளிவிடுத்தான்வெய்யோ
வொத்தெழும்வெயிலையற்றவதித்தனன்குடபார்லாலோன். (ஊ)

ஆலமுண்டவர்தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களேந்திக்கொடுத்திடுமிலேபுவாதி
தூலனின்மாலியங்கரீர்த்தலகிடுவார்போல
ஞாலமேல்வாயுவென்பானலத்திறுதுதித்துவந்தான். (ஈ)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னி
யந்திரனங்கிகாலனெழில்பெறுநிருநிரீர்ம
னந்தரவாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சுந்தரவசுக்கனெண்மர்தோற்றினரேற்றமாக. (எ)

கன்னலுமமுதுந்தேனன்கனரிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலேவாணிபெய்முலகைமாதர்தோற்ற

* சமாருடன்—சமாட்டகன் 0 மூர்த்தி—தீப்தமூர்த்தி.

? கலாதரன்—சுகலாதரன். † ஆலோன்—சந்திரன்.

‡ எழுலகைமாதர்:—கௌரி, அபிராமி, மாயேஸ்வரி, நாராயணி, வசா
இந்திராணி; காளி என்பவர்கள்.

வ்ந்நிலையைம்பத்தொன்றாமக்கரங்கிலைமேதோற்றப்
பொன்னொடுநிதியொன்பாணம்புகுந்தொளிவிளைந்துநின்ற. (அ)

விளைந்திடுதவமுமன்புமேன்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
லளைந்திடுநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
வளைந்திடுதிசைகடெட்டும்வரைகளோரெட்டிமெண்டோள்
களைந்தமாநாகமெட்டுங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (க)

தோற்றமுநெறியுநீருந்துலங்கியவுலகீரழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றாமகோத்தியேழுந்தோற்றத்
தெற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்மூவேழுமற்றும்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (கா)

காலையின்வருணணங்கிகலந்தவிஞ்ஞானம்வேத
மேலவாம்பதாமயோனியென்றுமுதல்களைந்திற்
கோலமெய்க்கமலமீதிற்சூடிபுகும்பிரமரெண்மர்
பால்புரைநீறுபூத்தபரமர்தான்விரவவந்தார். (கக)

விரவினனாதிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசூர்முகன்பதம்பூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டியங்கியவெண்மர்கோணைப்
பரமனைவழுத்துங்காலம்பயின்னுளசிறிதுசொல்லாம். (கஉ)

வாய்ந்திடும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளையந்திடெங்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோய்த்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்களுல்லாம். (கங)

தலமிசைப்பதாமயோனிதனியுகம்புகுதுங்காலங்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதுமேருவந்நான். (கச)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்யாவுந்தனித்தனிடேதாற்றத்தோன்றிச்
சந்தரக்கனகச்சோதிதுலங்கிநின்றிலங்கிவெண்மை
சிந்துரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைசிறந்துதோற்றம். (கரு)

கலிவிருத்தம்.

திசையிற்றிசைகண்கத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதவமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்பகிரண்டப்பெருமுகடுச்சியின்விரவி
நசையுற்றுலகீரேழினுநடுவெருதுயரும். (ககூ)

முத்தி:—ஆகவனீயம், தக்கணுக்கினியம், காருகபத்தியம்.

பகிரண்டம்—வெளியண்டம்.

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வற்றிடுமடியிற்புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமற்றுயர்சது*ரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவேயொரிராசத்தருவுளதே. (௧௭)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியின்றனிநீள
வுருவுற்றெழுமனவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொ
ஹருவத்திடுமணிபோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ. (௧௮)

தோல்பச்சிலகனிநாண்மலர்சுடர்பொன்படர்நாவ
லெல்தெற்குளமேல்திக்காசெழிர்லத்தியொர்கீழ்பா
லா லுத்தரம்முகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதலகரிற்செலவுளதே. (௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலாறுஞ்சுனைமாறு
தினகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
? களபம்பரிசிங்கம்புலி! கைபெற்றிடுமுகமா
வளவின்றியதினமாய்வியோயாடும்புனலாடும். (௨௦)

† ஆடொன்றியமுகமாவுடனன்பார்வனசுரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறுமரிமா
நீடும்பணிதன்னேனாடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடுந்திறுபிவையெலவார்நண்ணர்புகழ்பண்ணர். (௨௧)

பண்ணறியவளியின்னெருகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காளுறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுங்
கண்ணர்முனிகணமுஞ்சுரர்கணமும்பயிலிடமே. (௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற்புடைம்தியுங்
கடறுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமதெங்கும்
படிநின்றியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ. (௨௩)

அச்சிரம்—கோணம். பந்தம்—கட்டுப்பாடு. 7

௦ கூர்மபுராணம், சம்புத்தீவின்சிறப்பு. ௧௭ ம் செய்யுள்;

“குழும்வரையின்கீழ்பாலிற்றுக்கடப்பமரிற்கும்” எனவும். கந்தபரா
ணத்திலுஞ் சிவதருமோத்தரத்திலுங்கடம்பேகீட்டிசையெனவுங் கூறப்படல்
காண்க.

? களபம்—யானை அல்லது கன்று.

! கைபெற்றிடுமுகமா—யானையாளி.

† ஆடொன்றியமுகமா—யாளி.

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

*தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்ருடபாற்சேர
லேமுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதவென்றாற்
தேமுறுநான்குபாலிற்றீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மரமலைவடபா லுள்ளமலையெனமதிக்கலாமால். (௨௪)

மால்வரையதனைச்சூழ்ந்துவளைகின் நான்குதீவிற்
கோலமாமோரோர்தீவுக்கோடியோசனையினூடே
யேலுமுன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைனூதேகச்
சா லும்கோசனையுட்கொண்டெனத்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்; தீவீ
களங்கமிலதற்கிரட்டியுவர்க்கருந் கடலேருமு
முளங்கொளமதற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றொருதீவந்த
வளங்கெழுதிவைப்பாலின்மறிகடல்குழந்துநிற்கும். (௨௬)

நிற்குமங்கதற்குமப்பால்நெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குலவந்தத்தீவைத்தயிர்க்கடல்குழந்துதேதங்கும்
முற்கிரியதற்குமப்பால்முதுக்குசைத்தீவாமந்த
நற்குசைத்தீவைவெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாதே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவுமபுட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கட றழுவீவாழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலியெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசேரந்தத்தீவையொலிபுனர்கடலேருமும். (௨௮)

குழமங்கதற்கப்பாலேசாகமாதீவுதோன்றும்
வாழமத்தீவைக்கன்னல்மறிகிரைப்பரவைகோலு
மேழ்பெருந்தீவுமிவ்வாதேழ்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புலிற்கும்பிலக்கமற்றதற்கும்வண்மை
சாங்கிரவுஞ்சுமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
யேவ்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியதற்கு
மேவ்வருஞ்சாகமொன்றென்றிரட்டிவேலையுமீவ்வாதே. (௩௦)

குறித்த ஒருதீவின் சூரியாஸ்தமனதிசையையே (மேற்கை); அடுத்த
தீவார் கீழ்த்திசையாக்கொள்ளலின், நூற்றிசைத்தீவார்க்கும் மேருமலை வ
திசைக்கண்வருமென்பது தத்துவசாஸ்திரக்கொள்கை. இந்நூலாசிரியர் பூ
தியைத் தட்டையாக்கொண்டார்போலும்.

சிவதருமோத்தரம், கூடம்புராணமமுதலியவற்றில், தீவு, கடல், அ
ரவு, விகற்பித்துக்கடற்காண்க.

இவ்வகையோசனைப்பாணாற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைக்கோடும்
மெய்வகைமேருவெற்பைச்சூழ்ந்துமணவிளங்குமெல்லை
யவ்வகையஞ்ஞாழியாயிரக்கோடியாமால். (௩௧)

ஆயவீவ்வுலகமெல்லாங்கவிப்பேதாரண்டமந்தச்
சேயபொன்னண்டம்*வேதனண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தூயவங்கதற்குமாழிக்கிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழப்
பாயிருள்கடியுஞ்சோதிப்பகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௩௨)

கலிலைவிருத்தம்.

பயிலுமங்கதபன்னவொண்ணாதது, வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது, மயலிருப்பினிமாசொன்றிலாதது (௩௩)

தன்னுமாருதமெக்குந்துவன்றது, மின்னுபேரொளியெள்ளம்விழைந்தது
சன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு, மன்னுமேனிவருப்பரிதானது. (௩௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலும், ஞானமாயொருசோதிநயந்தது
தானமற்றதுதன்னுடலற்றது, ஓபானமற்றதுபாவனையற்றது. (௩௫)

ஐற்றதன்பரமாணுவிலெட்டிலொன், நின்றவண்ணமுமில்லையெனுஞ்சுடர்
பற்றிரின்றபராபரமாயது, நற்றுமங்கதினாதமெழுந்தது. (௩௬)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்விந்துவை, யழுந்துவிந்துவதனுட்சதாசிவங்கொழு
ந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய், விழைந்துநின்றவொளியினிநககா. (௩௭)

* வேதனண்டம்—பிரமாண்டம். ஓபானமற்றது—வ்யாபகமானது.

ஐசுத்தசிவசோதி மத்தியசோதி விஷ்ணுநிருத்தசிவத்தினின் முறுகிழ்த்த
அதிக்கிருந்தவந்துகபரசிவத்தினின்று, அதிக்கிருந்தவந்துக பராசத்திதோ
ற்றும்; இதிலிந்நும் அநதிக்கிருந்தவந்துகபரசிவந்தோன்றும்; இதிலிந்நி
றும் அநதிக்கிருந்தவந்துக பராசத்திதோன்றும்; இதிலிந்நும் ஆதிசத்திதோ
ன்றி, வ்யாபாரபேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியென்னும்மூன்
றாகும். பராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகளினிந்நும், முறையே சிவசாதாக்கியம்,
அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்மசாதா
க்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்கள்தோன்றும்; கன்மசாதாக்கியமெனப்படு
ம்சதாசிவத்தினின்று மனோனமனியும், மனோனமனியிலிருந்து மகேசசுரணு
ம், மகேசசுரனிலிருந்துமகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்டருத்திரரு
ம், இவரிலிருந்து உமையும், உமையினின்றுவிஷ்ணுவும், இவரிலிந்நு இ
லக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்துபிரமாவும், பிரமாவினின்று வாணியுந்தோன்
நீ உலகத்தைக்காரியப்படுத்துவர்.

? எழினி—இரோனதாசத்தி.

ஓ வெளியினென்பதூஉம்பாடம்.

இருந்தகாலமேகசனொருமன்மால், விரிஞ்சனாதியர்விண்ணவரயாவரும்
பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கையாற், நெரிந்ததண்மலர்சிந்திவணங்கினார் (௬௮)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமணை, யிணங்கும்விச்சுவகன்மனையேவியே
யணங்குபாகனழைத்தவனார்ச்சனைக், குணங்கொளுங்கதைகூறலுற்றாமரோ.

புலவோற்பத்திச்சருக்கம் மூற்றிற்று.

திருவிருத்தம் ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அரனருஞ்சுடராயபரம்பரன், பரவுமாறிருவந்தியிற்பகையம்
விரவும்வேதன்வெளிப்படவிச்சுவ, கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றரோ. (௧)

ஒதவந்தவருதிதவற்கோதுவான், மாதவன்றிருப்பள்ளிவளர்ந்தது
மீதுதேவர்க்கமுதம்விளந்தது, பாதகந்தெறவந்ததொர்பாற்கடல். (௨)

பாலடுத்தகடற்குளொர்பார்த்தனான், டாலடுத்தமலர்க்கணுற்றான்றிரு
மாலடுத்தவயிற்றிலுண்டோர்மலர், மேலடுத்ததிலுண்டொருவேதியன் (௩)

அன்னதாமரைநீளமனேகமாய்த், துன்னுமுள்வயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்ப்புடைமூடப்பொருட்டினு, ஞன்னிநம்பதயோகத்துறங்கினான்

உறங்குமவேதனைச்சென்? நுணர்த்தியே, பிறங்குந்தென்கயிலாயப்பெரு
ங்கிரித், திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலத், தறங்கொனெண்மரோடா
குகுதியென்றனன். (௪)

என்றுகூறவிதைஞ்சியப்பாற்கடல், சென்றுமாலையுஞ்செங்கைகருவித்தவன்
நுன்றுமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம், வென்றிவிச்சுவகன்மன்விரித்தனன்

விரித்துநான்முகவெள்ளைவிடைப்பிரா, நருச்சனைக்குணையாங்கழைத்தா
னென, சிருத்தனென்னையினைத்தனோவெனாப், பெருத்தவொகைப்பெருக
டன்புழிஞன். (௫)

௦ மலர்களுண்டத்திருவெண்பது உம்பாடம்.

2 உணர்த்தல்—யோகநித்திரையாலெழுப்பல்.

நான் முகன் தனயன் மொரெட்டி னு, மேன் முகந்தவிருப்பின் வரும்புன் ல்
டான் முகந்தபனிக்கடலெங்க னுஞ், சூன் முகந்தமழையிற் சொரிந்தவே. (௮)

வேதமும் பெருவிண்ணவருந்தவர், போதமுந்தனிதேரும்புரா தன்
னேதமுஞ்சினமும் மிகழாதவென், மாதவங்கம் மதித்ததெவவாறேரோ (௯)

மதித்தநான் மறையுச்சியில்வைத்ததாள், விதித்தவென்கையிற் பூசைவி
ரும்புமோ, வுதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளிருஞ்சடை, பதித்தவெள் ளெருக்
கும்பலகுமொல். (௧௦)

மாலிழைத்தவங்கொலம்மாலுறை, பாலிழைத்தகடற்செய்பலன் கொல்யான்
மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றினா, லாலிழைத்தவரென்னையழைத்தே. (11)

அழைத்தசொற்கொடாகாவென்றெழுந், திழைத்தயோகமொழிந்தெதி
ரன்பினாற், நழைத்தவிச்சுவகனமனையுந்தழீஇப், பிழைத்தனனிப்பிறவித்து
துயர்க்கென்றான். (௧௨)

பிறவிதீர்க்கும்பிரானென தர்ச்சனைக், சூறுவதெவகனமயானுய்வதெவ்விடம்
மறுவிலாத்தவசொல்கெனமற்றவ, னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றான்

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன், சென்றனன்பான் நீயினடம்புநிர்
தொன் றுமூழியொழிந்தபின்போயுயல், நினறதெநிகரல்லதுநேருமோ (௧௩)

நேருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி, யூருமன்னத்துடனவ னூர்ந்தன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுங், கூருமன்பொடிழிந்துகைகடப்பினான். (௧௪)

நான்நான்மலர்நான் முகன்றூத்தலு, மான்விச்சுவகனம் னும்வாழ்த்தியே
நா னுமங்கைத்தலங்குவித்தேதழிழி, யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான். (௧௫)

நீத்ததெங்கெனெடுவியென்றயன், கூத்தன்குன்றிறஞ்ஞளீர்சுனமூழ்கியே
தீர்த்தமேந்தியதீர்த்தன்கயிலையை, யேத்தியாலயமுன்னின் நிறைஞ்சினான்.

முன்புநின்னை முடிப்புறந்தேதடியு, மன்பிலாமையெதினமைமாதவந
தென்பிறத்திருவருக்காணவின், மென்பிறத்தாமாதவமென்றான். (௧௬)

என்றான் நிருமுன்னரிசைத்தப்பின், ழுன் றுமாசனந்தோன் நவிரந்தயன்
மின் றுலங்கியமேனிரிமிர்துசி, ரொன்றசா னுவினுட்பதம்வைத்தன் (௧௭)

வைத்தகண்டுநீ துண்டம்வயங்கிட, முத்தன்னகைமெல்லிதழ்மூடிட
வத்தமத்திமவங்குலிராசீமி, துய்த்தருஞ்சிவமந்திரமுன் னினான். (௨௦)

புலவளமுடிகெனபனா உம்பாடம். ௧ குளிரசுனை—மகாசுனை.

இசைத்துளம்என்பனா உம்பாடம்.

இது பிராணயாமம்.

உன்னுண்மைபிராணனொடுபுகப், 1 பன்னுபாவம்பான்றனோடேகிட
வின்னநாசியயற்றிப்பொருமன்ன, கன்னமீது முக்காற்காமவைத்தரோ (௨௧)

கரத்துடன்கரந்தைவாக்காட்சிபா, லுரைத்தவங்குலியொன்றுடனொன்று
பாத்துளீசர்புகுனொருமந்திரம், நிரைத்தகையினியாசமுடித்தனன். (௨௨)

இது நத்துவதரிசனம்.

முடியின்மிக்கமுகத்தினினெஞ்சினின், வடுவினாபியிற்சாணுவின்மற்றுள்
வடைவின்னங்கீதியாசமமைத்தபின், உடலினுட்படுமுண்மையுணர்ந்தனன் ௨௩

தன்2 னுரந்தருசாணுவினாபியின், மின்னிலங்குமிடற்றினினெற்றியிற்
சென்னிமீதிற்செறிபடலந்தெறப், பன்னுபாசுபத்தையுணர்ந்தினான். 3 (௨௪)

இது நத்துவசுத்தி.

உணங்குமண்புனர்வளியொண்வீசும, பிணங்குமேனியுள்ளேகபுருஷனை, ய
ணங்கிலாவெளிக்கப்புகுதத்தப்புகு, மணங்கொள்ளிகா லுடன்வாங்கியிருத்தினான்

இதுபுதசுத்தி. யோ- யோ.

இருத்தநாபியின்கீனின்றிலங்கழல், திருத்துகா லுடன்சேரவெழுப்பியு
ருருத்தபோதிலுடலமனற்படும, 7 புரிக்குநேரெனப்போதனிருந்தனன் (௨௫)

இருந்துவானத்திலங்குகிதழாயிரம், விரிந்தபங்கயமீதனல்வீசலுஞ்
சொரிந்துவீழமுதத்துளீதோய்தலாற், நெரிந்துமேனியிசிவதனுவாக்கினான்

இது நிம்மலசுத்தி.

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்புகும, போக்குவானிற்புகுததிடுமாவியை
நீக்கிமீண்டொருநெஞ்செனுமெட்டிதழ், வீக்குபங்கயமீதிவிருத்தினான். 10 ()

இரும்பினிட்டவிரசுகுளிகையாற், நிரும்பவங்கதசெம்பொனதாவபோ [ன்
11 வரும்புசிவ] 2 னறிவொடணந்தபின், றுரும்பிடாத13 விளக்கிறுலங்கினு

1 அன்னபாவமபாணனொடு என்பதூஉம்பாடம். 2 உரந்தருசாணு—தோள்
3 வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடும்செய்யுள். 4 ஏகபுருஷன்—சீவான்மா

5 அப்புகுதத்தப்புகும—பிரமரந்திரத்தின்மேற்றுவாதசாந்தம்.

6 கால்—பிராணவாயு

7 இச்செய்யுளின்முறையைத் தத்துவப்பிரகாசம், கிரியையிற்கிரியையில் கூக
ம்செய்யுள்விரித்துக்கூறும் ஆண்டுணர்க.

8 இதழாயிரம்விரிந்தபங்கயம்—பராசத்திவீற்றிருக்குஞ்சகத்திரதனகமலம்.

9 சிவதனு—திவவியதேகம்.

10 இதன்விரிவை வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடி ம் செய்யுளிலும் தத்து
வப்பிரகாசத்திலும் பாக்கக்காண்க.

11 அரும்பல்—கலைவிரிதல்.

12 அறிவு—அநாகதமூர்த்தி. 13 விளக்கு—தூண்டாவிளக்கு.

1 நா லுமா றுநயந்தருபத்தமே, லே லுமா றிரண்டெண்ணிரண்2டோ ரிரண்
டாலமுண்டவற்கன்புறுமெல்லிதட், 3காலமண்டபங்கண்டுலவினான். (1)

இது அத்தர்யாகக்கிரியை.

குலாவுமைப்பதொடொன்றெனக்கூறிய, 4நிலாவுமக்கரமேவுநியாசமுங்
5கலாநியாசமுஞ்செய்திடுங்காட்சியால், மலாதிதீபத்திருளின்மருண்டவே. ௬

இது கிரியையிலுணம்.

உண்டெனும்பிரமங்கனாரைந்திறை, 7 நெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்கரத
தண்டர்நாயகத்தாசனமிட்டபின், முண்டகத்தலேவாசலேமுடினான். (௭)

இது சீவநுபம்.

மூடினானிருகண்ணைமுதிழ்த்துளே, நாடினான்ரிசிவஞானவிழிச்சுடர்
வீடினான்வினையாவ்விருப்புறக், கூடினான்ரன்குஞ்சிதபாதமே. (௮)

இது சீவயோகம்.

பாதியாமதியார்தம்9பதியினிற், சோதியார்பசு11மேயத்தொடர்ந்தபின்
12வாதியாரிடு13பாதம்வருதலா, 14வாதியார்பசுவாகத்திகழுவான். (௯)

1 நா லு—மூலாதாரம். ஆறு—சுவாதிட்டானம், பத்து—மணிபூரகம், பன்னிரண்டு—
அநாகதம், பதினாறு—விசுத்தி, ஓரிரண்டு—ஆக்ஷை, இவை
ஆதாரசந்திமுறையாம்.

2 ஓரிரண்டு—உம்மைத்தொகை.

3 இதழ்—மேற்சட்டியஎண்களமைந்த ஆதாரகமலங்கனினிதழ்கள்.

4 அக்கரநியாசம்—மாதிருகாநியாசம் அது: அம்முதற்பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்து
நியசித்தல்.

5 கலாநியாசம்:—கலகன்முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்துநியசித்தல்

6 பிரமங்கனெந்து: பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள்.

7 நெண்டபங்கி: வித்தியாதேகமவருவித்தல். என்னை? இலிங்கத்தின்மேல்
அக்கினிஸ்தம்பமாகத்தியானித்து, ஓம் ஆம் வித்தியாதேகாயநமவென்
று சாத்துதல். இஃதன்றி முண்டபங்கி வத்திரபங்கி கலாபங்கி என்ப
னவுமுண்டு.

8 சிவச்சுடர் ஞானவிழிநாடினானவியைக்க.

9 பதி—தகராலயம் 10 சோதியார்பசு—அதனொளியமைந்தஆன்மா.

11 மேயத்தொடர்தல்—தருதியாகஅறிவின்பின்றொடர்ந்து லலாடத்தானதி
யானத்திருத்தல்.

12. வாதியாரிடும்—ஆணவமலக்கரசவாதியானபரசிவமமைத்த.

13 பாதம்வருதல் சத்திரிபாதம்வரல்.

14 ஆதியார்பசு—தனக்கெனவியஞ்சுகமின்றி, அறிவிக்கஅறியும் ஆதிமுத்த
ன். மதியார்தம்பதி—சந்திரமண்டலமெனினுமிழுக்கின்றும். பாசம்வ
ழுவலென்பதூஉம்பாடம். சிவபுண்ணியத்தால் இருவினையொப்பும் ம
லபரிபாகத்தால் சத்திரிபாதமும் வருமெனகைசித்தார்தம்.

இது சீவபோகம்.

கழுவுநீரிற் கலந்திழுப்பென, வொழுகுபாலுடனெண்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்ன1வீருந்துதன், வழுவிலாவி2பாத்திலவணங்கினுன்

வணங்குவானும்வடிவுமில்லாதரு, விணங்குநுண்பரமாணுவினெய்திய
வணங்கிலாவியமீளவழைத்தன, னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (1)

வேதியன்சிவன்மெல்லடிமேல்விடுஞ், 3சோதிமீளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவிழையிருள்போக்கியங், காதிசூரியவர்ச்சனைபண்ணினான் (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட், பாலுடன்றயிர்நெய்பசுநீர்4மய
மேலமாவொடுநெல்லீயிரசனி, யாலமுண்டவற்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பதத்திசொலிநவபதத், 6தொன்பதிற்றிகழ்சத்தியுடன்பர
னன்புறுத்தியகும்பமான்றிரு, முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன் (௩௯)

வாசலிற்புறமன்னி7யவனிகை, யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
வீசுபத்திரிவிமலர்சுவாகுவை, நேசமுற்றுரிறுத்தியுள்ளாயினுன். (௪0)

9ஆயபாசுபதமெனுமத்திரம், தூயவாசற்றுலங்கந்றுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை, நேயமாகவெழுப்பிற்றுத்தினுன். (௪௧)

10நாலுநான்முகனைம்முகநாதனை, யாலகாலமடக்கியகண்டனைக்
கோல11மாதொடுசுடையகண்டனைக், காலகாலனைக்கண்டவணங்கினுன். (௪௨)

1 இருத்தல்—சிவோகம்பாவனைசெய்திருத்தல்.

2 பரம்—ஆநந்தவடிவின்நிருவடி. 3 சோதி—ஒளிவடிவானசீவானமா.

4 மயம்—முதற்குறை. 5 இரசனி—மஞ்சற்காப்பு

6 ஒன்பதுசத்தி:—அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராச
த்தி, ஆதிசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியென்பவர்.

7 யவனிகை—திரைச்சீலை.

8 விமலர் சுபாகு, துவாரபாலகர்கள். இவரை ஆவாகிப்பது வாயிற்படியிலெ
னவுங் கபாடத்திலெனவுமாகமங்கன்பேதமாகக்கூறும். இதன்விரிவைப்
பூர்வகாரணமத்திற் பாக்கக்காண்க.

9 பாசுபதாஸ்திரலட்சுணம்: “மூன்றுசிரங்கரநாலுகொடுக்கனல் முதிர்விழி
யொன்பதுடன், ரோன்றியமும்படைபூதபாசுகன்சுற்றியுறக்கடுவே, கா
ன்றுகொழும்புகையோடணல்வீசியகாலுறவேயுலக, மீன்றவன்முன்னு
லகெங்குநெங்குவெழுந்ததுபாசுபதம்” என்பதனாற்பெறப்படும்.

10 நாலல்—தொங்கல்.

11 மாதொடுசுடையகண்டன்—ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன்.

வணங்கியாகி மத்திமை குண்டலி, யிணங்கு முச்சுடர்க்கோணமே தெந்திய வணங்குவிந்துவினா தமரும்பிமெய்க், குணங்கொன்மேனிக்கொழுந்தினேநோக் கினான். (சு௬)

இ—ள்: நாயகி குண்டலி மத்திமை இணங்கும்—(பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரக) சத்தியான குண்டலியின் மத்திமைத்தானசம்பந்தமுள்ள, முச்சுடர்க்கோணமே தெந்தியவிந்து அணங்கில்—சோமசூரியாக்கினி மண்டலங்களேந்து ம்விந்துசத்தியில், நாதமரும்பி—நாதத்தவமமைந்து விகசிதமாகி, மெய்க்குணங்கொன்மேனிக்கொழுந்தினே—சச்சிதானந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டசிவக்கொழுந்தை, நோக்கி வணங்கினான்— (பிரமா தத்துவதோற்றக்கிரமமாராய்ந்து) தரிசித்துவணங்கினார் எ—று.

குண்டலியிணங்குமென்பதை: “பகர்செய்குண்டலினியாம்பழநிலிச்சத்திதான்—றுகளிலாறத்துவாவாகித்தோன் றுமால்” எனவாயுசங்கிதை உறுமாற்றாலறிக. முச்சுடர்க்கோணமென்பதூஉம்பாடம்.

கொழுந்து—கன்மசாதாக்கியம். அதனை.

“கன்மசாதாக்கியகாரணப்பெயர்

தொன்மைக்கிரியையிறேன் றுதலுடைத்தாய்

நாதமயமெனவிலுமிலிங்கமும்

பேதழில்விந்துமயமாம்பீடமுந்

சோர்வறக்கூடித்தொழிற்பட்டிருக்கும்”

எனச்சதாசிவரூபங்கூறுதலாலறிக.

அது—பகுதிப்பொருள்விருதி.

நாலுவேதநவின் று1 மைஞ்சுத்தியு, னே லுமந்திரசுத்திசெய்தீசன்முன் கோ லுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி, வாலவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (1)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிரீக்கிமெய்ச்சுத்தமானசுகந்தநவ்நீர்கர முய்த்தகொள்கையதுட்புகவாங்கியெ, னத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான்.

செய்யதாமரைச்செம்முக2மைந்துளா, னையனுக்கபிடேகமருச்சனை துய்யபோசனநாடகந்தேத்திர, முய்யபிவாசுமயத்துமுன்னின்றன். (1)

நின்றபாணுவுஞ்சோமனுநேர்செலா, தொன்று4காலமுணர்ந்தரவோனுள் துன்றுதெய்வச்சுடரையெழுப்பியாங், கன்5நிலிங்கத்தமரமலர்த்தினான். (1)

1 கீந்துசத்தியாவன:— ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, த்ராயியசுத்தி, இலிங்கசுத்திஎன்பன.

2 பிரமனுக்கு கீந்துமுகமென்பதை, வாயுசங்கிதை, கககம் பக்கம் உகம்-செய்யுளா லுணர்க. 3 வான்முறையென்பதூஉம் பாடம்.

4 காலம்—பிராணவாயு சுழுமுனாமார்க்கத்திற் சுஞ்சரிக்குங்காலம்.

5 இலிங்கலட்சணம்: வி0மஸு0டி கூறி0ணலா0மெ0தடாவஸு0து நா0தந0ஸு0டி0வண0பிகார0ஹ0உகார0ஹா0தரொ0தத0: பிகார0ந0டி0ய0த0பெ0ஹ0வநா0டா0ஹ0தஸு0வொ0தி0 என்பதனுலமையும்.

மலர்ந்தபூவும்புனலும்மலர்க்கையா, லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்தபி
னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தான், துலங்குமாமுடிதோயவ்விடுத்தான். (௪௮)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத், தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுத்
லெம்பிரான், முடித்தவேணிமுடியவிழ்ந்தேதுனி, பொடித்தகங்கைபொழிபு
னல்மாணுமால். (௪௯)

மாணுன்பெருமானுமுடன்புனல், நானமாடுதல்கண்டுநடுங்கயன்
மாணுமங்கொருசத்தியுருக்கொடு, மோனவேதமுறைமுறையோதினான். (௫)

நானமஞ்சனமில்வகைநல்கினான், கானன்னசிவனார்க்கினி஠தம்பரங்
கானமென்களபங்கமழ்குங்குமந், தானணிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். (௫)

சாத்திரத்தின்றலைவரும்திர, மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலை
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே, பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (௫௨)

பயின்றபங்கொருபாதிபசுமையு, மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருங்களமீதிற்கருமையு, முயன்றவர்க்கருள்கருமுகங்களும். (௫௩)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர், மகத்திலவேழமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலலாளுக்கருள்புரிநோக்கமுஞ், சகத்திலாருயிர்நாங்குஞ்சரணமும். (௫)

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையனந், தீதிரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
தீபுரணநீறும்புயங்கம்புயங்கமும், பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (௫௫)

பிறந்திறந்துழலாதபெருமையாந், சிறந்தமெய்சிவலிங்க?சிரோதய, நிறை
நதுதோன்றலுங்கண்டுநெடுத்தகை, யறைந்தபைந்தருவாணியினின்றனன். (௫)

நின்றகண்ணணைநீர்த்தும்பப்புறஞ், சென்றரோமஞ்சிலிர்த்தவசந்தர
வ்வான்றமெண்ணிலனுற்றிலேனாதிவ, னன்னுவேதன்பரவசமாயினான். (௫)

ஆயகாலையிலங்குளவந்தணர், சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
லையிலாமையோதுமுழக்கினாந், போயதார்கலிப்பொங்கெழிலோதையே

ஜுதிகின்றவருத்திரார்பன்னொரு, பேதமானவர்பேணுங்கரர்களிற்
நீதிலாமழைபோலவாசிந்திய, போதுவெற்பலர்பூத்ததெனத்தரும். (௫௬)

* மான்—சிவசத்தி. ஠ அம்பரம்—முதற்குறை; பீதாம்பரம்.

† ஆசனம், மூர்த்தி. மூலமந்திரங்கள். ‡ திரணம்—துரும்பு.

§ புரணம்—குறுக்கல்லிகாரம். புயங்கப்புயங்களும் என்பது உம்பாடம்.
புயங்கம் என்பபிரித்துப்பொருள்கொள்க.

? சிரம்—இங்கே நாதம்.

தகும்பராபரைதன் னுடனென்றியும், மிகுந்தகார்ண்மாய்வருமெய்யர்முன்
புகுந்தவானவர்போற்றுமுழக்கொலி, திகந்தரங்கடங்கலுஞ்சென்றன். (௬௦)

நததிலங்குநறுங்குழைவார்சடை, முத்தர்முன்பணிநர்றுமுழக்கினுற்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு, மெத்தலத்துமிருந்தவெய்தினா. (௬௧)

நாரதாதிபர்நல்குஞ்சராதிபர், மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிபர்
ஆரதாதிபரானகணாதிபர், சாரதாதிபர்சந்நிதமேயினார். (௬௨)

மேயபங்கயமுத்தன்னவெண்ணகை, போயநுண்ணிடைப்பொங்கழங்காடவி
சேயவானனஞ்செங்கட்டுவரிதட், யேரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினார் (௬௩)

இறைஞ்சியிவவகையாவருமேததலு, நிறஞ்செய்நான்முகனேகைநிறைந
தெழீஇ, யறஞ்செய்சனணிர்தவையுண்டவை, மறஞ்செய்சண்டனுககாக்கின
னவண்மையான. (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகாட், போக்குசாமம்புகுந்திடுமெட்டினுங்
காககுலாவுகயிலயிற்பூசனை, நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனங்கயன் (௬௫)

அங்கணன்முகனானசச்செவவிதழ்த், துங்கவேதச்சருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துப்படியஞ்சரும்பினம், பொங்குகீதச்சருதியைப்போலுமே (௬௬)

மேனிளாவும்விரிகதிர்ட் டுவு, ஞானநாதன்றிருமுகண்ணலா
லானவேதற்கலர்ந்தலராமலாக, கானமாயினகண்னுங்கரங்களும (௬௭)

கரங்களிற்செறிகண்களின்வாய்களி, லுரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி,
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின், புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றினுண்
வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுநதரன்புண்டரீகக்
காற்றினைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தமுவிவாழ்த்தி
நீற்றினைவிடைகொண்டங்கணீங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளொர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டா (௬௮)

கண்டநஞ்சடையகோவையருச்சித்தகமலனுநதிக
† குண்டலிககணலைமுட்டிக்கொடும்பகைச்சமிதைகூட்டி
யண்டநுஞானநெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டமாமாயைத்தெற்றைசுட்டவன்றிலதமிட்டான் (௬௯)

பூர்தருமென்பதூஉம்பாடம்
● நிலாவும்பாணுவுங்கண்ணெனப்பொருள்கொண்டு பிரமாவின்கட்டாமரைம
லரக்கரசரோருக்கூட்பினவென்றுமுடிக்க.

*† குண்டலிக்கண்—நாபியினகீழ்முலாக்கினி.

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்குவிந்துருழ
மடைத்தலைவாசலிட்டமணிவினக்கிருபாலோங்குக்
கடைத்தெருநடுவேயுந்தக்கறைமிடற்றண்ணலாபா
னடத்தினன் விழாவேகாண்பா னுன்முகனெந்தநாளும். (எக)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநாற்குசெங்கையென்க
ணந்தணன்காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னிடே னொநாட்
புந்தியுளடங்காதோங்கிப்பொங்கியதுயரமா னுன். (எஉ)

ஆனவன் றுயரநோக்கியானெழுந்தருளியுன்பால்
மானவெந்துயரம்யாதுசொல்கெனமறையோன்சொல்வான
தேறனிலாமலாப்போற்பூவின் நிரளிலாப்புனல்போலவைய
மூனிலாதுயிர்காலிலாதிருப்பதென் னுடையாயென்றான் (எங)

வேறு

என்றுதன்கரமெட்டுங்குவித்தெதிர், நின்றகாலிலாமுறுவற்செயா
நன்றபல்லுயிர்யாவுநீராட்டென, வன்றுகூறினாறாணியேவணியான். (எச)

ஆறுபத்திரொடாறைந்துமாறுமாய்க், கூறுதததுவமென்னுபகுறிப்பெலா
மேறமேறுடையான் நன்தேவலால், வீறுபோதவித்திதனனம்புயன். (எட)

புதும்புவிக்கியலைம்பொறியின்ருண், நம்புநீர்க்கொருநாலுகன் நஞ்முன்
றிம்பர்காலுக்கிரண்டுவெளிக்கொகு, தம்பநன்பொறியாகத்தரித்தனன். (எஃ)

தரித்ததாளிணைசா னுபுநாபியுந், திருத்துகண்டமுநெற்றியஞ்சென்னியும்,வ்
ரித்தமண்புன நீவளிவிண்ணெனப்பொருத்துமே மனிபொலியவமைத்தனன்

*நன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர், ஓகன்னல்விலலுககன நிரியச்சிர
மின் னும்வாபுலிலங்குநகோணம்வா, னன்னவட்டம்படைத்துடலாககினன்

நன்சரிப்பினடப்பனபற்பல, பன்சரிப்பிந்பறப்பனபற்பல
வுன்சரிப்பினிலாந்வனபற்பல, வின்சரிப்பறறிருப்பனபற்பல. (எஃ)

பலவுநிந்தப்படிபடியெங்கணுங், குலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தவகிரணியனுதியாஞ், சிலவரககதிருமுண்டாக்கினான். (எஃ)

§ இவையெபஞ்சபூதங்களுக்கு ஐயற்கை, செயற்கைக்குணங்கள்;இதன்
விரிவு தத்துவப்பிரகாசம் ஞானத்தில்ஞானம், மூன்றஞ்சுத்திரம் சித்தார்தமு
றைகூறும்பகுதியிற்கண்டுசெளக

பஞ்சபூதவடிவங்களை; சிவஞானசித்தியா உம் குத்திரம், சுஎம்
செயுபுளிற்காண்க.

0 கல்—ஒலிக்குறிப்புளன.

ஆக்கினேனினிவ்வுலகிற்சராசரம், போக்கினேனென்பிறவிப்புலையெலாந், தே
க்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன், றாக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லினான். (1)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழுந்தெழுந், தல்லிநாண்மலரோனினைதந்துக
நல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட், புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (அஉ)

புகுதுமில்வகைபுண்டரிகத்தவர், தொகுதியொன்பதழேருந்துதிசெய
வுகமொரைந்துமொழிந்தபனீரைந்து, திகிரிமாதவ்செய்தனர்பூசையே (அரு)

வேறு.

எதயிலாவாதியில்விட்டுணுத்தாமோதரன்கரமீதிலங்குசங்க
மூதியவாய்நாரணனுங்கேசவனுஞ்சரோருகக்கண்னுடையகோவு
மாதவஞ்செயச்சதனுஞ்சக்கிரபாணியம்மாசுதேவமானும்
போதுபத்மநாபனுமக்கிருட்டிணனுமெனப்பதின்மர்ப்புசித்தாரே. (அச)

பூசனைசெய்தண்டசமாமுகத்திலரன்பணிவிடையாற்புலியுள்ளோர்க்குத்
தேசநரைமூப்புமுதற்செனிப்பித்தார்நிமிடமாய்ச்செப்புங்காலம்
பேசுமலங்காரநலம்பிறப்பித்தாரளவீந்தம்பிறக்குமீறு
காசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளயனீர்காட்டினாரே. (அரு)

காட்டருஞ்சீர்க்கிரேதவுகந்தன்னில்முன்னாள் விசுவசிட்டிகையாற்றந்த
காட்டருவார்நலிக்காமலியந்திரஞ்செய்கங்கணங்கள்வானோர்தோளிற
பூட்டியதுமவுணரவைபறித்துத்ததியெறிந்ததுவுமபுலவோருய்யத்
தீட்டருமாஸமீனுருவாய்ப்புகுந்தெடுத்தக்கொடுத்ததுவந்தொரிந்துரைப்பாம்.

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் உளக.

ஐந்தாவது மச்சாவதாரச்சந்திரகம்.

உரைசிறந்ததென்கயிலைப்பெருமானையுருத்திரர்பனனொருவர்வேதர்
நரைசிறந்தவொன்புதினமர்கிருமாலோர்பதின்மரிவர்நீங்காராகி
வரைசிறந்ததிரிகோணத்தொவ்வொருகோணந்தமக்குவாழ்வாக்கொன்றி
விரைசிறந்தமலீர் தூவியருச்சித்துச்சிவையோகம்விளங்குகாலம். (௧)

விளங்குமலர்விசுவசிட்டிபடைத்தவறுபத்துநால்வெள்ளஞ்சேனை
துளங்கலிலாவவுணருக்குளிரணியனென்றொருநதிலவன்சூழமாழிக்
களங்கவிடமடக்குமவன் வடகயிலையடைந்துதவங்கழிதுசெய்தா
ணாங்குளிர்த்துசிவனவனுக்களித்தவரமிவ்வனவென் றுரைக்கலாற்றா (௨)

ஆற்றலிஐற்பகைவர் தம்மாலபெடையானமறலிதன் னாலாவிபோகான்
போற்றுகத்தும்புறத்துமிரவுபகலிரண்டினுயிர்போக்கிற்போகான்
கூற்றுவன்பெயர்கேட்கிற்சூலசூலையுடக்கிலண்டகூடஞ்சாயு
மூற்றமிகுமுகிலெழுங்கடலெழுங்குடங்கையிற்கொண்டொருக்கா லுண்பான்.

பாணுவுஞ்சந்திரபதமுஞ்சரபதமுமவன்பதத்திற்பணியா தில்லை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாய்லுட்போய்வணங்கா ரில்லை
நானிலத்துமிரணியனேநமோவென் னாலில்லநாரணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பெயருமவன்காலத்துரைப்பாரில்லை. (௩)

இல்லமுமில்வனினையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பெருலகமீரமுடொருகுடைக்கீழ்வலிதிருண்டான்
ஞெல்லலைமகாராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூழுவாழ்ந்தான்
பல்லவுணவெள்ளமொராயிரகோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கும் (௪)

நிற்பநிறுத்தியசமயமெத்தனையுந்தத்தமதுரியமரீத்துக்
கற்பனவுக்கேட்பனவுமிவனாமென்னிலெவன்கழறுகிற்போம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிலருடமுந்நடத்தியாண்மைக்
கற்பமெனமுப்பத்துமுக்கோடிதவருக்குமலக்கணசெய்தான். (௫)

செய்தவத்தைநலிக்கின் நவவுணருக்கென்செய்வதெனத்தொரிந்துவேத
மெயதுடொருமந்திரத்தைத்தகட்டெழுதிக்கங்கணமாமெழிற்பூணக்கிச
கைத்தரித்துவசிகரமீதெனநினைந்துவெருவாதுகளிப்பாராகி
பெய்தியிரணியனிடம்போந்திறைமஞ்சரமற்புறஞ்சிலவாரிருந்தார்விண்ணோர்.

இருந்தபொழுதவருலகத்தேதகியவர்கைக்குமூங்காவிவனாநாகாட்
பொருந்தியவீதேதென் றுதானவரும்வநனவனரப்புகைந்துநோத்தித்

திருந்துகாம்பிடித்தமார்தங்காத்திற்கங்கணத்தைச்சினத்தால்வாங்கி
விரிந்தகடலிடைமேகம்பொன்மழைகால்விவெதெனவிட்டார்மிக்கோ. (௮)

மிக்கவிருடரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியனென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்டுமதழைநிழந்ததும்பியென்னப்
புக்கதிருவிழந்தமடவாரென்னச்சிறகிழந்தபுள்ளையென்னச்
செக்கர்விழிமுத்துதிரக்கங்கணங்கரிழந்துள்ளந்திகைததார்விண்ணேனார். (௯)

விண்ணுடையவிமையவருமுனிவரமவுணருக்குவிநிலையீந்தா
ரெண்ணுடையதுயரமக்காக்கினெனசிவனென்றலெவரைநோவோங்
கண்ணுடையதிருமெனிக்கோமாவோடெழுந்ததென்கயிலைநாடிப்
பெண்ணுடையபாகனைப்போய்த்தொழவிசம்புவழித்தேவர்பெயர்வதானார். (10)

ஆதாதருநீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாளில்விடங்கொதிப்பவடகயிலைதனிவடைந்துவெருவல்போலச்
சேனாகிபதியவுணர் தமக்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்தூடே
நூனெஞ்சுதூர்மறையின்நிலைநின்றானிருந்ததிசைநோக்கிவந்தார். (௧௧)

நோக்கமொருமூன்றுடையதென்கயிலைப்பெருமானேநோக்கியோக
பாக்கியத்திலினிதிருப்பார்முக்கோணப்பேரவைக்குட்பணின்துவானோர்
காக்குமுதலுருத்திரர்காள்விரிஞ்சர்காள்முருந்தர்காண்கண்களேசனை
யாக்குதுயராற்றாதுதவமிழந்தோந்திருவிழந்தோமந்தோவென்றார். (௧௨)

என்றமொழியினவின்வியீரைந்துமுருந்தருக்குளிரக்கங்கூர்வான்
மன்றலந்தூர்க்கேசவனும்வாசவனையமைத்தமலர்க்கரத்தனாகித்
துன்றியதுந்திருநாடுந்தருவுமயிராவதமுந்தோற்றவாறும் (ன்
வென்றியவுணருக்கிடந்திவெற்படைந்தவாறுமென்கொல்லிளம்புகென்றார்

விளம்புகெனப்புரந்தரனுந்திகந்தரங்கன்பெரிதளந்துவிரிந்தசெவ்வீத்
தளம்பயிலங்கமலமலர்ச்சரணமிசைவிழந்திதெனஞ்சித்தருணரீவ
வளங்கவினுமுடன்முழுதுமுத்தரும்பிற்தென்னவழிவழிநீர்மல்கத
துளங்குமிமையவருள்குந்துயர்சிறிதுகேசவன்முன்சொல்வதானார். (௧௩)

ஆதாதெருந்தருவுஞ்சரபியுஞ்சிந்தாமணியுமரம்பைமாரும்
வானுமெயிரணியற்குவாழ்வாகமனத்துயரம்வானோர்க்காக
மேனாளில்விதித்தபடியித்தனைநாளதுபவித்தேதம்பியடிங்காலம்
தானாவதில்லையிதற்கென்செய்வோமெனப்பார்த்தோஞ்சுதூர்வேதங்கள் (௧௪)

வேதமதுசுமராதிமந்திரமென்றேருதவிவிளம்பிற்றந்தப்
போதனையையசிகரமாய்த்தகட்டுடமுதிக்கங்கணமாய்ப்புயத்திற்புண்டோர்
தீதவுணர்கண்டுடக்குச்சிறுகிகையும்புரிநூலுமல்லாற்கெங்கைக்
கீதனியும்வஞ்சனையேதெனப்பறித்துமறிகடற்குளெறிந்தரென்றார். (௧௫)

சுமராயுத்தத்தை, அதி—கடப்பிப்பது.

என்று தனைப்பனிமதியைக்கனலிதன்னையிபந்தனையிஞ்சிமுன்றைக் [4]
குன்று தனைமுயலகனைநெரித்துவளைத்தெரித்துரித்துக்குறைத்துத்தேய்த்து
தன்றியபுபல்லொடித்திகழ்ந்ததக்கனையுந்தலைதுணித்ததொல்லோன்பாத
மன்றியொருதுணையிலெயன்றடைக்கலம்புக்கேகம்வாழியாழித்தேவே (௧௭)

தேவருலகிருந்தா லுமிற்றந்தா லுமிரணியனாந்தீயோனசேனை
யேவுமுரணியுந்தா லுமிற்றந்தா லுஞ்சிவனருளென்றிரங்கியோயோன
பூவடியில்வீழ்ந்தெழுந்தவாசவனைக்கேசவனும்புலியுங்கள்
மேவுதுயர் தவிஞ்ஞவகையெம்பெருமாற்குரைப்பெனனவிரைந்துபோந்தான்

போந்தரனைத்தொழுதிதைஞ்சியவுணரெலாம்புலவரைமுன்பொருதவா றுங்
காந்தசுரர்வலிக்கொதுங்கிச்சுரர்சுருதிக்கங்கணங்கைதரித்தவா று
மேந்துமவர் கங்கணத்தைத்தானவர்போய்ப்பறித்து ததியெறிந்தவா று
மோய்ந்து துயருழந்தமாரீங்குவந்தவா றும்விரித்துரைத்தான்மாயோன். (௧௯)

மாயவனைநோக்கிப்புன்முறுவலொடுநென்கயிலைமலையெங்கோமான்
நீயவவுணருக்கின்னஞ்சிலநாட்பின்பிறுதியின்னுதவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனுருவாய்ப்பிறந்துகடல்விரைவிந்மேடி
நீயுதவகெனவவனுந்திருவுளத்தின்படிபுரிவனிமலவென்றான். (௨௦)

என்றதிருமான்மொழியுமெம்பெருமான்நிருவாக்குமிமையோர்கேட்டுப்
பொன்றுவர்பின் தானவர்கள்பூசலுமெம்புலம்புதலும்போயிற்றின்றே
யென்றாரனைத்திருமுன்னந்தொழுதுவிழ்ந்தெழுந்தாடமியற்றிப்பாடி
மன்றலம்புமாறிசொரிந்தரகரசங்கரவெனுஞ்சொல்வாயராளுர். (௨௧)

நாரணனக்காலத்தன்பணிவிடையென்றலைமீதுநாதவென்று
பூரணனைவிடைகொண்டுவானவரையஞ்சலெனப்புகன்றுபுல்லிப்
பேரணங்கைப்பிரியாதபெருமான்நென்கயிலையினைப்பிரிந்துதெய்வக்
காரிணங்கும்படிவொழித்தொருமீனும்வடிவெடுத்துக்கடலுட்புக்கான் (௨௨)

வேறு.

புக்கமீனமக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமுழிநாட்டிரைத்தபேராழி
மிக்கமுதண்டமீதப்பதெயொப்பலால்வேறு
தக்கதொரிணையிரிதென்கொல்கூறுவன்றமியேன். (௨௩)

வனமீன்செலவிருஞ்செலவடங்கினசிலமீன்
போனசெல்கதித்திவிலையிற்பொடிப்பனசிலமீன்
மானமொக்குளோடோடிவான்மறிவனசிலமீ
னானீரெறிதிரையினுழியுமீன்பலவால். (௨௪)

பலவிழந்தபரிதி—பூடா இக்கவி எதிர்நீரங்கைப்பொருள்கோள்.

வா லுக்கச்சுரை ததும்பியேதிரைபுறம்வழிய
வோலமிட்டலைந்துந்துறைசிதறினவுததி
சா லுமத்திருமால்கடைமத்திடைத்தலைநாட்
பாலலைக்கடல்கலங்கியதென்னலாம்பகரின

(௨௧)

இன்னமீனென்றுதிரிதரமகரமீனினங்கர்
சின்னமாயினதிமிங்கிலஞ்சிதறினதிசைபோய்
முன்னையுழியிற்கடையுத்தெம்பிரான்முனிய
வன்னநாளண்டம்பட்டதுபட்டதவ்வளக்கர்.

(௨௨)

அனவிநந்தநீர்த்திவலைகனெழுந்தெழுந்தகிலம்
வளருமதண்டமனைத்தையுநனைத்தனவாநே
ருளமகிழ்தனருய்ந்தனமென்றனருலகந்
தளருமோவிதனெனச்சலிப்புமாயினரால்.

(௨௩)

ஆயவப்புனமொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து
தூயவிண்ணளவும்பரந்தார்த்ததுதொல்லை
மாயன்றன்னிடைநடந்தனென்பதோர்மகிழ்வா
லெயுவக்கடல்கிடந்ததாங்கெழுந்ததெயனலாம்.

(௨௪)

எழுந்தமீனதுமேலதோவதனுடனெழுந்த
செழுந்திரைத்திரள்மேலதோவெனத்திரிதரலா
வழுந்துமக்கடற்சிதறியதுரைவிரிந்தனுகக்
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குடறின்.

(௨௫)

இனவளைச்சங்கம்பற்பலகோடிநொந்திரங்கிச்
சினவயிற்றிளையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை
யனையவச்சுணன்றனதுசங்கிருப்பமீனாகிக்
கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கடுக்கும்.

(௨௬)

கடுங்கதிக் கொடுவால்விசைத்தேதாடலுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்புனையிரயோசனைகிழியுந்
தொடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துறும்பி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனூல்.

(௨௭)

நாலுதிக்கிலுமியக்கருநுந்தகின்னரரு
மேலுதிக்குமச்சோமருரியரும்விண்ணுடுவுஞ்
சாலுமத்தனிமீன்விளையாடலுந்தும்பி
யாலுமப்புனற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார்

(௨௮)

அடையவாரிதியளறுபட்டதுபகிரண்ட
முடையவப்பெருமுழக்கினுல்வெடிபட்டதுலகத்
திடையுளோர்செவ்செவிடுபட்டதுதொழுதவருந்
விடையுளானருட்கண்ணதேவிதுவெனவியந்தார்.

(௨௯)

ததலமகனகலையாதலாற்சலதி

பேரணித்ததன்காதலனாதலாற்பெருமீ

னேரணித்தவளுடைகுலேத்திடுவதெயென்னச

சீரணித்தபேரலேகுலேபடப்புடைதிரியும்.

(௩௪)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிதறினவொருபா

லரியகூடும்பலதொலேந்தலமருமொருபாற்

பரியமால்வரைக்குழாங்கன்வோற்பறிந்திடுமொருபாற்

லிரிபுல்போய்க்கடன்முதலேகனொறிபடுமொருபால்

(௩௫)

பாலலேப்பள்ளியாடுருமீனெனப்பாய்ந்தாற்

சாலவக்கடல்படும்பதைப்பார்க்கொலத்தகையார்

வேலையிற்பண்ணுவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்

காலையிற்பலமீன்களுமுமிழந்தனகடிதே.

(௩௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைபேரலவக்கடன்மீ

னெடிதுமிழந்தவுறிலத்திடைகிடந்தவுறிலையா

மடுமித்தந்தவுமணற்சுரிமறைந்தவுமாக

முடிவில்லக்கணம்யாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால்

(௩௭)

எடுத்தகக்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்

பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புனகித்தத்தகந்

துடித்ததோள்வலஞ்சொரிந்தனகைமலர்கொன்மீ

னெடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம்.

(௩௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்மென்புறமணுகி

மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்

தூயதன்னுருக்கொண்டரன்சந்நிதிதுன்னிச்

செயகங்கணமுன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால்

(௩௯)

திருவருட்கணுளைக்கிரீயிவ்வுழிச்செனித்த

மருவுமீனுடலிம்மலேக்கேறவோர்மலையா

யருகுலேலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குநன்றளித்தாய்

பொருவிலாச்சுரருவகமுங்காத்தனைபுகழோய்.

(௪௦)

புகழுந்தேவர்தங்கங்கணங்கொடுத்திபோந்தென்னத

திகமுமெம்பிரான்முருந்தனையேவினன்றிரண்டு

நிகழும்வானவாக்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச

மகிழுந்தன்மையால்வாழ்த்தினர்சுதூர்மறைவழாமல்.

(௪௧)

மல்குமச்சமாங்கேசுவன்பெயரினமலையும

புல்கமச்சகேசுரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றா

ரல்குந்தானவ்ரான்மையிலினியுங்குராண்மை

புல்கும்பேநதிரென்நாண்சொலவினுட்கொண்டுபணிந்தார்.

(௪௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர் பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோகத்தாற்றணியா
தணிந்ததூர்க்கையாய்க்குரோதத்தாற்காளியாய் லாற்
றுணிந்தவிண்டொய்நின் றநின்பெருமையார் துதிப்பார். (சுக)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பா ரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன்கொலாந்திறலோய்
வாரமெம்முழிவைத்தருளெனநனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்டுமீண்டார். (சுக)

மீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெருண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்ந்தனர் பொருதா
ரீண்டும்வானவர் துரந்தனர் தானவரிரிந்தார்
காண்டகுஞ்சரர் தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால். (சுக)

களித்தரம்பையர் திருநடம்புரிந்தனர்கடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தன ரவுணர் தங்குலத்தா
லொளித்தவின்பமும்வெளிப்படத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகரிழ்வினுமமர்ந்தனரமரர். (சுக)

அமரரித்திறயிங்கினிதிருந்தனராங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுது முக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தராகுகையினில்யோகத்தினின்றான்
றமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலைவன். (சுக)

தலத்தினித்திறங்கிரேதமுந்தணநதுதிரேத
நலத்தின்மேவியதிங்கினியிராவணனடப்புந்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனா*முத்திப்
பலத்தினாலவன்றாய்பெறுபதவியுமுரைப்பாம. (சுக)

மச்சாவதாரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கூக.

ஆரவது

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிரேதவுகந்தனிலிந்திரன்முதலோரும்
வரைத்தலைவையுமகத்தியனாதிவரத்தேதாருங்
கருத்தொடுவிஞ்சையர்கின்னரர்சித்தர்கணத்தேதாரு
மருத்தியினுகொரையிருகோடியமர்ந்தோரும். (க)

ஒருமவேதகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடுந்
தேரும்மந்தரனும்பெயர்மேவுதிற்றேகாவுங்
கூரும்மையிருக்கோடியரக்கர்குலத்தோரு
மாருந்தென்கயிலப்பெருமானையருச்சித்தார். (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரக்கன்சுவனநல்க
வித்தனையன்பரும்வந்தனையேசெயுமிக்காலங்
கைத்தருணத்தொரரக்கனிராத்திரிகரனின்ருண்
மெய்த்தவமாமொருராத்திரிகரியனுமின்னோ. (கூ)

மின்றோளுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவழியோமேல்
பொன்னோமெனிபொருப்போவனமுலைபுதுவான்மீன்
மன்றோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாதின்
முன்றோவலதிவன்பின்றோவழகெனமுன்னின்ருள். (சு)

முன்னாமுதத்துத்தியுதித்தான்முனரிப்பெண்
ணன்னோகன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னொளன்மகன்மணமகனெவனெனவீன்றோஹுந்
தொன்னாள்வடகயிலத்தலையானத்தொழுதிட்டான். (இ)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிள்கந்தமாதனமலைமேல்வாழ்கின்ருன்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்பான
கட்டழகுனமகன்கணவனெனத்தனிகற்பித்தான். (ஈ)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்ந்து
நற்பதுமத்தொடொழுதயல்சென்றாருதன்றா
னிற்பதொர்மாரனையம்முனிவன்பானியேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்னிகையோடுபுணர்த்தென்றான்
ஆயிரகோடி என்பதுஉம்பாடம். (எ)

0 சுத்தோதனன் — கௌதமர்பிதா; மணிமேகலையிற்கூறியபடி இவனை
ச்சாங்கியசக்கிரவர்தியென்றுஞ்சொல்லுவர். “சித்தொடுதித்தோர் — தேரும
மர்ந்தான்” என்பனபாடபேதங்கள். † இவர் புலத்தியர்மகன்.

என்றலுமா எனம்முனியக்கலெழுந்தெய்தான்
 கன்றமனத்தொடுவிரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
 னன்றவவரக்கனும்விச்சிரவாவச்சிரமத்திற்
 சென்றடிதொழுதான்முனியவரஞ்சிக்ஞ்சிலசெய்தான் (அ)
 செய்தவனீயிங்கணுகியதிறமெனசெப்பென்னக்
 கைதவமாமென்புதல்வியிராத்திரிகரிதன்னை
 யியதுமுனக்கிவண்மனைவியெனத்தந்தென்கையாற்
 பெய்யுதகந்தரவேண்டுமெனுள்ளப்பிடியென்றான் (ஆ)
 ஆனலெங்கள்பிரானருள்கற்பனையதனலுந்
 தேனாவேள்கனையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
 மேனாளுந்வினையென்பதெவர்க்கும்விலகாதால்
 மாளுக்கண்ணிமணத்தக்கம்முனிமனமுற்றான். (இ)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவரக்கனெமதூர்போய்
 நற்றிருமணம்புணரநல்குவாமென்றான்
 மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
 தெற்றெனவெழுந்தவனுடன்கடிதுசென்றான் (ஈ)
 சென்றிலேவெளபொருதசெய்கைவலிதென்கோ
 குன்றவரிவல்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
 கொன்றிஹமுளஞ்செவலிடாதமுனியுள்ள
 மனறவணரக்கன்மகட்கன்புறுவதானான் (ஊ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
 ஞானமுனியைக்கொடுஞ்சாசரனடந்தான்
 கானந்திமால்வரைக்கடம்பலகடந்தான்
 மானனையகண்ணியுறைமாரகர்புகுந்தான் (ஈ)

புகுந்தனன்மனைத்தலைபுதுத்தரளமாடத்
 துகந்தமுனியைக்கொடுபசாரமொடிருத்தித்
 திகந்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
 மிருநதுரியசாரணரநேகரைவிடுத்தான். (ஈ)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
 வானவர்குழீஇயினர்மகாமுனிவர்வந்தார்
 கானமர்தருப்பைகொடுக்காவணமியற்றி
 யானதொருசாலையலமகவுமமைத்தார் (ஈ)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொன
 னிமைத்தமணியேவதிகையியற்றியதன்மீதே

§ இராத்திரிகரியென்பவளை — இராமாயணத்திலுங்கூர்மபுராணத்திலும
 னைக்கியென்றுகூறியிருத்தலறிக

*கடம்—அருமவழி.

0 காவணம்—மணப்பந்தர்.

கமைத்தமணமாமுனிவனைக்கடிதிருத்திச்
சமைத்தமறையோர் தழுவ்வளர் த்தனர் சடங்கால, (கசு)

காலையதிலேநீருதனுங்களிசிற்ந்தென்¹
வாலையிலேக்கொணர்மின்மாதெனவோத
வாலயமதிற்குறுகியத்தனருள்மின்னைக்
கோவமுதிர்ச்செடியர்க்குடியணிசெய்தார், (கௌ)

செய்யகலைநீவிக்கொடுசெக்கரின்விளக்கந்
தூய்யவெளிசூழ்ந்தெனமருங்கினிடைசூழ்ந்தா
மையமருமேகமொடுவானுடுகிர்ப்ப
மொய்யளகபங்கிமலர்மாலிகைமுடித்தார், (கஅ)

தாரணியொழுங்குருவளைத்தலைதயங்கு
நேரெனவிழித்துணையிலமைவாரிரிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்க
ஔரவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார், (கக)

ஆணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையில்தார்
பணிக்குழைசெவிக்குழையணிந்துபதமெற்கின்
கிணிக்கரால்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார், (உ௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியதென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தார்
ரிளந்தளிர்முத்துணைசிவப்பவெழுக்கென்றார்
தளர்ந்தவிடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தந்தாள், (உ௧)

தந்தைபெரிதன்புருகநின் றுசரண்மீதே
சின்தையின்மகிழ்ந்தவள்பணிந்தருகுசென்றா
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியின்விழுந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவளைவாமமுறவைத்தார், (உ௨)

வைத்தபொழுதங்கையினிலேச்சுருள்மலர்ப்பந்
தித்தகையதேதந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலவேளந்
கொத்தாமலர் தூவவொருகொம்பருகிருந்தான், (உ௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்படினையாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண்
ந்ருத்தனுமுரைத்தபடியென் றுநிருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான், (உ௪)

கொண்டலின்முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்மெனலக்கடவுன்னேவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திடர்புறத்தாமகிழ்வானார். (உரு)

வேறு.

நாரியுமுனிவனும்நாரிமாருடன், சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனர்
காரொனுமிராத்திரிகரன்பணித்தலா, லூரினேநோக்கினரும்பர்யாவரும். (உசு)

வருமுனிமருவினால்காரைத்தந்திவ, டருகுவன்சுரர்க்கிடர் தருமுன்னே
யிவர், பிரிவதானற்றிநுன்பெருக்குவோமெனா, விரிகதிரவன்குடவெற்பில்
மேவினான். (உ௭)

மேவியவச்சிரவாவும்வெய்யகட், காவியினிராத்திரிகரியுமன்பினா
பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு, மோவியமனையவளுறக்கமுந்தினான். (உ௮)

முந்தவேயெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா, னந்தமாரணையினியகலென்றே
வினான், சிந்தையில்லிரகமாங்குறும்புதீர்ந்தற, நின்றையில்முனிக்குமுன்னெ
றிபிறந்தேத. (உ௯)

தேமருவரையினிலரக்கன்சேர்ந்தது, காமருமணமொழிக்கடனுமக்கட
ன், நேமுறப்பலித்ததுந்துயின்றபேர்களு, வாமெனத்தோன்றியதவனுக்க
ன்றரோ. (௬௦)

அன்றவனிராத்திரிகரிதனக்கமு, மன்றலம்பசுந்தளிர்வடிவோக்கலும்
வென்றியினரக்கியாமேனியாதலால், நன்றெனவிருந்ததுவையுண்டாயதே.

ஆயவளுருவுகண்டன்புரீங்கினன், போயதுநோன்பெனப்புகைந்தெழுந்தனன்
றாயநான்மறைகளுஞ்சுடர்வினக்கிட, மேயினன்கந்தமாதனத்தின்மீதரோ. ()

மீயுயரருவிலீழ்வெற்பின்சென்னியிற், போயொருவடதருப்புறத்தின்பு
ற்றய, லாயிடையோகமோடமர்ந்தன்னினித், தாயிடைப்பிறந்திடாத்வளஞ்செ
ய்தன்மையான். (௬௧)

தன்பொருட்டிருஞ்செய்துமுனியைத்தையல்பாற், றுன்புறப்பிரித்தவ
ள்துயிலுணர்த்தியே, மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யவன், பொன்பிறழ்கு
ணதிசைப்பொருப்பிறேன்றினான். (௬௨)

தோன்றலுந்திசைதிசைதோறுஞ்செங்கதிர், கான்றதுமுனிமனக்காமமா
மிரு, னேன்றவன்றீவினையிரிந்தவாறென, வான்றமேதினியிருளனைத்தும்
போயதே. (௬௩)

போயயினிராத்திரிகரிதன்பூவணைத், தூயகண்டியிலதாதுணுக்கெனவிழித்
தாயினாமுனிவனையருகிற்கண்டிவ, னேயெனவனுமுத்தனளிரங்கியேங்கினான்

நாண்மலர்ச்சரிசுழல்சரியநல்வடி, வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்
பொரத், தோண்மலர்த்தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட, நீண்மலர்க்கையிணைநெ
ரிகதுவீழ்த்தனன். (௩௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுடு சமுமுன்னம்வெவ்வினையேன்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்ததுயிலெழுமுன்னேபிரிந்தெங்கேதுவன்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுந்நன்மரபுக்கொவ்வாதோ
வாழ்ந்தகுடிவாழ்க்கையுமம்மணவறையும்போதுமோ. (௩௮)

பொருதோன் றுமனைமீதுனபுயந்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாடுதான் றும்பலகா லும்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாடுதான் றுகுழலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
சீடுதான் றுமில்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௩௯)

செய்யவிதழக்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வருலத்
தையலரோ*வியக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பாய்
வெய்யதொருமாயத்தாலுனைக்கொடுபோய்விட்டனரோ
வையானிராத்திரிகரனுக்கவரெல்லாமஞ்சாரோ (௪௦)

அஞ்செழுத்தந்திருநீறுமகனமார்பிற்புரிதூலுஞ்
செஞ்செவியுங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விஞ்சமணநதனிலெண்ணைக்கடைக்கணித்தவிழிநோகுகும்
வஞ்சமறயான்காணவின்னமிங்ஙனவாராயோ. (௪௧)

வரும்போதப்போதென்னமணம்புரிந்துகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைகுட்டித்தழந்தகவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதுநமனிஅறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிருமபோதமனத்திநினைந்திருந்தனையோவறியேனே. (௪௨)

அறியேனெத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையேற்
சிறியேனையிவணிறுத்திச்சென்றாக்காற்றீங்குண்டோ
நெறியேபின்வாவெனிஹுநின்மொழியான்மறுப்பேறே
மறியேநதுமெம்பெருமான்நிருவாக்கும்வழுவாமோ. (௪௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுனைக்குறுகிவணங்கிபநா
ளழகியநின்மகட்டுமணமதுசெய்வான்வரந்தந்தே
னெழுநெனநீயுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேகுதற்கோ
விழுமயமாதவர்க்கெல்லாம்பொய்சொலவும்வியுண்டோ. (௪௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டானுலரையாயேல்
உண்டோடுங்குழற்செடிமடவார்க்குமுரையாயோ

* அரக்கியர் என்பது உம்பாடம். 0 இரத்திரிகரன்-இவன்பிதா.

† தரும்போது—மெலித்தல்விகாரமெனினுமமையும்.

வெண்டோனாற்கருச்சினையெய்தந்தையென வரம்வாங்கிக்
கொண்டோகையாற்பயந்தான்மற்றிதற்கோகோமானே. (சுரு)

மாறொரப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தினையே
லாறாமலெனையுடன்கொண்டேகினையேலடியேனுங்
காறொருமலர்ந்தம்புனலளித்துங்கந்தமுடன்
றேறொருங்கனியிந்தும்பிரியாமற்றிரியேனே. (சுக)

நோற்கின்றதவங்கனினுமறைமுதலாநூனீங்கள்
பார்க்கின்றகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன்றத்தனியேவைத்தொருவழிபோய்ச்செய்தருய
மேற்கின்றதருமமென்பதுண்டோவந்தியம்பாயே. (சுக)

பாயிருளென்றொருபாலிவரப்பாலியேன்றுயின்றேறன்
போயதொருநினவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதுயானும்வரிகழ்த்தாயே. (சுக)

ஏனென்றயில்லையினியிரங்கேலென்றயுமில்ல
நானென்றலுய்வதில்லெனமுனிவர்குலக்கோவே
தெனென்றுமொழியார்பான்செய்குறையுண்டென்றோ
வெனென்றுதனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (சுக)

இருக்கமுடியாதுதனியென்றமுதாள்கீழ்விழந்தாள்
மருக்குமுலார்பலருகேவந்தவனையெடுத்தேத்திச்
சருக்களகமுஞ்சொருகிச்சொரிவிழிநீருந்துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைல்லாய்நீயிரங்கேலெனமொழிந்தார். (ரு)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுமுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேற்பாவமிதென்றெண்ணினேன்
விழியினேநீர்ததும்பவுனவிடுத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணினேலிவ்வுலகங்கொள்ளுமோ. (ருக)

கொள்கையுமப்பெரியோர்தங்குறிப்பையும்யாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றோ
வெள்ளநதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினேனாமீண்டின்ன
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழியென்றார். (ருஉ)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழைந்து
சென்றகதிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றமுழையிலாதிரங்குந்தேதாகையும்போலத்தோகை
சென்றமுனிபோனவழிநோக்கித்திகைத்திருந்தான். (ருஉ)

வேறு.

இருந்துயர்க்கொழிக்கிவளிருந்தனன், விரிந்தகந்தமாதனுமிசைக்கணை
பொருந்துமால்நிழற்புறமுழுகிற, வருந்தவஞ்செய்தேயவனிருந்தனன். (௫௪)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன், நருமகற்கொருதனையனுவ
னாரியமெய்த்தவத்தலதுவேறுவே, றுரிமையிற்கருத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

இலகும்யோகமிவ்வகையிருந்துளி, யுலவுமால்மரத்தும்பார்கொம்பின்மேற்
குலவுந்தன்குலப்பெடுகூடவே, யலகுசொல்லுங்கோண்டம்வாழுமால். (௫)

ஆலமர்ந்தகோண்டமற்றொர்நாட், குலமர்ந்ததன்பேடைதய்த்திடச்
சிலவுண்டுகொண்டின்றுசெல்வனென், நேலமென்பெடைவிடுத்தெழுந்ததே

தெடுகுன்றமுந்திசையும்வாலியுங், காடுமெங்கணுஞ்சிறகூல்விரித்
தோடிநீடுதூரத்தொருண்டிகண், டாடிவாயெடுத்தகமகிழ்ந்ததே. (௫௮)

மகிழ்ந்துபுள்ளுமிவழிக்கொடேகலு, நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுண்ணீன்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கையடைந்தது, நிகழ்ந்தவந்திவானிருள்சிறந்ததே. (௫௯)

தெடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன், வாடுமேவரும்வழியையாடியென்
பேடுவீடுமேயென்றுபேதுறா, வோடியோடியென்சிறகேராய்ந்ததே. (௬௦)

ஒயுமோயுநின் னன்னுமுன்னுமெய், மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டலாற்
போயுமிளும்வாய்புலரும்வெய்யவன், சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால்

மாலிருட்டல்வந்துமூடலு, மாலினுக்கினியரிதுபேரவதென்
நேலமிட்டுரைந்துடலுடைந்துசென், சேலடுத்ததேதார்வாவிசென்றதே. (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவவிதப்புறந், துன்றுதாமரைத்துய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றிநின், நன்றிராவெலாமவணிருந்ததே. (௬௩)

இருன்பரந்தகோண்டனின்னமும், வருகிலானிதுமாயமோவெனாக்
கருவயிற்றொடுஞ்சிறகூல்புடைத், தருகுபேடைநின்றமுலுமங்கேரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குகாணாகீதனித், தெங்கணைகினையெவர்தடுத்தனர்
கங்குல்வாய்விழிகாணொறுதுபோய்த், தங்கினாய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய்.

செய்யவரையிரதேடிவந்தது, முய்யநாண்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதேதாரிராவினைவினைந்தது, மையகோவிதின்றழகதாய்தே. (௬௬)

ஆயுள்ளெலாமடவியெங்கணும், போயும்வாயிரைபுசிப்பதில்லையோ
மேயநீயும்போய்மீள்வதில்லையோ, தீயதின்றையிற்செய்க்கையென்கொலோ.

என்னையும்மறந்தெங்கனேனுமோர், கன்னியம்பெடைகண்ணொய்கொலோ
வன்னையன் நியென்னுயிரிருக்குமோ, மன்னவென்றுதன்வாயரற்றுமால். ()

வேறு.

மா லுறுமிதையத்தோடுபெயிவ்வருத்தங்கூர
மே லுறு துயர்க்கேரண்டன் கமலத்துமேவுங்காலைப்
பா லுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளகற்றியொற்றைக்
கா லுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிகைக்கடலில்வந்தான். (சுக)

வந்ததுவெயிலின்சோதியெனவரிவண்பொடக்
கந்தமென்பொருட்டுமுடுமிதழுனுங்கதவுநீர்க்ப்
புந்திமின்மகிழ்த்தகஞ்சம்போலக்கேரண்டனெஞ்சத்
தந்தியிற்புகுந்ததுன்பமடங்கலும்போயிறுநங்கே. (எ0)

ஆங்கநிலையோர் தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலேத்
தீங்குநிலிருபாலோருஞ்சேர்குவர்நலனுஞ்சீரு
மோங்குநிலிருபாலோருமொருவழிப்பெறுவரென்ப
தீங்குறுகமலமேவுங்கேரண்டனிடங்கண்டேமால். (எக)

கண்டதுவெயிலின்சோதிகேரண்டன்களிப்புவிங்கக்
கொண்டதொருண்டிருநென்னற்கவ்வியகூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றுமெழுந்ததுபுடையின்வீசித்
தண்டலிற்சிறகுச்சண்டமாருத்தயங்கிற்றம்மா. (எஉ)

மாயிருளால்முண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசும்பினூடேவழியதுபுகுந்துபேடை
யேயெனவரற்றித்தேடிவயிறலைத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீயவெந்துயரங்கூருங்காலையிற்சென்றதன்றே. (எங)

சென்றதன்சேவல்மேனிதாமரைச்செவ்விப்போதின்
மன்றலம்புதியசண்ணமணப்பமுன்வரலும்பேடை
துன்றிருளுழந்தனோயுந்துயரமுமொழிந்துதன்க
ணின்மெரிபிறக்கநோக்கிரெடிதுயித்திருந்ததொர்பால். (எச)

ஓர்புடையிருந்தபேடையூடலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மாலையுருமுந்திருத்ததின்று
பேர்வறத்தமியனின்வன்வருதலும்பிரிந்தென்மீதி
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெனவெண்ணியிணைத்ததன்றே. (எடி)

அணைத்தலும்பணைத்துப்பேடைசிறகிடையடங்காதாகி
யணைத்ததன்வாயிற்சேவலிரைதருவாயுந்தள்ளிப்
பணைத்தகான்மீதுகோத்தபடருகிற்காலுநீக்கித்
துணைத்தகண்சிவந்துகண்டஞ்சுரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (எசு)

மாலையிற்கிடைத்தவுண்டுகொண்டங்ஙன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான் கஞ்சமீதொருபொய்கைகைவகிக்
காலையிற்கடிதுவந்தேதன்கலங்கியதுயரெண்ணுதென்
பாலயிர்த்திடுவதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (எஎ)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிசேவல்பி
பூவலர்மணப்பவேரூர்பெடையொடும்புணர்ந்துவந்தாய்
மேவலநின்றையெண்ணுமென்னையோவெறுத்தியென்பா
லாவல்விட்டிருந்தாயன்றியிருட்குநீயஞ்சுவாயோ. (எஅ)

அஞ்சவையுண்டியென்கொலருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலின்பப்பரிவென்கொல்பலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின்கண்காணவேவலிதென்றாவி
துஞ்சவதொன்றென்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (எசு)

பேடையைவிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றுமில்லைக்கூடியதின்றுமில்லை
வாடுதெலொழிதிதத்தம்மணையிர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானரகமற்றதுபோலுண்டோ. (அ0)

உண்டெனில்வஞ்சமென்பாலீங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியினித்தவாலின்கீழ்ப்புற்றில்வைகு
முண்டகன்பேரானமுனிபுகுநரகம்யாஹு
மண்டுறப்புருவேனென்றுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (அக)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றைறந்தவாய்மை
வன்புறுதவத்திலநீங்குமுனிசெவிமடுத்தலோடு
துன்புறமனத்திலெண்ணித்துண்ணெனவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயெண்ணப்பறவைநீயியம்புகென்றான். (அஉ)

இயலறம்பொருளொடின்பம்வீடெனவிகைக்குந்தொன்னூற்
செயலுறுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வரவீடு

*பணைத்தல—பழையுடைத்தல. பதைத்துஎன்பதூஉம்பாடம்.

பார்ப்பென்கொல்என்பதூஉம்பாடம்.

மயலொடுமனைவியங்ஙன்வருந்தவிங்கிருந்துநோன்பு
முயலிலென்முயன்றாயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே (அக)

வேதநீயுணர்ந்தாயேனுமெய்த்தவஞ்செய்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக்கஃகறுதியையா
வேதமிலென்பேடைக்குயாறொருபிழைசெய்தேனேற்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

என்றுரைசெய்ததந்தக்கோண்டனிருடிநன்று
நன்றிதுசாதமென்னவியதயத்துணாடிநாடி
நின்றிறின்றேறங்கியெங்கிநெடிதுயிர்த்துயிர்த்துவிம்மித்
தன்றுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலைநினைந்துரைந்தான் (அதி)

தானவர்மல்குங்காலம்பிறப்பதோதளர்த்துநொந்து
வானவரல்குங்காலம்வருவதோமதிக்கவொண்ணாக்
கானமரளக்கோதையிராத்திரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குமீண்டுபுகுந்ததுமனத்தினுடே. (அசு)

ஊடுறுதுயராலன்றோறொருபதுவருடமாயத்
தாடுறுவேற்கண்ணோப்பிரிந்தநாளளவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனாகிவரையினுமிழிந்துபோயக்
கோடுறுமுலையாள்வையுங்கொடிநகர்கடிதுபுக்கான். (அங)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹர்
தக்கராத்திரிகரிதரிவுராப்பிரிலிஹல்
நெக்கிநெஞ்சருகிவந்தெதிர்கொடேரியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பரவிஹைக்கருணையால். (அஃ)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுதத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையினணிந்தகின்மணந்தனையனார்
திருணறுங்குமுன்முடித்திருகண்மையெழுதிஹன். (அஃ)

எழுதரும்வடிவிஹைவனையிர்க்கணவனிப்
பொழுதுவந்தனெனன்பொருவரும்பதியுளார்
முழுதுமத்தாதையுமுகமலர்த்தருகிறார்
பழுதிலாவிருவருங்கலவியுட்பழகிறார். (அஃ)

நாரியும்முனிவனும்கொடுங்குநெய்ச்
சேரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திரளொலா

அறுதி—நிச்சயம். ௦ ஆயத்தாடுறும்—பெண்களகூட்டத்திலவ்ளையாடும.

மோருருக்கொண்டதேதொப்பவப்பேதைபாற்
சுருருக்கருவயிற்றுற்றதக்காலமே. (கூ)

காலிலைத்திணைமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெளுத்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்திடைதடித்
தோலையிற்றுகழைபொருமவியிழுழிந்தாடல்பழுத்
தேலம்மடிச்சுவைபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினுள் (கூஉ)

எய்ஜமவவயவுநோயெவையும்வந்துறுதலும்
பெய்தகோல்வலையினொளருமகப்பெற்றனள்
நிகையிரண்டொருபதுங்கதிரெயிற்றதரமோ
ரையிரண்டானந்தாஹுமுண்டாகியே. (கூ௩)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாய்
வேகமாயசுடற்குஞ்சியாய்விஞ்சுமா
நாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாமகனைமின்மடியில்வைத்துருகினுள். (கூ௪)

நாளுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கியின்
நோளனைத்தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத
தாளினிற்றவழ்தலுந்தளருமென்னடையுமாய்
வாளெயிற்றித்தம்மழக்குமரஹும்வளருநாள். (கூ௫)

வளருமாதலையைமாதவத்தாைதயுங்
கிளருமார்புறவனைத்தருமறைக்கிரியையா
லளவுமென்சவுளமாதிருகைமுந்நூலுமவ
குளமகிழ்ந்துதவினாஹுவகையாலுருகுவான். (கூ௬)

உருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகனார்
தருவரம்பேண்டுமென்றெண்ணியத்தவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்த்தெய்வவான்கயிலைபுக்
கருநெறித்தவநிலென்றவனைவைத்தேதகினுள். (கூ௭)

எகலுந்தெசமுசுன்றவமெரிக்கிடைசெய
நககங்கணஹுமுன்வந்துவாணாவற்
காகமுக்கோடித்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையால்ராவுணப்பெயருமன்றுதவினை (கூ௮)

பசுந்தோல்மடித்துவருன்பதூஉம்பாடம். ௦ மடி—உணவு
கைகளோரிருபதென்பதூஉம்பாடம். - நதிக்கிடைசெயுளன்பதூஉம்பாடம்

வேறு.

உதவுஞ்சிவன் நன்வரம்பெற்றுள்ளவாட்கையரக்கன்
மதவெங்களிற்றினேறிவரலுமாயன்போந்து
முதுவிண்ணவர்க்கும்முனறுகோடிமுதல்வவுனககீ
ததிகமல்லமீண்டேயரைக்கோடிவாங்கென் தரைந்தான் (கக)

அரைந்தான் மொழியின்படியேயரக்கன்கயிலைசென்று
சிறந்தாய்ப்புன்றுகோடியரைக்கோடியாகச்செய்தாற
புறந்தானிவர்போர்க்குப்போந்தேவரெவரு
நிறந்தாள்சடையவென்னத்தந்தேவனென்றநிமலன். (க௦)

மலராந்தடங்கட்டிமுமால்வந்தமாயவியற்கை
யலராமனத்தனறியாதளியினெடுமகன்றான்
புலராழகப்புன்முறுவல்புலவரெவரு பூததார்
சலராசியைவெற்பதற்குடைந்தவள்ளறணந்தான் (க௧)

தணந்தான் கைலைச்சைலம் தன்னை வாள் கொளரக்கன
மணந்ததாயுந்தந்தைமரபிலுள்ளயாருங்
குணந்தான் கொடியனை னுங்குடி களோடுஞ்சென்று
கணங்களாகிச்சூழக்கடற்கணிலங்கைகலந்தான். (க௨)

கலனோடிவங்கும்புயத்தான் கடல்குழிலவகைமேவிப்
பொலனோடெறிக்குருகரம்புகுந்தேயாருமெல்ல
நலனோடிவன்றயுலக்கைநளினக்கையாற்பிடித்துத
தலனோடுமெனவிட்டுக்குற்றக்கண்டுதளாந்தான். (க௩)

வேறு.

தானேநெற்குற்றமுக்குந்துயரென்கொலுனக்கெனலுந்தாயுங்கேட்டு
மானேயுங்கரத்தானைமாப்பிடியின்வடிவமைத்துவணங்கவென்ன
யானேயித்தரையாளநெற்குற்றவியல்போவென்றிலிங்கம்வாங்க
வானேறுசிவபெருமான் வடகயிலைத்திருமலைபோயடைந்தானன்றான். (க௪)

அன்னவந்திதை மஞ்சவரனீபோந்ததென்கொலெனவவனென்னனை
நின்னுகம்பூசிக்கவோரிலிங்கந்தரவேண்டுமிலவென்ன
மின்னாற்பொற்சடைமுடியோன்வழங்குதலுமவனைந்திமிருங்காலை
நின்னாரணன்கருதிமுனியாகத்தொடர்ந்துவழிநிவேறின்றான். (க௫)

ஆனனம்பத்துடையவடலரக்கன்வரும்பொழுதவனுக்கலர்ந்துதெண்ணீர்
பானமதுசெய்வதற்கோர்தவனென்கொலெனப்பதறிப்போந்து

இவ்விராத்திரிபுராணம், சன்மாடபாதச்சருக்கம் இகம் செய்யுளும், பிரமோத
தரகாண்டம்சிவதானமகிமை சக-சுபி ம செய்யுளும் பார்க்கவபுராணமும், இரா
வணனுக்கெதிரேவந்தது விநாயகப்பெருமானென்று கூறல்காண்க.

0 முந்தியசெய்யுளுக்குக்காட்டிய பிரமாணதூல்களிலே இராவணனுக்குச்
சுலோமோசனகவுட்டம்நோந்ததென்றும் இன்னுஞ்சிலவிதற்பங்களுங்கூறப்படல்
காண்க.

மாரிருதனந்தமுனிவனைநோக்கிப்புனலருந்திவருமட்டுக்கு
நீநனினைக்கையேந்தவேண்டுமிந்தவிலங்கமெனநெடிதுசொற்றான் (௧௦௬)

நெடியமுனிவனுநின்னைமூன்றுகுரற்கூவுவனன்னேரம்வாரா
லீழிலமரநூர்க்கடைவனென்றிடலுமரக்கனுந்தன்வேடையாற்றான்
கடித்தனுக்கொருமித்துச்சிவலிங்கமம்முனிதன்கைமேல்வைத்துக்
கொடிவர்ப்பூவாவியிற்போய்க்குறுகலுமுக்குரலுமுனிகுவாநின்றான். (௧௦௭)

கூவுமொருமுக்குரற்கும்வந்திலனென்றந்தமுனிகுளிர்பொற்கையின்
மேவுமிலிங்கதீதையன்மேவுமொருகோச்செவியின்விளங்கநாட்டி
யாவரசைத்தாலுமசையாதிவணையிருக்கவெனவிதைஞ்சிப்போனான்
நேவரசைக்கோகர்ணமென்புகழ்ந்தார்தெசமுக்கனுந்திரும்பிப்போந்தான். ()
வேறு.

பொந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென், நாய்தான்சிவலிங்கமொராக்குழை
யின், வாய்தாலயமோடுவயக்குதல்கண், டேய்தாவிருகைகொடுடுத்தனனாள்

ஆலம்பருகும்பொருளச்சுதனார், சீலம்புரிசொற்படிசேவடிவேர்
தாலம்புருலிங்கசயம்புவதாய்க், கோலம்பெயராதுகொழுந்தெழுமால். (௧௧௦)

ஊழந்தானிறையைத்தழுவிக்கொட்டொ, விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தாரமுடித்திரைத்தனையுஞ், செழுந்தாரகையிப்புடைசிந்தினவால். (௧௧௧)

சிந்தாருலமுற்றசினக்கொடியோன், நொந்தான்மெய்யொடுங்கிதுடங்கின்
னென், நைந்தாருவினாடவரார்த்துநகைத், தெந்தாயெனவீசினையேத்தினரால்.

ஆலித்திடுமண்டரதிற்பினைதிர், கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வேர்ப்பறியக்கடவா, மேலிட்டலைவேலையின்வீசினனாள். (௧௧௨)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித், தின்னங்கயிலைத்தலையேகவேனாத்
தன்னந்தனிபோயினனத்தறுகண், மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். ()

வான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற், கூன்மிக்கபுறம்பிழிகோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந், தேன்மிக்கவுணக்கிவ்விளைப்பெனலும். ()

என்னன்னதொழிற்கொரிலிங்கமுமை, மன்னன்நாவாங்கினனோர்முனிகோ
ன்னம்புகவைத்ததுகண்டமலன், முன்னம்புகவின்னமுயன்றனனாள் (௧௧௪)

நால்வேதியதூரநடந்துடல, மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
நீல்வேடனியம்பலுநின்மறையின், நூல்வேறுபடாதலுந்நாவல்வான் (௧௧௫)

வடை—நாவடை.

தாலம்—பூமி.

ஊழந்தான்நனியேதழுவிக்கொட்டொ என்பதூஉம்பாடம்.

வானோர்பணியும்வடவெண்கயிலைத், தேனோடுகுவட்டொருதென்குவடு
நானோதவிலங்கைதரித்தபடி, யேனோர்கிலையாதுமுணர்நதறிவாய். (ககஅ)

ஆயும்பொழுதம்மலைதென்கயிலை, யேயுஞ்சிவலிங்கமுமிங்குநான்
யோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக், காயும்நிருதன்கைகுவித்தகல்வான் (ககஆ)

அகலாழியிலங்கையதன்பதிபுக், கிகலாரிரதம்பிறிதேறியொராம்
முகனாந்திரிகோணமுதற்கிரியைப், புகநாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனாள். ()
வேறு.

போற்றின்நிரதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்
தூற்றவெற்பினொருகீட்டிசையினேறியுரவோ
ஞற்றலிற்கொடியகையிருபதுங்கொடனைசெய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான். (ககக)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீண்
டிசையுமங்கைகளொரெட்டிவைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிசைத்
தசமுக்க நழுவிரம்பவெழுக்கென்றுதளர். (ககஉ)

தனருமங்கைகளொரெட்டுதுதழும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியுழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவணர்த்தினனரோ (ககங)

உணர்ந்தமாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணிர்தவானுருவமானதுமகப்படுமதோ
பணிர்தபாதலமுறுத்துபதழும்பெயருமோ
தணிர்தஞானவொளியாயவொளியுந்தளருமோ. (ககச)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதெழுந்
திசனூற்றவரையைச்சினமொடென்றுவனெனா
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவவன்வாள்வாரிற்
ருசுறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்ததுவே. (ககரு)

வேகவெங்கனல்விழிக்கடைபொறிச்சிதநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழச்
சேகரங்கொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்புவவர்மேனிகுலைய. (ககஈ)

“தேவரந்நுத்திமலையெடுத்தான்” என்னுமாணிக்கவாசகரும்,

குலையமண்ணுலகமுங்குலவுபாதலநெளிந்
தலையவான்முகட்டங்கலுமதிர்ந்துழலின்
றுலையமேகபடலத்திடியொரேழ்கடல்களு
முலையவாயொருபுதும்பெரிதுரப்பன்மலிய.

(க௭ எ)

பல்லீலையிற்றொடுகடித்தபருவாய்தனைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியெர்ராமவழிபோய்ச்
செல்லவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலையெனப்பலருமஞ்சியலற.

(க௭ அ)

அலறியாதவனும்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீன்பெரியதேதாளவனநைந்தவிசையாற்
குலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகவழியிதுகாலமெனநாகர்கதற.

(க௭ கூ)

கதமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலையிற்? கடமிளந்
திதனையின்மடிபெயர்ப்பனெனவெய்திந்ருதன்
மதியாமண்டலமடுத்தீவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுன்மடிபறித்திடுபுயற்குநிகர்வான்

(க௭ ஓ)

*வானடுத்தவரையைக்கரம்வளைந்துதழுவித்
தானெடுத்தலுநடுங்கினசகங்கன்முழுதுந்
தெனெடுத்தநிருவாயுமைதிகைத்துவெருவாக்
கானடுத்தசடையானயல்கலந்தனளரோ.

(க௭ க)

கலத்தலும்முமைதழீஇயகையுடனகைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னகையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொரெட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய்.

(க௭ ட)

சினமழுத்துடிசெறிந்ததிரிசூலமபயம்
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வரைதொட
வனையநாகமதனங்குசுமொடவ்வரதமு
மினையகைதொறுமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய்.

(க௭ ஈ)

மாயனாடரியதேதாரடிமடித்தொரடிகீழ்த்
தோயடவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதோர்விநனுதிக்கொடுமுனிந்துசிறிதே
யாயராவணையெற்றவலமவன்மவறினன்.

(க௭ ச)

0 ஏழுலகமஎனபதூஉமபாடம.

1 ஏயிறு—வக்கிரதந்தம்.

? கடம்—மலைப்பக்கம்.

3 அரவு—ராகு.

4 புயல்—பெருவாற்று.

5 உயர்வரையொல்கவெடுத்தவரக்கொளுவிர்கடக்கையடர்ந்து"என்றார் சம்.

பந்தஸ்வாமிகளும்

6 ஸ்ரீராசனம்—வலத்தொடையிலிடப்புறங்கால்வைத்திருத்தல்.

நானிலக்கனமுதிர்ந்துனனெங்கவலறிப்
பாணுவின்சுடர்படுங்கடல்செவந்தபடிபோல்
மேனியெங்கணம்விழுங்குருதிவென்னமொழுதத்
தானெருங்கியலையாழியிடையாழந்தனனேரோ (௧௭௫)

தாழ்ந்தனன்கணலிதிக்கொருதனித்தெசமுக
ஹழ்ந்தென்கடலினன்றொருமைநாகமபர்வால்
வீழ்ந்ததொன்றுவமையல்லதயல்வேறுமுன்தோ
சூழ்ந்துவிண்ணிடையினின்மறர்துள்ளல்புரிவார் (௧௭௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
றாருமவன்பரிதேரொடுசின்தியுடைந்தெகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெழிந்தேநின்
றாருமகிழ்ந்தினிதாடினர்பாடினரவவாரேனார். (௧௭௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டுகளித்தலுமானமுதத்தோனும்
நானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழல்வேலோன்
காணநுந்துளவோனுடநின்றுகசிந்தோத. (௧௭௮)

ஒதெடுங்கடனஞ்சமுயந்தினிதுண்டோன்பா
லாதரவம்பிகையும்பயமாறினனன்பூர்ப்
போதமகிழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கினர்பொன்னுடர்
வேதமுழங்கின்கோணமலைத்தலைமீதன்றே. (௧௭௯)

அன்றுமைபங்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நின்றுருவாயருவாகியகம்புறநீங்காதா
*யொன்றுமிரண்டுமிரண்டெனென்றுமுடனவேறாய்த்
துன்றுயிருக்குயிரானவர்தோன்றினர்தோன்றாதார். (௧௮௦)

தாரணிநீர்கனல்கால்வெளியேமுதருனா
ரோணியாகியநாகியகாயொருமக்காணர்

இதற்கு:— தானேயாய், அவையேயாய், அவைதானேயாய், தான்மியசத்திருபமாகியுமென்பதொன்று; மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னுத்துவா, புலனுத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா, மூர்த்தியாடுன்பதொன்று; பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்கரமாயென்பதொன்று; சிவமாகியும், சிவஞ்சத்தியாகியும், அர்த்தநாகரஞ்சியுமென்பதொன்றாகப் பலபொருள்கொள்ளப்படும்.

o வேறாய்—சொரூபசிவமாய். பேரூயென்பதூஉம்பாடம்.

† ஒளுமுத்து: “ஒருமுத்தாலேயுலகெங்குந்தானாய்” என்றதிருமூலர்வாக்கிப்படி. ஏகாக்ஷரம்.

பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணை
வேரணிதென்கயிலைத்தலையின்னொருருமெய்யானார் (கசக)
வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவீர்திருமேனினோக்கி
வானவர் தடக்கைகடப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமஞ்சுடரேயெங்கணந்றவப்பயனேயின்றோ
ரீனனாமரக்கனாலேநீனமியாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமழையினுச்சிப்பரத்துறைபரத்தின்செவவி
கூரியவரக்கனற்கண்டிருவிழுகுளிராநின்றோம்
பூரியனேனுநல்லானிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியின்ஞ்சுண்டெங்களுயிர்தந்தாய்வாழியென்றார். (கசங)

வாழியவலகீசோமுமியாகுகளும்ழியாவண்ண
மாழிருஞ்சுண்டான்நியதனிநுநன்றீதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பாதானம்வீழ
வாழியின்முதல்வநீயின்றோருருக்கொண்டதென்பார் (கசச)

கொண்டலிநகரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்டுதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடவூரிக் கண்டோ
மண்டுமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்கனைநெரிக்கும்பாதவ
கண்டனமின்றேதென்பாந்கயிலைமாமலையிலென்பார் (கசசு)

என்றவரிதைஞ்சுப்பூசித்தெண்கணன்முருந்தனைத்தத
துன்றுசெங்கதிருந்திங்கடீசோதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகுடவெற்பிற்
றனறுணைத்தேவியோடுந்தம்பிரானிருந்தகாலே. (கசசு)

காலமுமநேகஞ்செல்லநிருதனுங்கடலுணரினறு
கோலவெங்கண்கடன்னிற்சிலகண்கள்துளிர் பூவென்னச
சீலமோடிடந்துவெற்பின்நிரவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தியேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றான். (கசஎ)

என்றொருநிரத்தைவாங்கியொரிபுரைகுஞ்சிநீக்கிக்
குன்றலில்சூருகுதள்ளிக்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றெனவுளகுதாங்கிநரம்பினவகம்பியாக்கி
வென்றிசைவீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம். (கசஅ)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநளியுவர்க்குடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையான்கேட்டுப்
பாதமீதிதைஞ்சியீசற்குணர்த்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனையேண்டேயமைத்திபோய்நந்தியென்றான். (கசஆ)

நந்தியும்விடைபெற்றேறகிளரிகடற்ஜீழ்போய்வீழ்ந்து
சிற்தியசிற்தையானைச்சிவனழைத்தனனென்றேருத
வந்தரமிசையின்மேகமதிர்ந்துபெய்வதுபோல்வேத
முந்துறுவாய்களார்ப்பமுக்கந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கரு¹)

காணுளநீளமுப்பான்யோசனைதயங்கித்தோற்ற
மானமார்க்கலநான் குயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமார்க்கந்திசொன்னநன்மொழிசெவியுட்கொண்டே
நீனிற்சுடல்விட்டோங்கிருதனுநியிர்தலுற்றான். (கரு²)

உந்நெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவவி
துற்றிடுமுகமொன்பாணுந்தொட்டகட்குழியுங்கையாற்
பெற்றேதார்க்காழுங்கொண்டிபெருந்தகைநந்தியின்போம்ப
புற்றாவணிந்தகோணைப்புளிதன்முன்பணிந்துநின்றான் (கரு³)

நின்றபோதமலனந்திருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
குன்றிறுவாளுமீளக்கொடுத்துக்கோடசலிங்க
மொன்றுமங்களித்துச்செல்கென்றேருதத்தாழ்ந்தொல்லேமிண்டான ()

மிண்டவன்போகும்போதுவிடுகைத்தலையுநாலும்
புண்டபூநதழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
சீண்டமான்மறையோளுகிருதனமுன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையிந்தக்கிரிவருநியாரென்றான். (கரு⁴)

யாரெனநெடிதுகேட்டராவணன்வதனநோக்கிப்
பாரெனுமரப்பிற்றெய்வப்பதியெங்கும்பணநிப்போது
காரணவரக்கர்வாழ்க்கைக்கடல்கவிலங்கைநின்ற
மாரணமுதல்வற்போற்றியருச்சிப்பான்வந்தேனென்றான் (கரு⁵)

வந்தனனெனலுமங்கவவளம்பதியியல்பேதென்ன
வந்தலுராகக்கோமானன்னையாமொருத்தியன்னாள்
சந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்ஜீழ்த்தொலைந்தானென்னா
ரைந்துநொந்துயிரும்விட்டானென்றனர்நாட்டினென்றான். (கரு⁶)

என்னுமம்மொழிநாராசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்துநெஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிலிங்கம்பார்க்களிப்பயோ
நின்னையுமிழ்ந்தென்னாவிரிந்தருமோநிலத்திலென்றான். (கரு⁷)

புத்தகபிண்கைலாசபுராணம்.

என்றவனிரங்குங்காலையிலிங்கநின் கரத்திலேந்நி
நின்றிரங்குவதொண்ணெதென்றிலிங்கந்தனெடுங்கையேற்று
மன்றலங்கயிலேவெற்பின்வாமபானிருதிதிக்கின்
வென்றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான். (௧௫௭)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்ந்தானீரதாமண்ணேனோடேமண
னெத்திடுமுடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகுடட்டவதனைவெஞ்சுறையோர்பாற்
றத்துஅப்பிரிக்குமாவிரிப்புமன்னதுவேயன்றோ. (௧௫௮)

ஒவனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதோருறுதியாமோ
தாவருமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்யாவூர்
தேவர்தந்தேவன்கோணத்திருமலையினிற்செய்தால்
மேவுவளன்னையந்தவும்பர்தம்வீட்டினும்பர். (௧௫௯)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளீசன்
வம்பவழிச்சடையைக்கையாலவகிர் தலுங்கங்கையஞ்சிக
கம்பிதங்கொளலுமப்பன்கண்டுகைநகத்தால்வாங்கிச்
சம்புவின்ரீவின்னென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான் (௧௬௦)

எற்றியபோதுகங்கையிலவகையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிவலைபோர்ப்பத்துடைகலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகுடநாட்டிமுழையதனுப்பன்செய்து
நற்றியபெருமான்ரீர்த்தநடுவுறமுனோத்துநின்றான். (௧௬௧)

நின்றவிக்கடவுட்குன்றைநனைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுதூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றனிவடிவுகாணப்புறத்திடுமச்சமென்ன
வன்றரன்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௬௨)

ஆய்ந்தசீரிடையாலொடியலங்குகாவிரியிரீரும்
பாய்ந்தபிங்கலையாலொடிப்பரந்தமாவலியினீரும்
தோய்ந்தபேராழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்புக
கேய்ந்தவான்கங்கைதன்னோடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௬௩)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரல்கலந்தநாற்றிசைநாற்காத
மண்டனிற்செனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்கனெல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாயிவ்வெற்பினிற்கங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டவார்சாரடத்தினுதிப்பதுகிண்ணந்திண்ணம். (௧௬௪)

திண்ணலந்தொலையா தின் னுஞ்செப்புவனிருத்கேண்மோ
வுண்ணலங்கூரப்பூசையுமாபதிக்கீவரேனார்
தண்ணலங்கூழந்தெண்ணீர்தருகுவரேனுமன் னா
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைவதற்கையயில்லை.

(௩௩௬)

இல்லையென்றில்லந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களே னு
நல்லவைமுக்கூறுக்கிநாதனுக்கொருகூறீவார்
தொல்லையிலவீனையுந்தீர்த்துசோதிபெருலகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீடையமாட்டார்.

(௩௩௭)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாதகாத
மாட்சியினிலேபூநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினுனகிடுனாற்றிக்கடவுள்களித்துண்ணதார்
சேட்செநிகடற்கனாமையாயவார்செனித்துவீழ்வார்.

(௩௩௮)

வீழ்சடைக்கடவுட்கோணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்ததல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவெசிததல்கம்பளத்தில்வைகல்
கீழ்விடுமலசலாதிகிரியினில்விடுத்தல்செய்வார்
ரேழ்பெருநரகுக்கப்பாலிருணரகவர்வீடுன்றான்.

(௩௩௯)

ஆனவிக்கயிலைதன்னிலரனபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடித்தநேரம்
தேனவீழ்சடையான்முன்போய்த்தெரிசனையிடமுமாகாக்
கானகநிலத்திலூன்றிக்கடுநடைவலமுமாகா.

(௩௪௦)

காவனம்பொய்கைபைம்பூங்காவனமரற்குச்செய்வார்
கோவிலுமதிலுஞ்செம்பொற்றேகாபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெயின்மணிப்பூணுமீவார்
மூவுலகிதைஞ்சத்தேவரமுடியின்மேலடியும்வைப்பார்.

(௩௪௧)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னில்மாதவம்புரிந்துநோற்றல்
மிக்குயந்திரங்களுன்னல்வீயந்தவருயிர்க்குப்பேரு
யுய்க்குறற்பலியுண்டாக்கலுறுபசிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருதானம்நல்கலதன்பலன்புகலொண்ணதால்.

(௩௪௨)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன்றாக்கர்கோவே
பூதவந்தன்னிலிந்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின் னுணன்னைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
திதிவாதியற்றினிங்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான்.

(௩௪௩)

என்ன லும்வருணன் திக்கிலிராவணன்கதைகொண்டெற்ற
கன்னியம்புனி தக்கங்கையுதித்ததுகயிலேச்சார
லன்ன துநேசக்கிமாலாமருமறையவனுமின்றுன்
மன்னியவன்னை செய்தமாதவமீதுகண்டாய். (௧௭௪)

ஆயிரம்வருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுஞ்
சேயிரும்பலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரல்
மேயவெண்ணிலவின் வெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
நேயமோடினிதுதோயும்பலனுமோர்நிறைகண்டாயே (௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின்கதையினுலுதித்தகங்கையைத்
தண்டலில்லாதபாதாளகங்கையென்
றண்டரும்புகழுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டுமிப்பொருட்டிலுன்னன்னைவாழ்கவே (௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பாரியபலிகள்கன்மாதிபண்ணெனக்
கூரியருசையவன்கைக்கொடுத்துமிண்
டாரியன்வாங்கிநின் றமைப்பதாயினுன். (௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயர்த்
தியிடையிராவணன்செங்கையிந்துநின்
றாயடையக்கதிசாணுவுன்றியே
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான். (௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்படமுழந்தாள்வினங்கவைத்
தேலமர்கதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினுன். (௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாணன்கர
நீட்டியருசையினுனெகிழ்த்திரண்டுசெய்
திட்டியவலதுபங்கிடதுபங்குறக்
கூட்டினன்னிவதுதிக்கொள்கைகொண்டேரா. (௧௮௦)

கொண்டதுபிதிர்வியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தரக்கசேவடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னைமுத்தியே
கண்டிடவேண்டுவான்கடிதுவாவென்றான். (௧௮௧)

வாவெனநிருதனுமெழுந்துமாலுடன்
சேவின்ன்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணிந்
தோவியநிகருமைபங்கவுண்பத
மேவவென்னன்னையும்வேண்டினென்றான் (௧௮௨)

என்ற லுஞ்சிவபதமின் றுன்னனைக்கு
நின் றிடக்கொடுத்தனரிருதசெல்கெனக்
குன்றவில்லுடையவன்*கூறவாங்கிமுன்
சென்ற மா லுடனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான்.

(கஅ௩)

வந்தனைமறைநுணுக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சந்தரப்பொன்முகில்சொரிதல்போல்வரு
மந்தணரியாவர்க்குமளிக்கின்றனரே.

(கஅ௪)

ஆனவக்சயிலையிரனும்வேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதேவரு
ஞானமாமறையவராகிநண்ணினார்
தானமீந்திராவணன்றூழ்துபோற்றினான்.

(கஅ௫)

போற்றரன்பினுகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
றேற்றநால்வேதன்பூதசலிங்கமொன்
றாற்றமாங்கேசவனுருத்திரேசமாய்ச்
சாற்றுபேரிவிவங்கமொன்றவன்கைத்தந்தன்.

(கஅ௬)

தந்தமூன்றிலிங்கமுந்தருமுக்கோணமீ
தந்தமோடமைக்கிலுன்னன்னமுத்தியா
மந்தரப்புயவெனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாயங்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினுன

(கஅ௭)

ஏத்தியுமருமறைதேதடற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிபுலையென்னையுங்
காத்திடநடந்ததுகடவுளையென
வாய்த்திடுமபத்துவாய்தோறும்வாழ்த்தினான்

(கஅ௮)

வாழ்த்தருமக்கினிவாயுவிரந்திரன்
சூழ்த்தருதிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினான்
தாழ்சடைப்பினுகிபூதசனராரணி
யேழ்புகழுருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான்.

(கஅ௯)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையான், ஞானநம்பனைநண்ணினான்
கானயாழ்கொடுகல்வியா, லானமில்லிசையோதினான்.

(க௧௦)

ஒதியோதியுணர்ந்துணர்ந், தாதுசோதியநாதியின்
றேதிலாலிடையெற்கென, வேதராவணன்மீண்டனன்.

(க௧௧)

மீண்டரக்கர்தம்வேந்தன்மாப், பூண்டதேர்மிசைபுக்குநீன்
காண்டருங்கடமுங்கடந், தீண்டிலங்கையெளய்தினான்

(க௧௨)

கூறப்பாறறிமுன எனபதூஉமபாடம்.

எய்தரக்கங்கெதிர்புகுந், தையனுற்றனனமெனக்
கைகுவித்திருகாரொழு, மெய்புவப்புடன்மேவினான். (கக௭)

மேவுமிக்கைதமெய்நல, மாவதொக்கவறைந்தனந்
தேவனுற்றதிருப்பதிப், பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (கக௮)

பன்னுமீசர்பதிக்கைத, மன்னுநூல்வழியேமனத்
தன்னுவார்சிவலோகமீ, தன்னவானவராகுவார். (கக௯)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் ௧௧௪.

ஏழாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

உருவவுமுகிண்முலையுமுத்தரியமணிமாற்புமலர்க்கணைக்குங்
காருவவுசரிசுழலுமொருபாகந்திருமேனிகவின்னுதேனந்ச்
சீருவநதியரவுமதிமுடிமொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருவவுகயிலைலெப்பெருமானைமவாதென்னினவருஞ்சம். (க)

நெஞ்சுத்தில்வஞ்சமிலாத்தசரதன்பாற்றிருமாயனெடுவெண்பெளவத்
தஞ்சனக்குன்றெனச்சிறந்துகோசிலதன்வயிற்றுதித்தங்கயோத்திநாட்டிற்
குஞ்சரத்தின்விலையாடிச்சானகியைமணம்புரிந்துகூனிசெய்த
வஞ்சுத்திறைக்கேசுமிதிமுறையால்விதிமுறையேவனத்திலேகி. (உ)

கிள்ளையெனுமொழிவனிகைச்சானகியுமிலக்குவனுங்கிளர்பூஞ்செங்காற்
பிள்ளையெனுமினங்காளையிராமனுமாய்த்தனிவனத்தேபிறங்குநாளிற்
கள்ளவிழிச்சூர்ப்பநகையிலக்குமனைவல்துறாமக்காமந்தன்னாற்
முள்ளிவிழமூக்கரிந்தகாரணத்தைவேறொன்றாய்ச்சொல்லிநின்றான். (ஈ)

நின்றடமெய்ப்புயத்தழகுக்கிணங்குமிருதனத்தொருத்திநிமிர்பூங்கானிற்
குன்றனையாருடன்புகுதுமவனையுனக்காமென்றகுறிப்பினாலே
கன்றியெற்குச்செய்தகுறையீதெனவேநின்றனரைத்தகடுமொய்யந்த,
வென்றிதருமிராவணனைத்தின்றுமிழுவொருகற்றம்விடுத்தமீண்டான். (ச)

மீளாதவிசகமதிபரவுதலாலிராவணனும்விரைவினேகி
மாணாதுபொய்மானின்வனத்திடையெமாதுவனைவரவிட்டந்த

நானாதிதனிற்சென்றுசேதைனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணுவந்த
தானாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்பொன்றூற்றலைகள்பத்தும். (௫)

ஈபத்தனமுமெத்திசையுமிலங்கைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த
முத்தலமுமரசரிமைவிபீஷணற்குமால்செக்கமுறைமையாலிவ்
வித்தகனைமதியுழிந்தராவணன்நன்பிரமகத்திமேவமாழ்கிச்
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன்றொழுதுகண்டான். (௬)

‡கண்டகையராவணனைமுன்விரலாற்பொருதாளுகருத்துமற்றப்
புண்டரிமலர்த்தாளுமொருபாகமமர்ந்தாளும்புனித்தாளுந்
துண்டமதிதரித்தாளுங்கோடரமிருந்தாளுந்துலங்கிதேதான்நக்
கொண்டல்லிடுமதிபோலவுளமதியுந்தெளிந்துவிழுகுளிர்த்துநின்றான். (௭)

நின்னுதகரசாணங்கன்கம்பித்துமயிர்பொடித்துநினைவுண்டாகித்
துன்றுமதியொளிகண்டுகாந்தமெனவிழித்துணைநீர்துளிக்கநோக்கிச்
சென்றபகைநிருதன்பாற்கறுததமலர்ச்சீபாதஞ்சிறந்துதோன்ற
வின்நடியேன்பெற்றபயனிமையோருன்பெற்றனரோவென்றான்போற்றி. (௮)

போற்றிதிரிபுரகன்கலாந்தகாமதகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலிதானவசங்காரஹரபுனிதாபோற்றி
போற்றியுரகாபாணவரியதனகயிலைம்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிகுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (௯)

என்றென்றுதுதித்திறைஞ்சும்விபீஷணனவவிராமனெனுமியற்பேருள்ள
குன்றென்றுமலர்த்தவிருகோகன்கம்போற்றியிதழ்க்குமுதம்பேணி
நின்றின்றேராரவயமிங்கியற்றுதுநம்வனைதீர்த்தநிமலற்கைய
நன்றென்றுன்னருள்புரிந்தாலதுபோதுமெனவவனுல்லதென்றான். (௧௦)

நல்லமதிவைகாசிறற்குருமான்நலைதிங்கணலததவோரை
சொல்லியமுற்பக்கமுறுபஞ்சமியினுட்கொண்டுதொகுத்துக்கோயில்
வல்லவசிட்டனைத்தொழுதுதெய்வநாயகன்நனதுவடிவநீட்டி
யல்லிமலர்த்தான்போற்றவேண்டுமெனவவன்செய்வானன்புகொண்டான். (௧௧)

கொண்டலுறுமின்போலவிராவணன்நன்காட்சியினுற்குலவுமேனி
யண்டெரல்லாம்படத்தெழுதுந்திருவுருவைவசிட்டமுனியழுகூத்
தண்டவனச்சித்திரவோடலம்புரியவிபீஷணனுந்தாழ்ந்துள்ளன்பாற்
கண்டுகளிக்கோயிலின்கணமைவிக்கான்னானவிமிகலுமமார்பன். (௧௨)

ஈபத்தனம்—பட்டணம். ‡ கண்டகைய—குறுகலவிகாரம்.

௦ ஊர்தம்—சந்திரகார்தம். † கலாந்தகாவென்பது, ஓசைநோக்கிக்குறித்து.

† அலம்புரிதல்—கவனித்துச்செய்தல்.

பன்னகத்திற்றிருமானின்மடிபோற்றுக்தன்கயிலைப்பரமவீசர்
சன்னிதிக்குட்டிருவுருவியோகினியைச்சுலினியைத்தாதித்தோயுரும்
பொன்னதிக்குன்றெனும்மச்சகேசர்சுரத்தைவலம்வந்துபோற்றிசெய்து
பின்னகத்திலிராமனுடன்வீடணனுமலிடைகொண்டான்பெற்றியுள்ளான் (க)

உள்ளமுடன்விழிகுளிர்தார்சந்திரசூர்யர்முனிவருரகரானோர்
தென்னுமலர்கொழித்திதைநஞ்சிமண்ணுலகந்தனில்விண்ணோர்தேரிசித்தற்றா
கள்ளமுடன்கொலைகளவுக்காமங்குருநிந்தைகைவிட்டேனோர் (ர)
வள்ளலையும்டிபோற்றித்தள்ளரியதுயாமாற்றிவணங்கிவாழ்ந்தார். (கச)

வாழ்வதருதன்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிருக்கோயின்மவுலிபேணி
யேழுமுதிவங்கனகமழையுமலர்மழையுமெழுந்தியற்றிநிற்ப்ப
பாழிவரைமுழக்கொலியுமிமையவாகன்பரவொலியும்பயின்றவாழ்த்தச்
சூழநிதினைக்கரத்தாற்செழுந்தாளம்பொழிந்தோலச்சுருதிசெய்த. (கதி)

சுருதிசெயும்நாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாருக்
குருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாழகருமையையுட்கொள்வபோலப்
பருதிருடபாற்கடலுட்புகுந்துருணபாலுதயம்பரித்ததோற்றங்
கருதிலந்தமாணிக்கக்கண்ணாழவிடுபட்டகாட்சிபோலும். (கக)

காட்சிநூந்திரேதவுகஞ்சென்றுதுவாபரயுகமுங்கடந்தவன்னாட்
சேட்கடல்குழிபுயியனைத்தூந்தொழங்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிகள்பூங்கஞ்ச
தாட்கருதும்வானவர்கள்மானவர்போல்வந்திறைஞ்சித்தவஞ்செய்தேரு (ச)
நாட்கருதும்வடமொழியின்புராணநடையிவ்வளவுதத்தினோமால். (கஎ)

நடமருவுதிருப்பாதாதிருப்பாதவருட்கயிலைநாத்ரோற்றம்
தொடைமருவுமெய்ஞ்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழாஞ்சுருதிதன்னி
லிடமருவுதிலைசசிற்றம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங்
கடன்மருவுமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காண்மின்காண்மின். (கஅ)

காண்மின்கடென்கைலைப்பெருமான்நன்றிருமேனிகருதுமின்கள்
பேண்மின்கள்சந்தியிற்புருமின்கடொழுமின்கள்பேசுமின்கள்
கேண்மின்கள்கைலாசபுராணமெனுஞ்சிவகதையைக்கிளைகளோடும்
வாண்மின்களும்மின்களஞ்செழுத்தைமறவாதுவாழ்த்துமின்கள். (கக)

கனபமதக்கனுழிவரையுரிசெய்தருள்கைலாயர்கமலபாதம்
புனகமுறமனதினினைபவரநயனவுதகதுளிபொழிவபோல

* கலந்தஎன்பதூஉம்பாடம்.

0 மெஞ்ஞானசந்தரன்சொல் என்பதூஉம்பாடம்.

† அஞ்செழுத்து:—மூலபஞ்சாட்சரம், தூலபஞ்சாட்சரம், சூலபஞ்சாட்சரம், மாயாக்கியபஞ்சாட்சரம், பிரசாதபஞ்சாட்சரம் எனவெவவேறுள்ளன.

வினாகுடல்பரவுதிரைவிடுதிவலையெறிவீவனியொடேறுசங்க
வலையுதவுதரளநிரைசிதறிநிறைதருவனம்மலையினுள்ள. (௨௦)

உள்ளறிவுபொடிபடுத்துந்திரிகைபெனத்திரியுமதியுளத்தினோடும்
பள்ளமுறப்பாய்புனல்போற்சஞ்சிதத்தின்வழியொழுகும்படிவந்தீட்டிக்
கள்ளவினைதீர்த்துமுத்திக்கதவெவர்க்குந்திறக்கூந்தாள் கங்கைவேணிப்
பிள்ளைமதிமுடித்ததிருக்கையையரன்றாள்கொனப்பேசலாமே. (௨௧)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாருதமுனிவிதித்தவந்த
வாதிபுராணக்கைதயுமன்றியும்பின்னடந்தகையனேகமுண்டா
னீதியினக்கைதகருதித்தென்கைலைத்திருப்பதிவினிலைமையெல்லா
மோதுவனிச்செந்தமிழினூற்றொடையானடைமுறைசேருலகமீதே. (௨௨)

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதுபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
றாவலினற்றாபித்தங்காசமனங்கொண்டபிறகமுதுசெய்வா
றாவலம்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கரையிருந்துநூலங்காக்குங்
காவலவன்பரிதிருலத்தொருதலைவன்மனுநீதிக்கண்டசோழன். (௨௩)

சோனாடுமுதலியதென்மதுரைவடமதுரையெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணும்பிறற்கமையாநிலமடந்தைதனைவரைந்ததகுதியாலு
மாணாருந்திறத்தாலுமபையனெனும்பெயராலுமையனென்றுங்
கோணாதகருணையிலுலன்னையென்றும்பல்லுயிர்க்குங்கூடலறாமே. (௨௪)

கூறுநவகண்டத்துச்சிவதானமனேகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதரமுடிதரித்தவராமதேவனெனும்பெரும்போர்வேந்தன்
மாறிட்புராணங்கேட்டுமொருநாளிற்புரோகிதன்மெய்வருத்தமாகி
வீறபையனவைக்குத்தான்வாராதாமனைவரவிடுத்தான்மேலோன. (௨௫)

வேறு

†மேலமைத்தமச்சேகச்சரக்கைதையமேலேட்டி
னூலமைத்தங்கடையாளநுவற்சிசெய்துபடியாமல்
நூலமுற்றுஞ்சிவதானக்கைததானதகவின்றதற்குட்
கோலமுற்றருறையென்றுமுகுமரனதுபடித்தானே. (௨௬)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுதவுஞ்சுதையமுதங்
குடிக்குமிருநாவாங்குடிக்கொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிப்புறங்கள்
பொடித்துளமுட்கணிந்துருகிபுளகமெறிந்துரைசெய்வான். (௨௭)

* துளியொடேறுசங்கம எனப தூஉம்பாடம்.

மேதினியின்மச்சேகச்சரமென்னச் சூதமுனிவிதந்தவீவன் என்ப
தூஉம்பாடம்.

†மேலமைச்சேந்தியபுராணக்கையென்ப தூஉம்பாடம்.

செய்தவத்தின்வடகயிலைதன்னினுமித்தென்கயிலை
யையனுக்குப்பதியானவருங்கதையைச்சொல்லாமற்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரோகிதன்பானைமகவாய்க்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்ந்தரளம்போல்வாயே. (௨௮)

வாயிருந்தசதுமறையின்வழக்குதவுச்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்தம்பெருந்துயரநீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிலுன்பானியுமவதரித்தாயரனருளால். (௨௯)

அரவணிந்ததென்கயிலையமலேசன்கதைசீயுங்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென்றும்
பரவணியாயுயிர்க்குதவும்பண்டிதனீயெனவிளம்பித்
ஐரவணமுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தானமனுவேந்தன் (௩௦)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்ந்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணகதைதீர்த்துரைப்பத்திறலரசன்
காந்தமுங்கூருசியும்போற்கருத்துற்றானவன்செவிக்குட்
போந்தவமுதிதுவல்லாற்புறத்தமுதஞ்செல்லாதே. (௩௧)

ஆதவனைக்கண்டவிருளதுபோலவள்ளானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்மென்கயிலைப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்லமந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதம்போயினிதென்றான். (௩௨)

என்றதிருமொழிகெட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
கன்றெனலுமனுவேந்தருமொரசும்படையுந்
துன்றுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவும்திறுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்கரைவந்தான். (௩௩)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்நிரிகோணத்தாலயத்துக்கனைகசிலை
சுந்தரவாரிக்கரையிற்றொருத்துமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவின்பால்விரைந்தேகச்செய்வாரைநிறுவித்தான். (௩௪)

நிறுத்துமமைச்சனூந்தானுநெடியமரக்கலத்தேறிப்
புறத்துமகத்துஞ்சேனைபரிசனங்கன்புடைகுழச்
செறித்தகரையும்மனமுந்நிமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்புதநொக்கிக்குவிக்ககரத்துடனிருந்தான். (௩௫)

திருந்துவடகயிலையின்முனசேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபேராசையின்னும்புண்டலைநீர்ப்புறம்வழியாய்

* சீவனி—சஞ்சீவி. ௦ திரவணம்—திரவியம்.

† நிமில்—மரக்கலம்—வேங்கைமரம்.

விரிந்தகதிர்ந்தென்கயிலைமிகுநோக்கிவருவதென
வருந்தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குசலம்பலவிடுத்தார். (௩௬)

விடுத்தவறுபதமுடைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொளலா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைமலர்பதமலர்ந்தேடித்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமரக்கலங்கனெல்லாம். (௩௭)

கலனெடுத்திரையோடுங்கடலோட்டங்கரைகண்டு
கலைனெடுந்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவெந்தன்
புலனெடுவிழிமலர்ந்துபூதேசன்றென்கயிலைத்
தலனெடுமெனந்தொடரத்தனதுகரங்குப்பிரின்றன். (௩௮)

நின்றிருந்தகலம்பிடுத்துநெடியகரைப்புறத்திறங்கி
குன்றிருந்தபுயம்புகித்தெதிரிநெறஞ்சிக்கடலுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைதென்கயிலையடியென்மு
னின்றிருந்திரைநுனத்திலிருந்தவருநீர்தாமே. (௩௯)

நீர்தாங்குபகீரதியுநிலந்தாங்குவிடதாமுங்
கூர்தாங்குமினம்பிறையுக்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்தாங்குமுலைத்தரளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியெனநவப்பேறே. (௪௦)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தனப்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறுய்த்திரியாமலறிந்துதொழப்பெறும்பேறே
சிவப்பேறுமிதழுமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
யுவப்பேறுந்திருமெனியுடன்பிரியப்பெருமானே. (௪௧)

மானிருக்குமிடத்தோடும்வலத்தோடுங்கயிலையினீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதறியாம
லூனிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யானிருக்கவின்நளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௪௨)

தேனையுநின்மலர்த்தாடெரிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டான்நெதனத்தபதிமுசுமதுநோக்கி
வானேயுந்திருமலைமன்மணிக்கோயிலியற்றுசென்று
கானேயுந்தாதகித்தார்க்காவலவனருன்புரிந்தான். (௪௩)

புரித்தவழற்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்டியிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயி? லுபாளுதிதூபியுட

* தருணம்—புதுமை. ௦ லுந்தக்கவி வண்டுக்குந்தோணிக்குஞ்சுலடை.

† பூதேசன்—சிவபெருமான். ‡ விடதாம்—பாம்பு. நிலந்தாங்கும் என்றது
கடமொழியாற் குண்டலிசத்தியென்க.

? உயானம்—கொப்பரத்தின்மீதுச்சித்திரவரி.

னீருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத்
திருத்தியபிஞ்சுமனஞ்செய்தழுதுசெய்திருந்தான். (௪௪)

செய்தவுத்தினெறிதருமச்சேந்தியமம்புராணமதைக்
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியந்தக்கைதமிருதி
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்ந்தெழுதியாய்ந்தமையா
லையனுக்குப்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (௪௫)

இருந்தபுகழ்மதுவேந்தனினத்தொடெந்திரியோடும்
விரிந்திடற்றாங்கமெறிவெற்பினடிக்கீழ்வந்து
தெரிந்ததொருகிணறுகண்டுசெம்பொனத்தங்கிடைருவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்கிப்பொன்னென்றான் (௪௬)

என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின்றரன்பால்வடைகொண்டுநெடியகடல்கடந்தேகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனிமையோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குரைசுழற்காரொழுதனே. (௪௭)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருட்கவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புருதுமவனையுந்துரந்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிமிழக்கெழுந்ததெனவிருந்தனனே. (௪௮)

இருந்தவஞ்செய்மதுவேந்தனிரணியஞ்சேர்கிணற்றருகே
பொருந்தியதாதையொன்றுபொலிந்தவன்செய்தவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதன்கீழ்ச்சிறந்ததத்தச்செம்பியாகோ
னருந்தனையற்கரசளித்துப்பரகதிபோயுடைந்தனனே. (௪௯)

அடைந்தவந்நாளிலங்கைவலமாகவந்தவொருமறையான்
கிடந்தசெம்பொற்கிணற்றருகேதுயிலுதலுங்கிளர்பூத
கடந்தவனையெழுப்பியுங்கணவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடலீங்கிமுன்னிக்கயிலைலைக்கெய்தினனான் (௫௦)

எய்தியரற்காலயமுமியற்றியவற்களேகம்பொன்
பெய்துகிணற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியையடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவறைந்ததுவே. (௫௧)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையான்றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்ததமுடிமன்னன்றனிக்ருமரன்
விதிமுறைசெய்குளக்கோட்டனுடன்மறையான்விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாவித்திப்பால்வந்தான். (௫௨)

வந்துகடல்கடந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்நிதிசென்றெதிர்தொழுது
புந்திநெகிழ்ந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவியுஞ்
சிந்துபுனல்பொரிதொழுந்ச்சிவாயநமவெனப்பணிந்தான். (௧௩)

தானேதன் தனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருகிருப்பத்
தேனேயுமலர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தவனைவல்வினையின்குறும்பறுப்ப
யானேயழுடனிறைநஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான் (௧௪)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலரும்பகீரதியுங்
கூனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமானை
வானுலகமண்ணுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செயநினந்துதமனியப்பொற்கிணைமுற்றான். (௧௫)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைநஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன் தன்செப்பேடுங்குறியுமிதுவெனக்கொடுப்பத்
துற்றதனமெடுத்ததனுக்கிருமடங்குசுடர்விடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான் தன்கரத்தால்முடிவேந்தன். (௧௬)

வேந்தனுமந்திரியும்போய்விமலர்திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்ந்தவரக்கன் றலைநாளுடைத்தவழிக்கடலடைத்துப்
போந்தபடிகட்டியதன்புறமேறித்தேரிசித்தான். (௧௭)

தேரிசித்துக்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவரென்
றொருசித்தப்பாசுபதமையோரையுரவோனு
ஃமரிசித்தமுங்காணவருங்காரணகமத்தின்
புரிசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான் (௧௮)

என்றமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமுங்
குன்றனையகோபுரமுக்கோயில்பலசாலைகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிதரும்படிசமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (௧௯)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தமதிசுலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்தில்செய்தார்
ஓபிரைசெய்தவமுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்போற்றாபித்தான்மதுவேந்தன். (௨௦)

தன்னாண்மைக்குவமையில்லாத்தனிவேந்தன்வடகயிலை
மின்னேகைகருவடெனத்தென்கயிலைக்கும்வேண்டுமெனப்

* பரசித்தானேவணங்கிப்பகர்கிரணுகமத்தின்வழி என்பது உமபாடம்.

௦. பிரை—அரைப்பங்கு.

பொன்னுஞ்சிகரமும்பொற்காபுரமும்பொருத்தியதிற்
பன்னாகங்கவித்ததெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (௬௧)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
மையர் தமக்களித்தருளியலங்காரநிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணெயில்குழமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றுய்யதிருமாயனையுந்தாபித்தான்ருடைமார்பன். (௬௨)

தொடைபுனைவேதியர் முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியிலீவினைப்பவந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்குருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுடியற்றுவலித்தான்செய்தருமன். (௬௩)

தருமநெறிதவருததனிலேவந்தன்சிவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குக்கலைமறையோர் தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்குமொருமாளிகையாப்
பெருமதியந்தவழ்மாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (௬௪)

அமையாததரங்கமெறிந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமலைநிறுத்துஞ்செய்கையெனமநினிறுத்தி
யெமையாளுங்கயிலையற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான் (௬௫)

அமையனையதிருத்தோளினணங்குபிடியன்னடை
யுமையையுமையநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்ததிச்
சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தேதாங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலைத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான். (௬௬)

இனிதிருக்குமன் னொளிலென்னொருந்திருப்பணிகள்
நனிதிருத்தித்தென்கயிலைன்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவங்கடிருத்துமணிமறுமும்
பனிதிருத்துமபுனல்வாவிபஃறடமும்பயில்வித்தான். (௬௭)

வித்தகஞ்சேர்மலர்ச்சேசாலமென்பீலிப்பகங்கலப
மத்தர்திருக்கோபுரந்தன்னணித்தலையின்மணிக்குடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்புரிசைவயிறிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலைமயில்போலும். (௬௮)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யக்
சூயிலினங்கஞ்சுலிசைப்பக்குளீர்கவரிஃகமுகசைப்பப்
பயிலித்திற்பொன்னளிக்கப்பகஞ்சேசாலதலைதுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவனங்கவிறையரைக்கடங்குமதோ. (௬௯)

* கரும்பசைப்பவென்பது உம்பாடம்.

உரைத்தவளக்கோடுவவோதுகழுத்தாரமுற
நிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேரிதனியுலவ
வரைக்கலைவெண்மதியுடையாரனுதினமுமிருப்பமறை
யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடபெனவுரைசெயலாம். (௭௦)

உரைவிரிந்தமறையோர்கோமவனன்முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாகுதியால்
விரைவிரிந்தமலர்ககாவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௭௧)

ஆமேயவிலேதடியண்ணாந்துபலகடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணைக்கடிநிழல்சேரன்னேரம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனாலுங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும் (௭௨)

குடைத்தலையமலர்க்கோங்கின் குளிர்தாதையறுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலையூடுமூந்துதிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்க்களலர்ந்தவர்பால்
விடுத்தபலதூதரெழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம் (௭௩)

செய்யவிலிதழ்ச்செங்குவளைச்சிறுதாளின்மீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்றுழ்ந்தோன்றியலர்சொரிதே
பையரவிற்றுவின்மாயன்பங்கயச்செங்கரமதனா
னெய்பொழியுந்தழவ்வெள்விநிகர்க்குமலர்க்காவின்மே. (௭௪)

இனமினமுன்செலும்பறையிருங்கனியில்விழந்தாரற்றத
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமறுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமறுவேந்தன்கடற்சேனைப்பலகுலமும்
வினவுமெதிர்பொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௫)

பூங்கதலிகரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்திலையவெயி
ரூங்கியவன்சிறைக்கோதிதலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாறெறிந்துமஞ்சள்விலையாமெந்தி. (௭௬)

மந்திரிதன்முகங்கோடமலர்ந்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிபாடிப்புகும்புலவொனலாமால்
முந்துமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிற்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்குகிலளிசெல்வனவே (௭௭)

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டேம்யாங்காமனென்றுங்
தேயந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாய்த்தகுயிற்சின்னமுந்தண்மலர்ப்படையும்வைத்ததனுட்
போந்துபெருஞ்சோலையெவ்கும்புரந்துமதன்காப்பிடுவன். (௭௮)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயளியினங்கன்களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
*மீப்பட்டழல்மேற்பாய்ததெனவெடிக்கும்பலாவின்சுளைத்தேனும்
பூப்பிட்டொழுகும்பசந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலும்மயிலுங்குரல்காட்டும் (௭௯)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின்கனியுமாங்கனியுங்
கோட்டுப்பலவின்சுளைக்கனியுங்குடிக்கறியின்கொடிவீழ்ந்து
நாட்டுங்கரும்பின்பணையொடித்துநூர்வாவிதொறுஞ்சிதறிச்
தோட்டின்கமலமலர்ப்பொருட்டுததயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு (௮௦)

நாடுங்குழக்கன்நினைநினைந்துநடந்துகுறுந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சுரந்துமுலையொழுகும்பாலிற்புதுவெள்ளம்
மேடுங்குவளைக்குழியினமும்விரவிப்பாயக்கயல்குதிகொண்
டாடுமுயரங்கண்டுவெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௧)

வானுமீளிருமுடுவின்மும்மதிபும்போலப்புதியதளரிக்
கானுமலரும்பளிக்கறையுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற
றேறனுந்தோடும்புளினமுற்சசிதறுஞ்செவவித்திரிகூடர்
தானுமருச்சித்தடியிறைஞ்சுந்தகைமைத்தெனைவளங்கியசே (௮௨)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சுழந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தளிவெண்ணுடையான்மனுடேநதன
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலைப்பெருமானடிபணிந்தும்
வளங்கொளிலிங்கந்தானுமொன்றவைத்துப்பணியுமன்றாளில் (௮௩)

அன்றாண்னொன்றென்றொருமாகப்புவனிவளஞ்சிறப்பப்
பொன்றொரிதழிக்கயிலாய்ப்பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
வின்னாளைத்துமவிளைவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்றாவதுநன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௪)

எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீர்நதிபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனைகங்காதவழிகோலிப்படிக்கற்கரைநிறுத்தி
விழுந்தாரையினீர்மதகினுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச்
செழுந்தாரையினீர்சுளங்கயிலைச்சிவனெற்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தான்
*மீப்பட்டன்னமேற்பாய்ந்துவெடிக்குமென்பதூஉம்பாடும்.

எழுது முழுவைக்கொடிபடருமிமையம்பொதியநடுவிட்ட
முழுதந்தன தருடைரிழற்றுமுதல்வன்கயிலைப்பதிமிண்டு
பொழுதங்கவமேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதும்புகழ்ந்தும்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான் (அசு)
வேறு.

திருந்துமவனிவ்வண்ணநெடுநாள்வாழ்ந்து ௦ திருப்புதல்வற்காசனித்துச்
சிவன் பொற்பாதத், தருந்துணையேதுணையெனச்சென்றடைந்தபின்னரவன்
மரபிலொருநிருபனறிவிலாமை, பொருந்தியனுராசபுரியென்னும்பேரூர்புருந்
தகயிலையைமற்றதுபுவனியாண்டு, மருந்தனையசிவசமயந்தவறிப்புத்தமாரக்க
மெனும்பெரும்பாவவழியிற்புக்கான். (அஎ)

கானிருந்ததாதகித்தார்கமழுமார்பன் கயவாகுவென் னுமந்தக்கழற்கால்வே
ந்தன், ருனிருந்தநெறியடையிலங்கையெங்குந்தனிக்குடைக்கீழ்ப்புரக்கும
ந்தத்தகைமைநோக்கி, 2 வானிருந்துவருந்தவளவரசுதன்னைமணியிருந்தபொற்
கரத்தால்வாங்கிவைத்துத், தேனிருந்தசிறீசங்கபோதியென்னுந்திருநாமந்தரித்
தரச்செய்யுங்காலம் (அஅ)

காலனைமுன்னுதைத்தகைமக்கண்டர்கோயிற்கயிலைலைக்கெதிர்த்துமலை
யாக்கணையுண்டாக்கிச், சீலமிகும்புத்தரைச்சித்திரித்துவாணுட்கிவனடியார்பூ
வெடுத்துச்செல்லுங்காலைப், பாலருந்தாச்சீவகர்கன்பலருங்குடிப்பறிப்பதனூற்
பாசுபதர்பலரும்போந்து, வேலைதனிலவரைவிழவிட்டாரந்தவெம்மொழியை
வேந்தனுக்குவிளம்பினாரே. (அக)

விளம்புமொழியினையுணர்ந்துவேந்தன்பொங்கிவிழியரண்டிங்கனல்பொ
ழியவெருண்டுமேவணிக், களங்கமதிக்காபாலிகயிலையெங்கோன்கணையாகவ
குப்பனெனக்கருத்திலுன்னித், துளங்கலிலாச்சதுரங்கபடையினோடுநீடுதாட
ர்தலுங்கயிலைமலைச்சோதிநோக்கி, யுளங்கனிவில்லாவரசன்கண்ணிற்சோதி
யொளியிருந்ததிருவுளத்திலுன்னிநின்றான். (க௦)

நின்றகலாக்கண்ணிருளநிருபநெஞ்சநினைவுமற்றதவசமுறுநேரங்கோணை
குன்றிறையோனொருமறையோன்போன்முன்னெய்திக்கொடுத்திடவத்

0 புதல்வன்—சிங்ககுமாரன்; இவன்ருயிலங்கையையாண்டமனுநேயக
யவாகுவின்சுவிகாரபுத்திரியான ஆடகசெளந்தரீ.

*கயவாகு—சிலப்பதிகாரத்திற்குடையவிலங்கைநாட்டரசன்.

2 வானிருந்துவருந்தவளவரசு—இந்திரனாலுப்பியவெள்ளரசு. இதன்
விரிவு திரிகோணசுபுராணம் கயவாகுப்படலம் ௫-ம் செய்யுளாலறியப்படும்.

1 மலையிறக்கணமுண்டாக்கினபதூஉம்பாடம்.

பாசுபதர்—அகப்புறச்சமயிகள்; சிவபெருமான் திருநெடுஞ்சடைமுடியுந்
தரித்தவராயருள்செய்வாரென்பதிவர்கொள்கை.

† கணை—விகாரை; புத்தாலயம்.

திருநீற்றை மக்கோமான்வாங்கித், தன் நகையெறிபெயர்ந்து சிவசிவாயசங்கரவெ
ன்றாரைத்து துதறித்தகாலே, யன் மருகுநின் மடித்தர்பலருநாணித்தநிவழிய
வொருவிழிநன்றாயதம்மா. (௬௧)

அம்பரத்திற்கு திரி ரவியுதிக்குங்காலையலர்மதியமழுங்குதல் போலரியநாட்
டஞ், செம்பதுமமுகத்தொன்று விளங்கவொன்று செறியிருளாய்நின்றது நெ
ய்வீகமென்று, சும்பிடுதல்செய்தரனார் திருவெண்ணீர் நைக்குழைத்திடுதல்செ
ய்தெவருங்கொண்மினென்றான், பம்புபுனல்வளநாட்டிற் பாயமுன்னுட்பார்
திபன்செய்குளுநோக்கிப்பரவாரின்றான். (௬௨)

நோக்கியதன்கண்டழைத்தகாரணத்தா னுவல்பெயருங்கண்டழையென்ற
தற்குநாட்டி, யாக்கினனித்திருக்குளமுநகருநாமுநார்க்குக்குளக்கோடன
வன்முன்செய்த, பாக்கியநன்றெனமன்ன னுவந்தானந்தப்பாசுபதர்பவுத்தரை
க்கொல்பயத்தாலாவி, நீக்கியெழிற்றிரிகோணைப்பெருமான்மேனிநிருமலத்தி
லொருமைபெற்றீடுநெறியிற்சூழ்ந்தார். (௬௩)

சூழ்ந்திடுமக்கயிலையிருபுமும்வேலைசுழித்தெறிந்தவிலைமையிற்சுற்றுமு
ற்றும், வீழ்ந்தவார்தமுடலெடுத்துக்கடவுட்டீர்த்தம்விரவுதலுமன்னிலைமவி
னவிலேந்த, ஞழ்ந்தபெருந்துயராகியருகிமெய்சோர்தரகரவென்றமுதரற்றி
யரவமோடித், தாழ்ந்தசடைமுடியிறைசந்திதிபோய்வீழ்ந்தான்சங்கரன்மற்றொ
ருகண் ணுந்தந்தானங்கண். (௬௪)

கண்ணிரண்டுமொருபரமஞானக்கண்ணுங் கயவாகுபெற்றுபயகர
ங்கள்கூப்பி, டீயெண்ணிரண்டுகிலமேலுர்மிரண்டாயொன்றாயிருந்தபராபரப்
பொருளாயிறைஞ்சியேத்தி, யண்ணலருச்சினைக்கெவரென்றயருங்காலத்திலே
கடலைக்கடந்திருவர்த்தணார், கண்ணினரென்றனரவரைக்கொணர்மினென்
ருஞாதனருச்சினைக்கிவரேநல்லோரென்றான். (௬௫)

என்றுமரனருச்சினைக்குமிக்கோநீரென்றெழிந்பதியின்முதன்மைமையி
ருவர்க்குயீந்து, வென்றிதருநமதுகுலக்குரவோராகிவிளங்குமெனக்குருவரி
சைமிகவுநல்கிக், கன்றுலவுவெருகனதிதருப்பையாறுகரம்பகநீர்க்கடலளவுங்க
ணித்தவெல்லே, துன்றுதிசைநான்குமரன்றனக்கேயென்னச்சொல்லியவன
கல்லெழுதித்துலங்கவைத்தான். (௬௬)

வைத்தொருவர்புதைத்தநிதிமுழுதுங்கோணமலை யரங்கேயுரிமையிந்தவ
ளநாட்டுள்ள, கத்துகடல்வளமுமலைவளமுமற்றைக்கரைவளமுங்கழிவளங்கா

டீயெண்ணிரண்டுகில—சோடசகில; அவை:—மேதாசிலை, அர்ச்சகசிலை,
லிடசிலை, விந்துசிலை, அர்த்தசந்திரசிலை, நிரோதிகிலை, நாதசிலை, நாதார்த்தசிலை,
சத்திகிலை, வியாபினிகிலை, வியோமரூபினிகிலை, அநந்தைசிலை, அநாதைசிலை,
அநாசிருதைசிலை, சமஞ்சிலை, உன்மஞ்சிலை என்பன.

† இரண்டு—சத்திசிவம். ஒன்று—சத்தசிவம்.

* இருவர்பெயர்: வேதநாயகமுதன்மைக்குருக்கன், சைவநாயகமுதன்
மைக்குருக்கன்.

ன்வளமுழெல்லாம், பத்தினிலெட்டுங்கயிலைப்பரற்குமிக்கபங்கிரண்டுமங்களு
க்குப்பகுதியாமென, நெத்திசையும்புகழுவ நூரசுவர்தனெழுதியசெப்பேடவ
ர்க்கீந்தின்பமாக. (௯௭)

ஆகமநூனெறிமுறையேயுதயமுச்சியத்தமயமாம்நிறையுமத்தயாம், மோ
கைவருநாற்குலமுமினிமைகூரவுவமையிலாவரன் தனக்குமுவகைசேர, மா
கவாப்புமைப்பிணைக்கைமுக்கணுவ்வாய் மதகளிறைமுன்புசைவமுத்தியந்த,
நாகமதிருதிமுடித்தகயிலைநாதனயந்தசிவார்ச்சினரியதிருடத்துவித்தான். (௯௮)

நடனவித்தருபாதளினத்தாற்குருமனையுதைத்தெழையாளாயந்தீலக்,
கொடியிடதுபுறமாகப்பட்டுமேனிக்கோணமலைநாதருக்குங்கொண்டல்போலு
ந, கடகலுழிக்கரிமுகனமுன்போகக்காளக்கடலொலிப்பப் பங்குனியுத்திரார
ட்கன்னி, மடமகளிர்கவரியிடமறையோர்வாழ்த்தவயங்குதிருநாளுலகம்வழங்
கச்செய்தான். (௯௯)

செய்தோறுநிரம்புமுத்தங்குரம்புதோறுந்திரண்டிருளைத்துரந்திரிகோ
ணநாதர், பைதோறுமணக்கிரணம்பரநதுபாயும்பார்தன்முடித்திருமேனிப்படி
வனோக்கி, மெய்தோறுங்கண்படைத்தார்போலின்றுவிழிதோறும்புனறுளிப்
பவிழுந்துபோற்றிக், கைதோறுமேந்திமலர்ச்சன்செம்பொற்கழறோறுஞ்சொ
ரிந்துநினறன்கருணைவேந்தன். (௧௦௦)

தன்னிகரில்லாததிருமலையினூடேதகையதோருபெருமுழக்கந்தமரித்
தோங்க, மன்னனிதுமுழக்கமென்கொலென்றுசைவமறைமுதன்மையிருவ
ரையும்வதனநோக்க, வின்னதிருத்தென்கயிலைக்கீழேபெம்மானினியசிவகங்
கைநதியிருப்பச்செய்தா, னன்னதியிற்றீர்த்தஞ்சேரந்தயன்மால்வாரோருமு
னிவர்துதிப்பதென்றாரந்தனாள். (௧௦௧)

அந்தமொழிகேட்டரசனருணகாலத்தலர்கமலமெனமுகமன்பொழுகோ
க்கிச், சுந்தரமாமறைமுதல்வீரிக்கைக்கைதோனறியதொல்கையெமக்குச
சொல்லீரென்னக், கந்தவடகயிலையிற்பண்டொருநாளம்மைகடவுளவிர்சடைக
ரத்தால்வகிரக்கவகை, சிந்தைவெருவிடக்கடவுளிரங்கித்தன்கைச்சிறுகத்தால்
வாங்கியிங்கைதிகழவைத்தான். (௧௦௨)

வைத்தசிவகங்கையான்பதமீதேந்தாமலையருவிபரவியமாவலியுஞ்சூழ,
முத்தமெறிகாவிரியின்முகமும்பாயமுதியகடனெவினிதுமுழங்குகாலே, யுத்
தரவான்கயிலைமுடியுடன்வந்திசனுலவுமிதனிடைத்திருத்தானுந்நிநின்றான்,
சுத்தமிதுகதைதென்பாற்கயிலையென்றே சொல்லுவரென்றாரசைவச்சுருதிவ
ல்லோர். (௧௦௩)

௦ குரமபு:செயகரை; வரமபு.

தமரித்தல்-ஆர்த்தல்.

ஆரண்பதமீதேந்தாமலே-சிவனொளிபாதமலை, மாவலிகங்கையுற்பத்தியிம்ம
லையினென்பதை, திருக்கரையைபுராணங்கங்கைச்சூக்தம் ௯௯ ம்செய்யுளாலறிசு.

சுருதிமதுநெறிதவராப்பரிதிவேந்தன் றொல்குலத்துமுழுமுதல்வீர்தொ
ன் னொன்வந்த, திருநதியிற்புனல்முகந்துபெருமான் றிங்கட்சென்னியுறவபிடே
கஞ்செய்வீரென்ன, வருமறையோர் திருமலையின்பிலத்துளேகியந்தநதித்தீர்த்
தமெடுத்தரன்பாலெய்தி, மருமுடியிலபிடேகஞ்செய்தார்கண்டமன்னவர்கோ
னுளமகிழ்ச்சிமதிக்கற்பாற்றே. (௧௦௪)

பாற்கடலுளிருந்ததிருமாலோவல்லன்பரிமளத்தேன் சொரிபதமத்தய
ளேவல்ல, னொற்கவர்வெண்கோட்டயிராவதத்தோனல்லன் நராதிபளேவல்ல
னெனும்பெருமைநண்ணிக், காற்குலவுங்கமலந்தன்சென்னிக்கீசன்கவித்தமு
டியெனப்பெரிதுங்கருதிப்போற்றி, மேற்பிறவீக்கொருமருந்தாய்ப்புனிதன்
றீர்த்தமிகவேந்தியகத்துளரவிந்தஞ்சேர்த்தான். (௧௦௫)

சேர்த்தநதித்துளிமுடிமேற்றெளித்துமீண்டுஞ்சிவனடியைவணங்கியுள்
ளந்தியானித்தன்று, நீர்த்தமறுத்தெழுமுதின்கனகம்பெய்யுநிலமையெனத்
தெசுதானரிதமுஞ்செய்து, பார்த்ததிருவருட்பார்வையெம்பிரானைப்பணிந்து
விடைகொண்டதுரைப்பதியிற்புக்கான், பூத்தரணிநிருபரெல்லாமதனைக்கே
ட்டிப்பூசனைவெவ்வேறுபயம்புரிந்துவாழ்ந்தார். (௧௦௬)

வேறு.

வாழ்ந்துநீழிகாலம்வருங்கயவாகுவென்பான்
சூழ்ந்தபேருலகங்காத்துப்பரகதிதொழுதுசேர்தான்
ரூழ்ந்தவார்சடையானீறுஞ்சமயவஞ்செழுத்துமெஞ்சு
வீழ்ந்தபல்சமயம்யாவும்பின்னரும்விரவிற்றம்மா. (௧௦௭)

அம்புயத்துதார்த்தண்ணலமைத்தவாரியர்தங்கோமா
னும்பர்வந்திதைஞ்சுஞ்சேதுவுயர்கரைக்காவல்வேந்தன்
செம்பொன்மாமவுலிச்சென்னிச்செசுராசசேசகேசன்
றும்பையஞ்சடையான்சைவந்தோன்றிடத்தோன்றினொலல். (௧௦௮)

தோன்றியகாலவேதந்தொனித்தனசிவனுற்சைவ
மான் றமர்வெண்ணீறள்ளியணிந்தனரலங்கல்வாகை
வான் றனிச்சிங்கைகாவன்மன்னொஞ்சிங்கந்தோன்ற
வேன்றபல்சமயமெல்லாங்கரியெனவிரிந்துபோன. (௧௦௯)

போனதுவணங்கார்செல்வம்புகுந்ததுபுகுந்தோர்க்கின்ப
மானதுசிவனுலோசையழிந்ததுபிறநூலந்த
மானதனடத்தும்பூசைவயற்குதென்கயிலைச்சென்னி
ஞானமாரூர்த்திகொள்ளச்சிறந்துநன் றுடெங்கும். (௧௧௦)

அதுரை-அதுராசுபுரம்.

நாடுறுமில்ங்கைநாடுநாற்றிசைநாடுமன்றா
 ஸீடுறுகவிகைத்திங்கணிழலிடைப்படிந்ததெங்கும்
 வாடுறுகலியுமில்லமனத்துறுதுயருமில்லை
 யாடுறுபதாகைச்சேவுமனுதினம்விளங்குமாதோ.

(௧௧௬)

வேறு.

விளக்கியகவிதையிவ்வகையின்மேவிய, காக்கடுவுடையவன்கயிலைமால்வரை,
 அளக்கிலாச்சதூர்மறைச்சருதிவண்டென, வளக்கர்வெண்கமலமொன்றலர்ந்த
 தாகுமே.

(௧௧௭)

ஆக்கலாமழிக்கலாமகண்டம்யாவையுங், காக்கலாகடையுங்கடந்தூர்ந்தலா
 மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினான், பூக்குலாந்திருவடிபுழ்வரத்தினால்.

()

வார்த்துந்தென்கயிலாயமன்னிய, நிரந்தரன்றாளிணைநினைந்துவாழ்த்துவோர்
 புரந்தரணிமையவர்போற்றநீளவினை, துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ.

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள, வீண்டொருபுராணமதிசைத்தகாத
 லேன், காண்டகுபொருளிலாக்கவிகளையாவும், மாண்டகைக்கன்பினாலருத்தி
 யாயதே.

(௧௧௮)

*தேவைவினமன்செகராச்சேகரக், கோவையினுதித்தசீர்க்குமாரதூரிய
 னுவியுமுடலுமொத்தளித்தகல்லவின், மேவியகாப்பியம்லிமலற்காயதே.

()

தேனெனவமுதெனச்சிறுகதங்கல்வியு, மாநாற்கவியையும்ற்றுமோங்கு
 னானமுஞ்சருதியுலனுத்தியுந், தானமுந்தருமுந்தழைத்துண்டாகவே.

()

ஆகமநெறிகளுமந்தனானும், யோகமும்வளருகவுலகீடுக
 மேகமுஞ்சைவமும்விளங்கியோங்கு, டோகமுந்திருவுமண்பொலிந்துவாழ்க
 வே.

(௧௧௯)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமுந், வாழிமெய்யன்பர்தங்கணமும்வ
 ண்மையும், வாழியஞ்செழுத்தினில்வனமுதீதியும், வாழிசீர்தொண்டர்சீர்வா
 ழிவாழியே.

(௧௨௦)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் சுருது.

ஸ்ரீதகபிணகைலாசபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருசசிற்றம்பலா.

அ* இவை இந்தச்சுருக்கத்தின் கசு ப்செய்யுளின் பின்சேர்த்திருந்தவை.

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையும்கிழந்துமுன்னுட்
டேனணையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பினொடுசெய்யசாம
கானமதனாற்றுதிக்கும்படிகரத்திறரித்திமெகீ[†]கலத்தைக்கண்டே
யானசசங்கீதனெனுங்கந்தருவனைதக்கவர்தற்காசையுற்றான். (கஜ)

உற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லுற்றபோழ்தினிர்கவர் துமானுடவடிவாகியிணையில்கீரிப்
பொற்றைவெய்திக்கங்காசங்கமப்புணரிந்தியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடான்றனையேத்திவீணகானந்தன்னைப்பண்ணினானால். (கசு)

பண்ணுதலுஞ்சிவபிரான்மகிழந்துவெளிப்பட்டுசசங்கீதனைப்பார்த்
துண்ணெகிழந்துநீவீணகரனாய்நின்றிசைத்தமையாலோங்குமிங்ஙன்
மண்ணவர்கன்புகழ்வீணபாணமெனும்பெயராகமற்றிப்பாங்க
ரெண்ணில்பலதலமுளவீக்காட்டைவெட்டிநகராக்கென்றியம்பிப்போனான்

போனவரன்மொழிப்படியச்சசங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திருகுலேசரடிபரவியருள்பெற்றேகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுலகந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (கஅ)

† கலம்—யாழ.

o கீரிப்பொற்றை—கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின்வடபாலிலேயு
ள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

என்று குறிப்பர்த்தம்வரைந்து நவீனராற்சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

“கவர்ந்து” என்றும் “மாணுடமாம்வடிவாகி” என்றும்வரையமற்
தார்போலும்.

‘இதற்கோர்திருட்டாந்தம்: ஆகப்பாதுஷா என்னுமரசன், ஆரியநாட்
டை அரசுபுரிந்துவருங்காலத்தில் அவன் தாக்ஷிணியத்துக்குட்பட்ட ஆரியப
ண்டிதரோருவர் அரசன்கட்டளைப்படி “அல்லாவுபரிஷத்தைக்கற்பித்து வேத
ததில்லுழைத்தசங்கதி அநேகருக்குத்தெரிந்தவிஷயம். அதுபோல மேலேகா
ட்டியசெய்யுள்ளான்கையும் புதிதாயியற்றி இப்புராணத்துட்சொருகினார் யா
ரோ அறியேம்; அற்றன்றி இந்தச்சுருக்கத்து ஏழுசெய்யுள்களை. இழுத்தெறி
ந்துவிட்டார்; ஐயகோ அவர்மதியிருந்தவாறென். “ஆசிரியர்கருத்தையறியாது
ஒன்றைவிலக்கல்லும், நூதனமாகவொன்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றையொன்று
கமாற்றலும், அறிவுடையோர்க்கழகன்றென்” வரைந்தவர்தந்தையே இங்ஙன
ஞ்செய்தார்போலும். திரிகோணமலையிலே நமதுபரிசோதனைக்ககப்பட்ட ஏக
கூபலவற்றிலும் ஓடி நான்குகவிகளுங்காணப்பட்டில. யாழ்ப்பாணத்தொரு
வார்பிரகிண்பாக்கிச்சுக்கண் னாம்

இந்நூல்கள் அச்சிடும்படி
பிரேரித் தவர்கள்.

திரிகோணமலை

- பிரமபூர். கா. கு. சபாரத்தினக்குருக்கள்
 ,, வை. இராமலிங்கக்குருக்கள்
 ,, கு. கு. ஸ்வாமிநாதக்குருக்கள்
 ,, இ. கு. பூர்ணானந்தேஸ்வரக்குருக்கள்
 ,, சி. வ. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள்
 ,, அ. கனகசபாபதிக்குருக்கள்
 பூநீமத். த. சரவணமுத்துக்குருக்கள் (விரசைவம்)
 ,, அ. ஹிராசகோன்பிள்ளை
 ,, சி. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
 ,, சு. சின்னையாபிள்ளை.

இந்நூல்களச்சிடப்

பொருளுபகரித்த

கண்ணியமிசுத்த புண்ணியசீலரின்

நாமாவலி.

ம	ரா	ரா	பூ	கா.	வ.	மார்க்கண்டு	யா-	புளியந்தீவு	ரூ.	ச.
									௧௦	௦௦
, ,						வை. முருகையா	யாழ்ப்பாணம்	தும்பளை	௧௦	௦௦
, ,						ஏ சிதம்பரப்பிள்ளை	கப்பலேசண்டு-யா		௧௦	௦௦
, ,						கி.கதிரேசுப்பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்		௧௦	௦௦
, ,						ஆ. சுப்பிரமணியம்	யா-புளியந்தீவு		௧௦	௦௦
, ,						இ. பொ. ஓவசியர்	பொத்துவில்		௧௦	௦௦
, ,						வி. கு. கனகசபை	புளியந்தீவு		௧௦	௦௦
, ,						க. பெ. செல்லையாபிள்ளை	புளியந்தீவுவைத்தியசாலை		௧௦	௦௦
, ,						வை. சபாபதிக்குருக்கன்	மந்திகையம்மன்கோயிற்பூசகர்	உ	௧௦	௦௦
, ,						பொ. இரத்தினசபாபதிக்குருக்கன்	புலோலி	உ	௦௦	௦௦
, ,						சு. ம. இளையதம்பி	ஏறாவூர்		௨	௧௦
, ,						இ. கந்தப்பிராப்பர்	வட்டுக்கோட்டை		௨	௧௦
, ,						அ. சண்முகம்	புளியந்தீவு		௨	௦௦
, ,						இ. கி. செல்லத்துரை	டகற்		௨	௦௦
, ,						தி. தாமோதரப்பிள்ளை	திருக்கோயில்		௨	௦௦
, ,						தா. இராமசாமி (சைவம்)	கட்டுவன்		௨	௦௦
, ,						கா. அருணாசலம் மாஸ்தர்	புளியந்தீவு		௧	௧௦
, ,						சி. குமாரசாமி	கோட்டைமுனை		௧	௧௦
, ,						சி. சரவணமுத்து	றிஜிஸ்ரார்		௧	௧௦
, ,						சு. சிதம்பரப்பிள்ளை	கொஸ்தாப்பு ஏறாவூர்		௧	௧௦
, ,						வ. குட்டித்தம்பி	புளியந்தீவு		௧	௧௦
, ,						ந. சபாபதிப்பிள்ளை	பொஸ்மாஸ்தர்		௧	௧௦
, ,						த. தோ. சின்னத்தம்பியார்	காரைதீவு		௧	௧௦
, ,						மு. வ. வி. பொன்னையா	காரைதீவு		௧	௧௦
, ,						கா. கு. சோமசுந்தரக்குருக்கன்	திருக்கோயிலர்ச்சதர்		௧	௧௦
, ,						ஆ. வயிரமுத்து	கண்டாக்கர்	திருக்கோயில்	௧	௧௦
, ,						த. சதாசிவம்	சிங்களவாடி		௧	௦௦
, ,						மு. வ. அ. சாமி	சிங்களவாடிவைத்தியசாலை		௧	௧௦
, ,						பெ. வேலுப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை		௧	௦௦
, ,						ஆ. பொ. த. கணபதிப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை		௧	௦௦
, ,						ஆ. வை. சின்னையா	வைத்தியம் கோட்டைமுனை		௧	௦௦
, ,						க. இராமகாதியிள்ளை	புளியந்தீவு		௧	௦௦

மா ற ற ஸ்ரீ. மு. முத்துக்குமாரு	க 00
சி. கார்த்திகேசு	க 00
ஈ. பரமசாமிசியர் காரைதிவு	க 00
பொ. க. மார்க்கண்டபிள்ளை	க 00
க. காசிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
பொ. க. பொ. த. அப்பாசாமிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
வீ. வைரமுத்துக்கிளாக்கர்காரைதிவு	க 00
பொ. க. செல்லத்துரை காரைதிவு	க 00
த. அ. கந்தையா காரைதிவு	க 00
வே. பொ. த. கதிர்காமத்தம்பி	க 00
மொ. கணபதிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
கு. பொன்னம்பலபிள்ளை	க 00
வே. கந்தையா காரைதிவு	க 00
சி. சம்பு காரைதிவு	க 00
மு. தம்பையாபிள்ளை ஓவசியர்	க 00
மு. வைரமுத்து காரைதிவு	க 00
பெ. விசுவலிங்கம் கிளாக்கர் காரைதிவு	க 00
மு. சீனித்தம்பி காரைதிவு	க 00
க. ஆறுமுகம் திருக்கோயில்	க 00
அ.வைத்தியலிங்கம் ஓவசியர் திருக்கோயில்	க 00
வே. பொ. த. அருணாசலபிள்ளை திருக்கோயில்	க 00
சு. கந்தையா மாவட்டபுரம்	க 00
மா. வே. கந்தப்பெருமான் திருக்கோயில்வண்ணக்கர்	க 00
தி. சங்கரப்பிள்ளை தம்புலுவில்	க 00
கா. காசிப்பிள்ளை அக்கரைப்பற்று	க 00
அ. அருளம்பலம் மாஸ்ரர் அக்கரைப்பற்று	க 00
மா. கதிர்மலை காரைதிவு	க 00
மு. கறுவற்றம்பி நிந்தவூர்	க 00
பொ. த. த. கந்தையாபிள்ளை நிந்தவூர்	க 00
வி. கதிநேசபிள்ளை போஸ்மாஸ்ரர்	க 00
க. குமாரசாமி புளியந்திவு	க 00
சி. பொ. த. சாயித்தம்பி காரைதிவு	க 00
மு. சுப்பையா பொத்துவில்	க 00
மு. விசுவநாதர் திருக்கோயில்	க 00
சா. வ. சிவகுரு அட்டைப்பள்ளம்	க 00
பொ. த. க. கயிலாயபிள்ளை காரைதிவு	க 00
வே. வ. சிற்றம்பலம் காரைதிவு	க 00
சு. சின்னையாபிள்ளை திரிணிகோணமலை	க 00

ப. மூ. கந்தன்	சாயந்தமருது	க	00
M. r. r. Sre,	Vallipuram Overseer	5	00
"	P. K. Subramaniam Postmaster	5	00
"	Murugasw Irrigation suberIntehdant	2	50
"	M. Vannia Sinthatural Vannia	2	50
"	V. V. Thambimuttu overseer	2	00
"	K. Vasandarasa Pillai	2	00
"	S. Ponniah Notary Public	2	00
"	A. S. Doctor Pottuvil	2	00
"	S. Kanapathe pillai	1	50
"	V. Pattakuddy Teacher	1	00
"	V. V. Nallaratnam Teacher	1	00
"	G. G. Doctor Pullamtiw	1	00
"	Sinniah advocate	1	00
"	K. Kasipathy Teacher	1	00
"	V. Selvadurai postmaster	1	00
"	C. H. Kasinather Contractor	1	50
"	A. Saravanamuttu	1	00
"	N C. Saparatnasamy	1	00
"	E. Rasiah	1	00

உ

சிவமயம்.

கோணேசர்கல்வெட்டெனவழங்கும்
கோணேசசானம்.
கவிராஜருளிச்செய்தது.

கா ப் பு .

திருவளர்கோணையின்சீரையோதிட
வொருபொருளென்னவிவ்வுலகம்பா வையுந்
தருமரனருள்புரிசாமிமும்மதம்
வருகரிமுகனடிவழுத்தல்செய்குவாம்.

தேய்வவணக்கமுஞ்செயப்படுபொருளுமாகீகியோன்பெயரும்

சொல்லுற்றசீர்க்குளக்கோட்டுமன்சொற்படிசொல்லெனவே
கல்வெட்டுப்பாட்டெனப்பாடினனாதிக்கதைபொருளா
மல்லுற்றகண்டர் தமபொற்பா தநெஞ்சிலழுத்தியிகல்
வெல்லுற்றசீர்க்கவிராசவரோதயவிற்பன்னனே.

நூ ல் .

திருமருவுமனுரீ திகண்டசோழன்செகமகிழவருராமதேவதே
வன், தருமருவு திரிகயிலைப்பெருமைகேட்டுத்தா னுமவன்வந்ததுவு

மவன்சேய்பின்பு, மருமருவுமாலயங்கோபுரங்குளோடுமணரிமதில்கு
ழ்மண்டபமுமலிராவி, கருமருவுமுகினீர்சேர்திருக்குளஞ்செய்க
ருமமுமோர்கல்வெட்டாக்களறுவாமே. (க)

சொல்லரியதிரிகயிலைப்பெருமையெல்லாந்தூய*புராணக்கதையி
ற்சொன்னதுண்டு, வல்லதொருவன்னிமையுந்தானத்தாரும்வரிப்ப
த்துமாமிவர்கள்வந்தவாறும், நல்லதொருபூசைவிதிநடக்குமாறும்ந
டந்ததன்மேலினிடக்கும்நடத்தையாவுஞ், சொல்லெனவேசோதி
டத்தினிலையேகண்டகவிராசன்வருகாலஞ்சொல்லுஞ்சீரே. (உ)

சீரிலங்குசோழவளநாடுதன்னிலொருநாளைக்கிரண்டவணச்செ
ம்பூச்சம்பா, ஏரிலங்குமரிசிவரவதற்குத்தக்ககறியமுதுபலசெலவுமீ
ந்தீசற்குப், பாரிவிந்தப்பூசைதனைநடத்துமெம்போற்பணியினொடு
மினிதாகப்பகிர்வாராரென், நேரிலங்குளுக்கோடெனனுமிராசனாற்
கால்மண்டபத்திருந்தேதெயண்ணினால. (ங)

வேறு.

திருந்துதிரிகயிலைவெற்பிற்சிவாலயமுங்கோபுரமுஞ்சிறக்கநாட்
டிப், பரிந்துலகோர்பவமறுக்கும்பாவநாசகச்சுனையும்பரிவாய்ச்செய்
து, தெரிந்தபுகழ்த்திருக்குளமுமவயல்வெளியுந்திருத்தியரற்கென்
னவீந்து, பரிந்தவரன்றொழும்புசெய்வாள்வேண்டுமெனநடந்தான்
பரிதிவேந்தன். (ச)

வேறு.

பரிதிசுலத்துதித்தகுளக்கோட்டிராமன்பங்குனியுத்திரம்பதி
ளைந்தேதிதன்னில், வரிசையுடன்சென்றுமருங்கூரிலேகிவளவரின
ல்லோரைமரக்கலத்தினேற்றி, அரியதிரிகோணமலைநாதர்க்கென்
றேயன்னகரிலையாறுகுடியுமேற்றி, உரிமையிதுவுங்கள்பரவணியா
மென்றேயுரைசெய்தான்சதுர்வேதஞானமூர்த்தி. (ரு)

இத்தலத்திலரன்கயிலையாலயத்திலியன்றவறைதனின்முதலினி
ருப்புநாட்டி, நித்தம்வரும்வரவாகும்பொருள்களோடுநிதம்பூசைச்
செலவெழுதநியமஞ்செய்து, அத்தர்முன்னராலத்திரநனமிடல்ப
ன்றிகுற்றலதிகப்பட்டாசங்கீதல், இத்தனையும்தானத்தார்செய்வீரெ
ன்னவெழுகுடிக்குமிராயப்பட்டமீந்தான்வேந்தன். (கூ)

வேறு.

வேந்தனின்னுமரன்றொழும்புக்காட்போதாதெனநினைந்துமீண்
டேகாரை, வாய்ந்தவளநாடுசென்றுவரிப்பிடம்க்கான்முமேவெழுகுடிவா

ழுவோரைச், சேர்த்திடபமாதமதிலீரைந்தார்தேதிதிங்கள்சிறந்த
சோதி, ஏய்தகன்னிமுகூர்த்தமதிலரன்றொழும்புசெய விடுத்தானி
ராசராசன். (எ)

சன்னிதியினீவிர்செய்யுந்தொழும்புமக்கு நாமுரைக்கத்தானீர்
கேளும், நன்னயம்சேர்பட்டாடைகொய்தல்கட்டல்நல்லபுஷ்பபத்தி
ரங்குளெடுத்தல்தூர்த்தல், முன்னிறைவிளக்கேற்றறளிசைதட்டுமு
ட்டிவைகள்விளக்கல்கொடிசுடைகணித்தம், முன்னதமாயெடுத்தல்
நெல்லுக்குற்றல்சாணியொழுக்குதல்மற்றறிகரும்புமுகத்தேயீதல். (i)

செய்யநடனஸ்திரிக்குழுட்டுவகை கொட்டலொடுசிறக்கப்பாட
ல், ஐய்யமறநற்பலிக்குப்பாவாடையிடுவதுவுமதுவேயன்றித், துய்
யசண்ணங்கொடியேற்றலிறக்கலொடுசுமத்தலுஞ் சார்தரைத்தேயீ
தல், மெய்யெனவேயாலயத்துட்பணிகளைத்துப்புரவாகவிளங்கச்செ
ய்வீர். (க)

நீர்பாயும்பள்ளவெளிரெல்வீரையுந்தறையவர்க்குநிசமாயீய்ந்து
பார்சேருமைங்குடிக்கும்பண்டாரத்தாரெனவேபவுஷுமீய்ந்து
வார்சேருங்குடபமுலைப்பிடிநடையைக்கோணமலைவரதன்றோ
யேராருங்குளக்கோடன்வழிபட்டேதன்மனதிலிதனையோர்ந்தான்.

தானம்வரிப்பத்தென் னுமரன்றொழும்பர்க்குள்ளிகலார் தர்க்கம்வந்தா
மானபங்கமடையாமனடுத்திர்ப்பதாரெனவேமதுரையூர்போய்த் [ல்
தானமதிக்குலராமன்றனியுண்ணப்பூபாலன்றனைக்கொணர்ந்து
தேனமர்பூந்தொடைமார்பன்றிருக்கோணநகரரசுசெய்யவைத்தான்
வேறு.

வைத்தபுகழ்வன்னிமையேநீதிசொல்வேன் மகத்தானபாசுபத
மறையோர்தங்கள், சித்தமதுநேராகநீதிசொல்வாய்சிவபூசைமுத
லொழுக்கந்தவறினாலுங், குற்றமென்றேயெண்ணிமிகக்கோபங்கொ
ண்டாற்றுகோணமலைநாதரிடஞ்சொல்வார்சொன்னாற், சுற்றுமேவங்கி
ஷத்தைப்பிரமகத்திதொகையாக மற்றவர்க்குச்சொல்வேன்குற்றம்.

சுத்தமிகுவன்னிமையேகுற்றஞ்செய்தாற்றுவங்குவிலங்கடியுயி
ருக்குமிரேவாங்கு, நிர்த்தமிடுமடவியர்க்குற்றஞ்செய்தானிறைபு
னவினிறுத்திவைத்துத்தேங்காய்வாங்கு, *மற்றைமதிதுதன்மடவா
ர்குற்றஞ்செய்தான்மண்கடகமேற்றியடிவழக்குநோக்கி, இத்தகைய
விராசாங்குஞ்செய்நீயென்றே இரத்தன்மணியாசனத்திலிருத்திவைத்
கான். (கங்.)

†குத்தம், ‡சுத்தம், *மத்தை, இவை, பண்டையார்வழக்கு.

கோணேசர்கல்வெட்டு

வையமகிழ்வன்னிமையேயின் னுங்கேளும் னுரீ திதவறாதே கோ
பம்பாவம், ஐயமறவுன்றார்தாரமாகுமயலவர்கடாமெலாந்தாயாரா
கும், மெய்யையெடுபொய்யைவிவென்மம் வேண்டாம்வெறுமையுள்
ளோர்க்குதவிசெய்வாயிகல்பண்ணாதே, மையணையகண்டர் திருக்
கோணநாதர்மஹாபூசைதிருப்பணியும்வழங்கச்செய்யே. (கச)

வேறு.

வித்தகக்கட்டுக்குளத்தாரரன்றொழும்புசெய்க* விந்துவெளியூர்
மேலோர், அத்தர்முன்னர்க்காப்பணிதன்முன்னீடுவிழாநடத்தலவ
ணமாறு, சுத்தநெல்லாங்கொப்புவித்தலடையாயநீர்வைகடற்சொ
த்துங்கோணை, அத்தனுக்கித்தனையுமெனவருள்புரிந்தானரசர்முடி
யமுந்துதாளான். (கரு)

தானதிகதிருமலைக்குநாற்காதவழிதிருத்தித்தா னுங்கோணை [தல
மானபாற்கெனவளித்தேன்கொட்டியாபுரப்பதியோர்மகிழ்தேசெய்
ஆனதுவர்க்காயினுடன்வெள்ளிலையும்ருங்கதலிக்கனியுஞ்சாந்தும்
ஊனமறுபாறயிர்நெய்யரிசியொருநூறவணமுகந்தேயீதல். (கக)

ஈதலுடனேரண்டமிருப்பைபுண்ணைப்பருபிவைகளிறையாத்தீவிற்
சேதமறவொப்புவிக்கச்செக்காட்டியெண்ணெயுறத்திருந்தவாட்டி
யோதரியகெவுளிமுனைமீகாமனிடத்தில்வரவுவந்தேகோணை
நீதமுதுகருகுலநற்கணக்கிலுள்ளபடிகிணற்றினிறைவாயூற்றல். (கஎ)

வாசலுக்குத்தென்கிழக்கேயெண்ணெய்நெய்க்குக்கிணறேழு
ரைந்துகட்டி, மாசகலத்துலாப்போட்டுவாளியிட்டும்தில்கட்டிக்கதவு
மிட்டி, ஏசகலவெண்ணெய்திகாரமெனநிலைமையும்வைத்திதயங்கூர்
நது, ஒசைதிகளெண்ணெய்நெய்களொருபோதுங்குறையாததுற்றுங்
கண்டான். (கஅ)

ஊற்றிருந்துதாதுக்குந்தாதகித்தாரணிமார்பனுகந்தகோணை,
நற்றிசைக்குந்திட்டமிட்டுநவரத்னமணியணையினண்பாய்வந்து, வீ
ற்றிருந்துபாசுபதர்வருகயாந்திருக்குளமும்விளங்கச்செய்ய, லேவ
ற்றுக்கைக்குங்கோணமலையிறையிடம்போய் விடைவாங்கச்சொல்லு
மென்றான். (கக)

சொல்லவந்துபாசுபதர் திரிகயிலைப்பரமனடிதொழுதெங்கோமான்
நல்லதிருக்குளமியற்றவிடைவாங்கிவாருமென்றார்நாதவென்ன
வெல்லையிலாரீர்தாங்கிநீழிறெல்லினையுமென்னச்சொல்ல [ன்.
மல்லணையுந்திரிடோளான்குளக்கோடற்குரைக்க மனமகிழ்வுபூந்தா

*இந்துவெளி, நிலாவெளி.

வேறு.

தானதிககணபதியேகோணமலைச்சங்கரசண் முதனேமாலே, நானுமக்குத் திருக்குளமொன்றியற்றுகின்றேனுங்களருணடக்கச்செய்வீர், வானவரோயெனவணங்கிவிடைபெற்றுரத்தினமண்டபத்தினின்றும், தேன்மருவுந்தொடைமார்பன்றிருக்குளத்தின்றிசைநோக்கித்திருந்தச்சென்றான். (உக)

* திருந்துகலிபிறந்தைஞ்ஞற்றொருபதுடனிரண்டாண்டுசென்றபின்னர், புரிநதிடபமாதமதிலீரைந்தாந்தேத்திங்கன்புணர்ந்தாரளிற்ற, நெரிந்தபுகழாலயமாஞ்சினகரமுங்கோபுரமுமேதருவீதி, புரிநதுரத்தன்மணிமதிலும்பாவநாசகசகனையும்பகுத்தான்மேலோன ()

மேலானதிருக்குளமுமிதற்கடுத்தநாலாண்டில்விளங்கச்செய்துசேலபாயுமாவலிநீர்வரவழைத்துத்திசைபரவுஞ்சிறப்புங்கண்டுமாலானநீர்மிகுதிவரவெருவிமதகுதிறப்பதுயாரென்றேபாலாழிதனிற்றுயிலுமபசைசமுகிறனைநீனீர்தான்பரிதிவேந்தன் ()

வேந்தனுளநதனினினைக்கப்பாரதளிடைத்துயின்மாயன் விழித்துப்பார்த்தே, ஏந்திலங்காபுரிநகரிற்றிருக்குளத்துக்கெமைநீரைந்தானிறைவெனன்று, காந்தண்மலர்ப்பதஞ்சிவபக்கமிகெனவங்கரிவரலுங்காலில்விழ்ந்து, பூந்திருசேர்மணிமார்பமதகினைடைதிறப்பதுகின்புகழ்ச்சியென்றான். (உச)

என்றருளமாலவனுமிறைபவணையஞ்சலென்றேயிலங்கைத்தீவில், மன்றல்கமழ்செஞ்சடையான்கோணலிங்காதிருக்குளநீவருந்திசசெய்தாய், நன்றுகமலத்தயனாதிவவமரரடையாதநன்மைபெற்றாய், வன்றிறல்சேரரசேயென்றறியுருவமுடன்மதகுதிறந்தான்மாலே ()

மாலோன்மாமதகினைடைதிறப்பவைரதுகரத்தோனைவலமாய்நித்தம், பால்போலத்திரைகொழித்துப்பழன்மெங்குமபரவிநிற்குமபான்மைகண்டு, ஆலாலமுண்டவர்க்குமம்பிகைக்குமாமெனவேயகம்பூரித்துச், சேல்பாயுநதிருக்குளசின்கிருபையினுற்றினடக்குளுசெய்கைகண்டேன். (உச)

* இது இற்றைக்குச்சுமாரா சது சகாப்தங்களுக்குமுன். இரதச்சகாப்தம் வைத்தபாடல் எல்லாரும்படித்தறியவேண்டியதல்ல. இது அரசனுரை.

௦௮௮-தவளை.

கண்டருளுமாலவனே திருக்குளநின்காவலெனக்கரியோன் சொல்வான், எண்டலங்கல்புகழ்ந்தருளுமிபமுகனுமெழின்முனியு மிறையுமேழு, மண்டு திறன்மங்கலரும்புத்தியரும்வதனரொடுவீரனை யன், அண்டர்புகழ்வயிரவருமில்ங்கைசந்திகாவலனுமண்ணமாநும்.

எட்டிசைமண்ணெட்டிக்கொண்டேழரைச்சற்றாமரத்தையினி தாவெட்டித், தட்டியொருகாலாலேஎற்றியதுவீழமுன்னந்தாணிமீ தில், ஒட்டியொருகுளஞ்சமைத்தாங்குறுநீருங்கொண்டருளையுற்ற வீரன், அட்டதிக்கும்புகழ்ந்தருளுநீலாசோதையன்படையுமரசர் மாநும். (உஅ)

மாருதிநீர்முன்னேடி மாபூதர்ப்ப்பரநுமற்றுளோரும், நீர்தா ங்குந்திருக்குளத்துக்கட்டுவழிநில்லுமெனநிறுத்திவைத்துப், பார் தாங்குபத்தினியைக்கன்னியரைக்காளிதன்னைப்பரிவினோடு, கார்தா ங்குதிருக்குளக்கட்டினையகலாதிருத்திரென்றான்கமலக்கண்ணன். ()

நன்னயஞ்சேர்பாகிலையுட்பாலடிசிறுவிளக்குநல்லதூபஞ், சொன்னபடியேதருவார்குறைந்தாலுந் திருவுளத்திற்சேர்வுவேண் டாம், மன்னுபச்சைப்பட்டுவயன்மழையுதவுஞ்சிவப்புமஹாவெயி லேகாட்டு, மின்னலின்றியிருமிருபத்தெண்ணுழிசென்றபின்யாம் வருவோமிங்ஙன். (௩௦)

என்றவருக்கரியுரைப்பவிறையவனங்கரியடியையிறைஞ்சியேத்த பன்றன்மலர்முகமலர்ந்துமுகமனுமங்கிறைக்கருளிமாலுமேக அன்றிறையுமங்கலர்க்குநூற்றுடனே*யறுபதுமாமேதிகட்டித் துன்றுதிருப்பாலடிசிறுவிளக்குப்பாகிலையுந்துலங்கச்செய்தான். ()

செய்கணிதம்வினைவதற்குத்திருக்குளத்தினீர்தாங்கிசிறக்கக்கட்டி யையமறக்காவனிற்ருமனைவருக்குமனமகிழவன்பாயென்றுந் துய்யவொருவருஷமடையொருவருஷம்பாலடிசுறுலங்கச்செய்தே வையகமதுள்ளவங்கோணலிங்கர்கிருபையினுல்வழங்கச்செய்தான்

தானிரண்டாயிரத்தீதெழுநூறவணவிதைப்புத்தரையைத்தா ன்செய்வித்துத், தேனிருக்குமலர்க்காடுவெகுவாகத்திருத்துமென த்திட்டம்பண்ணிக், கூனிருக்குமதிதுதலாள்பிடிநடையம்பிகைசர

* இருபது என்பது உம்பாடம்.

§ எண்ணுறென்றும்பாடம்.

ணங்குறித்துள்வைத்து, மானிருக்குங்கரத்தானைவலமாய்வந்தடிப
ணிர்தான்மன்னர்மன்னன். (௩௩)

மன்னவனுமனைவரையும்வருகவெனநாற்கான்மண்டபத்திற்கு
ட்டி, நன்னயஞ்சேரவரெவர்க்குநன்முகமெனடித்துரைத்துநாதன்
கோணை, மன்னவன்றனருளாலேதிருக்குளமும்வயல்வெளிசெய்த
துவுஞ்சொல்ல, இன்னலின்றிஅரகரசங்கரசிவவென்றிறையடியையு
றைஞ்சினாரால். (௩௪)

இறஞ்சுகின்றவனைவரையுமிருகையாலுறத்தழுவியெங்கோ
ன்சொல்லும், மறஞ்சிறிதுஞ்செய்யாமலறம்பெரிதுபுரிவதற்குமனத்
தினோக்குங், கறங்குதிரைக்கடல்புடைகுமூலகமெலாந்தனிபுரந
துங்காண்பதென்றோ, திறங்கொளுஞ்சீர்க்கோணலிங்கர்திருப்பணி
யும்பூசைகளுஞ்செய்யவேண்டும். (௩௫)

செய்யதிருவாலயத்திற்பதினோராயிரம்விளக்குச்சிறக்கவையு
ம், மையனையகண்டர்திருவுட்பணிக்காரெய்விளக்காயிரங்கள்வையு
ஞ், செய்யசந்தம்புனுசுபன்னீர்தனிற்கரைத்துத்தெளித்தெங்குஞ்சி
றப்புச்செய்யுந், துய்யகந்தப்புகைக்குடங்கலிடைபிடைவாசனைகம
முத்துலங்கவையும். (௩௬)

ஐங்கரற்குவெள்ளியினுலறுதளிசையறுமுகவற்கிரட்டிபொன்
னற, நங்கமதாலரற்குபதுடனுலுதளிசைமற்சைச்சார்தேவர்க்கு
த், துங்கமிசுமைம்பொன்னுந்நிறுபத்தெண்டளிசைசொன்னோ
மின்னு, மிங்கதிகபிடியமுதுக்கிசைந்தகிண்ண*முந்நூறுமியற்றி
வையும். (௩௭)

மையனையகண்டருக்குத்துய்யசம்பாவரிசிவகைவகுத்தெடுத்தே
யையமறவமுதுசெய்தேயலங்காரத்தளிசையிசையழகாய்வைத்துத்
துய்யதிருக்கறியமுதுசுரபியின்பாற்குழம்பினுதிதுகடர்தூய
வெய்யதிருப்பணிகாரம்பலபலவாசனைகமழவிளங்கவையும். (௩௮)

வேறு.

வையமகிழ்கற்கண்டுசீனிவெல்லம்வடிவாஞ்சர்க்கரைகிழங்குவ
தைத்தேனெல்லித், துய்யகனிவர்க்கமெலாமங்கண்வைத்துச்சுத்த
முள்ளபுத்துருக்குரெய்யுமுற்றி, ஐயமறமுன்வைத்தேயிளநீர்வைத்

முன்னூற்றறுபதென்றும்பாடம்.

தாங்கழகானபத்திரமுந்தாபம்வைத்து, மெய்யதிருப்பூசையும்க்கா
குமென்றுவிளங்குமஹாமண்டபத்தின்மீண்டுசெய்யும். (௩௯)

செய்யமஹாமண்டபத்தினுப்பணங்கவன்சிற்றந்தவொருமுழுவகல
நீளமாகத், துய்யசம்பாவடிசிலதுசொரிந்துதட்டித்துகளிலொன்பா
ன்முன்றுபிடிசுற்றில்லைத்து, வெய்யதிருக்கறியமுதுபணிகாரம்பா
ல்வேண்டியசர்க்கரைகனிதேன்வெகுவாய்நெய்யும், பெய்துவந்துதி
ரிநிறுத்திமகிழ்வாய்நீரும்பெட்டுடன்பாகிலைதுபம்பெருகச்செய்யும்.

வேறு.

எப்போதுமுப்போதுமிப்படித்தென்கோணமலையிறைவன்பூ
சை, தப்பாமனீவீர்செய்கதந்திரமந்திரங்கிரியைதானாசார, மிப்ப
டியேசெய்திடுகவிதுதவறினெழியவரையிறஞ்சச்செய்யும், மெய்ப்பு
டனிவ்வெல்லையுள்ளோர்செய்தொழும்புதவறினிடர்மேவிவீழ்வார்.

வேறு.

வாரிவள்ளஞ்சூழிலங்கைவேந்தராருமஹாகோணேநாதருக்குவ
ளவரவேந்தன், பாரிலங்குபூசைவிதிக்கீந்தசொர்னம்பலவரவுமெடு
ததழிவுபண்ணுவாரேல், கூரியதோர்குட்டமுதல்வியாதிக்காளாங்
கூட்டுபெருநாட்டவர்களீட்டுசெம்பொன், நேரிவிதற்கொள்ளைகொ
ண்டுசூறையாடிநீசருமிப்பதியாழ்வார்நியமந்தானே. (௪௨)

தானதிகவமைச்சருடனரசர்தாமுந்தக்கபிரதானியொடுதருப
ஞ்செய்வோர், ஆனநெறிமுறைதவறாமறையோர்தாமுமகலாதகற்பு
டையவரிவைமாரும், ஈனரொடுமுடர்மொழிதன்னைக்கேட்டேயிவர்
கன்புரிநெறிமுறையையிகழும்நாள், மானபரனாலயத்துப்பூசை
தானுமகிழ்ச்சிமங்கலிகழ்ச்சியுமங்கெழும்புந்தானே. (௪௩)

எழுகிரணத்திரிகயிலைபெருமான்பூசையிப்படியேமுறைதவ
வறிடக்குங்கலைப், பழுதுதிகழ்கயவாகுவருவனநாப்பாகபதரி
றப்பர்ப்பழமறையோர்சேர்வர், பொழுதுகுலக்கயவாகுராசராசன்பூ
சைவிதிக்கேகனகநாடுமீந்து, தொழுதுநின்றேயாலயத்திற்றொழும்பு
திட்டஞ்சொல்லியவனனுராசபுரியிற்சேர்வான். (௪௪)

சேரந்தபின்னர்முறையோர்கள்கோணேநாதர்திருப்பூசைவெகு
காலஞ்செய்யும்நாள், மந்தளிர்போன்மேனியுடைப்பறங்கிவந்து

* பண்ணும்பேர்தனென்பதுஉடம்பாடம்.

மஹாகோணேப்பதியழிக்கவருமந்நாளி, லேயந்தென்பாற்கழனிம
லையென்றென்றுண்டாங்கிசனுக்குமாலயமங்கியற்றப்பின்னர், கோ
ந்தறைசேரொல்லாந்தர்பிடிக்குமந்நாட்குலவுசிங்கவிரவிகுலங்குறைந்
துபோமே. (சரு)

போனபின்னரிலங்கைமுற்றும்வகிராள்வார்புகழிலங்கைதனி
புரக்குமுலாந்தாமன்னன், தானிலங்குமரசினுக்குத்தடையென்றெ
ண்ணித்தரியலனைக்கடலிடையேதள்ளிவிட்டுத், தேனமருமலங்கல்
புனைவகின்றானுஞ்செப்பியமாற்றரசமகிழ்கொண்டகோணே, மா
னபரனகமகிழ்பொற்கோயிலுக்குள்மாதனத்துமீதுவைத்துவணங்கு
வாரால். (சசு)

வணங்குமரன்பூசைமுன்போல்நடக்குங்காலம்
மஹாவிலங்கைப்பதியாளவருமாஞ்சிங்க
மிணங்குமணிரத்தினத்தாற்பொன்னன்முத்தா
லீசனுக்குமாலயமங்கியற்றுகாலஞ்
சுணங்கலில்லைமானிடர்க்குத்துக்கடில்லைச்
சோம்பலில்லைதம்போகசுகமேவாழ்வார்
மணங்கமழுந்திரிகைலைப்பெருமன்பாத
மனத்திருத்தியருத்தியொடும்வாழ்மாக்கள். (சசு)

மாதமதின்மும்மாரிபெய்யச் செந்நெல்வளரவெழிற்சைவநெ
றிமனுநாலோங்க, வோதரியமுற்கதையுஞ்சொன்னோம்பின்னருந்
றுவருங்கதையனைத்துமுரைவழாம், லாதரவாயறுபத்துநாலாமாண்
டி.லடைவுடையசோதிடர்களெழுதிவைத்த, நீதிமொழிபபடிசொல்
வோங்கோணேநாதர்நித்தியமாமருள்சுருங்குநியமம்போமே (சஅ)

போனபின்னரிங்கிலிசரிலங்கையாழ்வார்புகழாருங்கோணவ
ரைநாதர்பூசை,மானதமாம்விதிமுறையேநடக்கும்பின்னான்மணங்கு

கி. மு. 544 ல் இலங்கைக்குவந்த விஜயராசன்வம்சத்திலுள்ள, உக்
ரகங்கராசனுக்கும், திசையுக்கிரசிக்கசோழன்புத்திரி மாருதப்புரவீகவல்விக்கு
ம் புத்திரனை “வாலசிங்கன்” இவன் முடிசூடியபின் செயதுங்கவராசரிக்க
னெனப்பட்டப்பெயர்பெற்றான். என்னை? “மிக்கசிரிலங்கைநாட்டின்விரிகநி
ர்ப்பரிதியோச்சி, யுக்கிரசேனசிக்கனுதவியசிறுவனென்னு, மைக்கடுங்களிற்
றுத்தானைவரராசசிகங்கமன்னன், புக்குமாற்றலர்கள்போற்றப்பொருவிலாவா
சசெய்தான்” என்று திரிகோணசலபுராணங்கூறுமாற்றலுமென்க. இந்த அ
ரசனை தம்பலகாமக்கோயிற்றிருப்பனசெய்வித்தவன். இவன்காலம் 9 மூன்று
நூண்டுகிழாஹம்.

லவும்மழைபொழியும்வரிசையுண்டார், தானமதினல்விளைவுமிகவுண்டாகுஞ்சனங்களுக்குத் துன்பமில்லையின்பமாகும், மானமுடன்பின்னிகழ்ச்சியாவும்சற்றேர்மதித்தபடியுரைத்திட்டேனியமந்தானே.

தானதிகவாரியப்பொற்கரையிற்கல்லாற்சதூர்மெட்டிக்கோயில்கட்டிக்குளமுங்கட்டி, மானபரனாலயத்துச்சோலைதோப்புமண்டபரீராவிமணிமதிலுங்கட்டி, ஆனதிருப்பணியாறுபத்துநாலாமாலயமுஞ்சற்றிமிதவழகாக்கட்டித், தானதிகவரனருளாற்பூசையாதிதவருமனடத்திமிக்கதரணிமீதே. (௫௦)

மீதெழுந்துநாற்றிசையுமதிலுங்கட்டிவெளிக்கதவரண்மெட்டிப்பூட்டும்போட்டாங், காதிபரனாலயம்பொன்னுலேவேயந்தாங்களிர்கிரணத்தேர்முன்றுமழகாச்செய்தே, பாதிமதிதரித்தபரனருளினுலேபங்குணியுத்திரத்திருநாட்பவிஷுங்கண்டோம், நீதியுடனிப்படிநீர்தவறில்லாமனிச்சயமாநடத்துமென்றானிருபர்கோமான். (௫௧)

வேறு.

மாறாதபுனல்பாயுந்திருக்குளமும்வயல்வெளியும்வருந்திச்செய்தேவீரோகுவென்மரபோர்க்கீயாமற்கோணமலைவிலங்கீந்தேன்பேரூனபெரியோரேயிதற்கழிவுகிணைந்தவர்கள்பெட்புநீங்கிரோகப்போவரிதுரிச்சயசிச்சயங்கோணைநிமலராணை. (௫௨)

ஆணையிதுதொழும்புசெய்வோரவரவருக்கமைத்தபணியவரொஞ்ஞான்றுங், கோணமலைநாதர்பணிசெய்வாரேற்குறையகன்றுகுணமாய்வாழ்வார், நாணமுற்றுச்சொன்னமெத்திக்குலியரையேவியதைநடத்துவாரேல், ஆணையினுலாக்கமுஞ்சந்ததியுமற்றாங்கல்லலுற்றேயலைவரன்றே. (௫௩)

அன்னவரன்பூசைவீதியுரிஷேகம்விநாமுதலவழகாச்செய்தால், மின்னுநிறைவிளக்கேற்றிக்கிராமதேவதைபூசைவிளங்கச்செய்தால், இன்னவின்றிமாக்கவெல்லாமிருந்திசந்ததிகளுடனினிதுவாழ்வார், சொன்னவந்தமுறைதவறில்லாவழிந்துதுன்பமுற்றுச்சோருமாக்கள். (௫௪)

மாதயவாம்வன்னிமையேதானம்வரிப்பத்தவரேமற்றுகோரேஆதரவாயாலயமுமணிமதிலுங்கோபுரமுமழகுவாயந்தசேதமிலாபூங்காயுந்தினநடத்திக்கொள்ளுமெனத்திட்டஞ்செய்துகாதலுடன்நிரிகுயிலைப்பெருமைதனைக்கண்டிதயங்கருணபூத்தான்.

வேறு.

தானதிகபவநாசந்தன்னின்முழுகிச்சரீரசுத்திபண்ணித்தர்ப்ப
ணமுஞ்செய்தே, யானதிருமணிநீறுதரித்துக்கொண்டேயதிகபட்
டாடையையுடுத்தாங்கலர்பூவேந்தி, மானபரனாலயத்தைவலமாய்வ
ந்துவருபாதங்கமுவிழுப்போய்ங்ணங்கக்கண்டார், போனவரசன்றி
(1)ம்பிவாராத்தன்மைபோய்ப்பாரும்பர்சுபதர்ப்புருநேதேயென்றார். (1)

என்றுசொல்பாசுபதரெங்கும்பார்த்தாங்கிரத்தன்மணிவாயிலி
னின்றெட்டிப்பார்த்தார், பொன்றயங்குபதத்தருகோர்சிவக்கொழு
ந்துபுஷ்பித்தேயலர்ந்துநிற்கும்புதுமைகண்டு, மன்றல்மலரோன்மு
தலாமமரர்க்கெட்டாவன்பதவினிடைத்ததுவோவரசர்கோவே, ரொ
ன்றவர்கள்வெளியில்வந்தேயெவர்க்குங்கூற விருகண்ணீர் மழைபொ
ழிந்தாரிருந்தோரெல்லாம். (10)

வேறு.

எல்லார்க்கும்பெரியவனையெளியார்க்குமெளியவனையெங்கள்
கோவே, மல்லாருருதின்புயனேதிருக்கயிலைத்தொழும்புசெய்துமவு
னத்தோடே, யல்லாருங்கண்டர்பதமடைந்தனையோவெனவாழ்த்தி
யன்ருளேடு, மெல்லாருமன்றொழும்புருத்திமிகவகமகிழ்வுற்றிரு
ந்தாரன்றே. (10)

ஆசிரியப்பா.

காலமதறிந்துசோதிடருரைக்கக்
காலமேகயவாகிராசனும்வரவக்
காலமதனிற்பாசுபதரிறக்கக்
காலேயிற்பூசைகலக்கமதாக
மன்னவன்னவன்னிமைதனையுந்
தன்மமுடையதானம்வரிப்பத்தையும்
நன்றமைவுடையநாட்டவரயாரையும்
மின்றான்பூசையியற்றாததென்னெனத்
தேசபூத்திலங்குந்திருமுடியரசே
பாசுபதர்கள்பரிவுற்றிறந்தார்
மாசிலாக்கோணமலைப்பரன்பூசை
ஆசிலாதின்றையாகுமிந்நேரங்
கடிகையேழாகியுங்கடல்புடைசூழ்ந்த
படிமிசையிலலைப்பார்த்திபாவென்ன
நெடிதுயிர்த்தயர்ந்துநிலகோவென்று
படிமிசைச்சாய்ந்தான்பார்த்திபன்சாயமுன்

கடன்மிசைமறையோர்கமண்டலம்புத்தகந்
 திடமொடுகொண்டுவண்ணேர்கின்றூரென
 வடலுடையரசனுமகமிகமகிழ்ந்து
 திடமுடனரன்றிருசசேவடிவணங்கி
 மன்னனுமந்தமலைக்கீழிறங்கி
 முன்வந்தவற்குமுதன்மைகைகொடுத்துப்
 ின்வந்தவற்குப்பின்னைகொடுத்து
 அன்னரிருவரையுமுன்னேவிட்டு
 ிரசனும்பிறகேயன்பொடுவந்து
 உரகவாபரணஞெளிதிகழ்பூசை
 திரமொடுசெய்கெனச்சீருடனுரைக்கக்
 கருகுலக்கணக்கனுங்கனசெலவுண்டே
 இன்றேழ்கடிக்கைமட்டெம்பிரான்பூசை
 சின்றேபோனதானிருபமேற்செலவிதென்
 றென்றேயாயிரத்தொருநூறுபொன்கொடுத
 தன்னேபூசனையாற்றவிடுத்தான்
 றேனமர்தொடையான்றிருமிகுவன்னிமை
 தானம்வரிப்பத்துத்தானென்பவரையும்
 ஆனதோர்தன்னாட்டனுகியபேரையும்
 மானமாரரசன்வருகெனவழைத்துப்
 படவரவசைக்கும்பரமர்கோணேசர்க
 கடன்மிகுபூசைக்காடகம்போதா
 தரமுறுநாடுநதான்போதாதெனத்
 திடமொடுகொடுக்கச்சிந்தையுணினேது
 வரவுறுவடக்குவருகரம்பகமாந்
 திரமுறுமேற்குச்சிறந்தமுனிச்சுரந்
 தரைபுகழ்தெற்குச்சங்கமக்கண்டி
 உரமிகுகிழக்குஉகந்தவங்காளம்
 ஏற்றுக்கைக்கோணையிறைவனுக்காமென
 நாற்றிசைச்சுலமுநாலுகனாட்டிக்
 கூற்றினையுதைத்தகோமான்பூசனைக்
 கேற்றிடுவீரென்றியார்க்குமுரைத்து
 இலைகாங்கனிபூவிரணியம்நெல்முதல்
 விலைபெறுசரக்கின்மிகுத்தவாதாயம்
 பலபொருளெதுவும்பத்தினுக்கொன்று
 விலைபெறக்கோணைநிலந்கனிப்பீர்
 வாய்மையாயிப்படிவழங்குவீராகிற்
 றீமைவாராதுதிருநிதிசேரும்
 தாமேயிதற்குத்தவறினாப்பவர்கள்
 ஆமையாய்ப்பிழந்தேயலைகுலவார்தாமே

பத்துப்பங்காக்கிப்பாங்குடனெட்டும்
 அத்தரறைமுதலாகியவிருப்பாம்
 மற்றிருபங்கும்மறையோர்க்காகுஞ்
 சத்தவாரிதிசூழ்தம்பைமாநகரில்
 அற்புதமுடனேழுப்பது அவணம்
 நெற்பயிர்வினையும்நிலமுமனித்து
 அற்புதமாகவரன்றிருப்பூசை
 பொற்புறவென்றும்புரிசுவீரென்றான்
 நாட்டியகைலைநற்றொழும்பினுக்கு
 முட்டியதலைமைமுப்பத்திருவர்க்
 கீட்டியநிலம்புலம்பாவுமனித்து
 வாட்டமில்லாமல்கிழந்திருநிதமே
 என்றவர்க்குரைத்தேயெழிற்கயவாகு
 மன்றல்சேர்தாதகிமலைமார்பினனுங்
 கொன்றையஞ்சடைமுடிக்குரிசிலைவணங்கி
 அன்றவர்க்கருள்செய்தரசனுமகிழ்ந்து
 ஆடகமதனற்கேடகஞ்சமைத்துக்
 தேடரும்பங்குனித்திருநாட்கண்டு
 தோடலர்மார்பன்றொகுதிநிறுத்தி
 நாடதற்கேகநயந்தெழுந்தனனே
 இன்புறுமிருசீர்ப்பாகையின்முதன்மை
 முன்புநின்றெமதுமொழியதுகேளும்
 நன்மைதீமைநமக்குவந்தக்கால்
 அன்புடன்செய்வதாரெனக்கேட்டார்
 சற்புத்திரனேதனியுண்ணப்பொருளோ
 அற்புதமாகவவர்க்குரையென்ன
 நட்புடனெழும்பிரபதிதனது
 பொற்புதமதனைப்போற்றிநின்றுரைப்பான்
 எங்கனாயகமேயெழிற்களரசே
 தங்கக்கட்டியேதாமொருவசனந்
 துங்கமாயெமக்குச்சொல்வதுண்டானால்
 மங்காதம்மொழிமறுதுநடப்போம்
 என்றபொழுதுவிராயர்பண்டாரமே
 அன்றவர்கேள்விக்கமகிழ்ந்துரைப்பீர்
 என்னமற்றவருமிறையவன்றனது
 பன்னரும்பதுமபாதம்பணிந்து
 அரசர்க்கரசேயகமிகமகிழ்ந்து
 திரமுறவோர்மொழிசெப்புவிசாகில்
 சிரமிசைக்கொண்டுசீருடன்பாங்கள்
 விரகுடன்செய்வோமெனவிளம்பினரே

இன்பமோடரசேழிராயரைப்பார்த்து
உன்னுன்குடிக்கொருமகவழையென
அன்புடனவரவரகமகிழ்மகவைப்
பொன்பணியதனற்புகழவலங்கரித்
தட்டதிக்கும்புகழரசன்முன்விடவே
மட்டவிழ்பூங்குமுன்மாணிக்கமெழுவர்
இட்டரத்தினமணியிலங்குமாவாத்தி
கட்டமுகாமிவர்க்காமெனவிடுத்தான்.

மாணிக்கங்கள்வரவு.

கதைவரலாறு

தானத்தார்பகுதி மாணிக்கங்கள் திருநாமம்,
அநுராசபுரியிற் கயவாகுமஹாராசா கோணேசர்
கோயிலுக்கும் (தன் நாலெல்லையாலயங்கட்கும்)
இருபாகைமுதன்மைக்கும், எந்தெந்தக்கால
மும் அவரவாச்செய்தொழும்பு, திட்டம்ப
ண்ணியவகை.

இது அரசனுரையறியவும்.

—o—o—o—

இராயர்பெயரும் மாணிக்கங்கள்பெயரும்.

- 1-வது புனிதபுழம்பொன்னவராயன்கொடுத்தது நாகரத்தினமாணிக
கம்—தம்பிரானேற்றுக்கொண்டது.
- 2-வது செகமதுபுகழுஞ்சிதம்பரராயன்கொடுத்தது நவரத்தினமா
ணிக்கம்—இராசரேற்றுக்கொண்டது.
- 3-வது கருணையங்கடலாங்காலிங்கராயன்கொடுத்தது கனகரத்தி
னமாணிக்கம்—வன்னிமையேற்றுக்கொண்டது.
- 4-வது குறும்பரையடக்குங்கொம்பராயன்கொடுத்தது முத்துரத்
தினமாணிக்கம்—வணிகரேற்றுக்கொண்டது.
- 5-வது மதப்புலியென்னும்காகொங்கராயன்கொடுத்தது—மரகத
ரத்தினமாணிக்கம்—காராளரேற்றுக்கொண்டது.
- 6-வது சித்தசுனிகர்க்குந்தென்னவராயன்கொடுத்தது வயிரரத்தி
னமாணிக்கம்—மீகாமனேற்றுக்கொண்டது.
- 7-வது திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன்கொடுத்தது பளிங்குரத்
தினமாணிக்கம்—கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது.

இந்தமாணிக்கங்களை யேற்றுக்கொண்டபேர்கள் தங்கள்தங்கள் மாணிக்கங்களுக்கு, ஆடையாபரணமுடைக்கிசைந்தபட்டுவகை, குழிநிலம் விளைநிலம் மாடுகன்று, ஆளடிமை, கொடுத்து அரன்றொழும்புசெய்யவிடுவது.

எந்தெந்தக்காலத்தும் அந்தந்தவம்சத்துமனிதர் இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தவேண்டியது, இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தாதவர்கள் வறுமையினாலும் நோயினாலும் இராசநெருக்கத்தினாலும் திரவியமழிந்து வம்சமற்றுநரகத்துக்குமேதுவாவார்களென்று அரசுறாகூறப்பட்டது.

வரிப்பத்தார்,

வரிப்பத்தாரில் ஐந்துபண்டாரத்தார்திருநாமம்.

௧-வது கதிர்மணிமார்பன் கனகசபைபண்டாரம்

௨-வது கல்வரைப்புயனாகரிலாயபண்டாரம்

௩-வது அன்னசத்திரனும் அப்புயாபதிப்பண்டாரம்

௪-வது சித்திரமொழிபான் திருவடிப்பண்டாரம்

௫-வது பெருதிதிக்குவையான் பெரியபிள்ளைபண்டாரம்

கலியாணத்துக்குச் செய்தொழும்பு.

முதன்மைமாருட்கலியாணம்வந்தால், தானமவரிப்பத்தார்

செய்தொழும்பு.

வரிப்பத்தாரில் ௫-வது பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிலையில் மனிதர்கள்செய் தொழும்புகளாவன:— வளவுவேலிகட்டல், வீடுவேய்தல், நெருச்சுற்றுச்செதுக்கல், தூர்த்தல், பந்தல்விதானஞ்செய்தல், அடுப்புடுவெட்டல் சந்தனமிடல் ஆகியஇவைகளேயாம்.

௪-வது திருவடிப்பண்டாரத்தார்கிலையில் மனிதர்கள்செய் தொழும்புகளாவன:— நெற்குத்தல், சாடி கிடாரமழகலிய சர்வபாத்திரங்களும் விளக்கல், உதகமெடுத்தல், மெழுகல், தீற்றல், கல்லைக்கலைமிடுதல் இவைகளேயாம்.

௩-வது அப்புயாபதிப்பண்டாரத்தார்கிலையில் மனிதர்கள்செய் தொழும்புகளாவன.— விளக்கேறல், அரசாணியலங்கரித்தல், பூரணகும்பம்நிறுத்தல், நெற்குவித்தல், பலகைபோடல், பாய்விரித்தல், பூமாலைதொடுத்தல் பஞ்சணைவிதானம்பண்ணல் இவைகளேயாம்.

மேலேசொல்லப்பட்ட மூன்றுகிலையில் மனிதருங்கூடிச்செய்யும்தொழும்புகளாவன:— அழுதுகறிசமைத்தல், மீட்டல், ஆற்றல், பகிர்ந்தல் இவையாகும்.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிலையில் மனிதர் தட்டும் வெற்றிலைபாக்குமெடுத்துவர, தானத்தாரிற் செம்பகராயன்கிலையில் மனிதர்

தர் நாட்டவர்களுக்கு வன்மைப்பாடாக வெற்றிலைபாக்குவைத்துக் கலியாண மின்னாரளிலின்னநோமென்றுதிட்டஞ்சொல்லிவருகிறது.

க-வது கனகசபைப்பண்டாரத்தின்கீளையில்மனிதர் முதன்மைக்குச் சொன்னவிதிவருமல் நீராட்டி மணக்கோலமாயலங்காரஞ்செய்வது.

பொன்னவராயன்கீளையில்மனிதர் தம்பிரான்மாணிக்கம்முதன்மைநா பகிக்குவிதிமுறைதவருமல் மஞ்சனீ ராட்டியலங்காரஞ்செய்வது.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம் திருவடிப்பண்டாரம் அ ம்புயாபதிப்பண்டாரம் இவர்களின்கீளையில்மனிதர் கோணேசர்கீளையில் த ங்கக்குடைகளும் பொன்னின்குடைகளும் முத்துக்குடைகளும் உருத்திரா ட்சக்குடைகளும் தங்கப்பூமேற்கட்டியும் இரத்தினப்பிடிச்சாமரையும் தங்கத் திலிரத்தினம்பதித்த ஆலவட்டத்தாளும் மற்றும் கோணேசருக்கு வளமையா கச்செய்யப்படும் சேவணைபாவணைகளுமாகிய இவற்றுடனே நாயகியையும் முதன்மைநாயகியையும் கூட்டிவரத் தன்வரிசையலங்கிருத்தினுடனே த்ம் பிரான்மாணிக்கம் முதன்மைநாயகிக்குப்பக்கமாய்வருவது வந்து மணப்பந் தரினவாயிலேநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கீளையில்மனிதரிலொருவர் முன்னேவர முதன்மை, பன்னிரண்டுமுழப்பட்டுக்கொடுக்க மொட்டாக்கி ட்டுக் காலுக்குநீர்வார்க்கிறது. பாதமவினக்கமுதன்மைநாயகி கற்கட்டிககீண யாளிகொடுப்பது. மணப்பந்தரின்கீழே நாயகனும்நாயகியும் பலகையின்மீ தேறிநிற்கத் தம்பிரான்மாணிக்கம்முன்னேவரப் பதினாறுமுழப்பட்டு முத ன்மைகொடுக்க மொட்டாக்கிடுவது.

இராசமாணிக்கத்தக்கு முதன்மைநாயகி பதினாறுமுழ வெள்ளைப் ப்டுகொடுக்க வாங்கிமொட்டாக்கிடுவது. முற்பாகைக்குத் தம்பிரான்மாணிக் கம் முன்னேநிற்பது. இராசமாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது. பிற்பாகைக்கு இ ராசமாணிக்கம் முன்னேநிற்கிறது தம்பிரான்மாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது, இப்படிநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கீளையில்மனிதர் கண்ணுறாலத்தி திட்டம்பண்ணிக்கொடுக்க இரண்டுமாணிக்கமும் ஆலாத்தியெடுத்துக் கண் ணுறுகழிக்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கீளையில்மனிதர் ஆலாத்தித்தட்டு வாங்குவது. அக்கினிசாட்சியாகத் திருமங்கலியந்தரித்து, அரசாணிவலமாக ஷந்து, அம்மிமிதித்து, அருந்ததிகாண்பித்து, மணவறைக்கட்டிலிலே நாயக னும்நாயகியுமிருக்கத் தம்பிரான்மாணிக்கமும் கனகசபைப்பண்டாரத்தார் கீ லையிலொருபெண்பிளையுமாகிய இருவரும் கீழே தங்கள் வரிசைப்பிரதாபமு டனையிருக்கவேண்டியது. அதுநிற்க, பட்டணங்கிறப்பிரதானிமாரும் நாட்டு ச்சனங்களும் அக்கலியாணச்சபைக்குவருதலைக்கண்டு தானம்வரிப்பத்தாரொ திர்கொண்டுபோய் நன்முகமன்வார்த்தைசொல்லிக் கூட்டிவந்து பந்தரின்மீ மேறிநிக் வரிப்பத்தார்பாடியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி அவரவர்க ளுநிறுத்தமுறைதவருமல் அந்தந்தத் தொகுதியாயிருத்தவேண்டியது. வரிப்பத்

தாரிலையெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தாரந்தவரன்முறையாகக் கல்லைக்கிலை கொடுக்கவேண்டியது. வரிப்பத்தார் தண்ணீர்ச்செம்பெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் கல்லைக்குத்தண்ணீர் தெளித்துவருகிறது. வரிப்பத்தார் அமுதுகறியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் அந்தந்தப்பகுதியறிந்து பகிர்வேண்டியது சகலரும் அறுசுவையோடசனம்பண்ணியபின் வரிப்பத்தாரில் முன்னிலை கொடுத்த குடியில்மனிதர் கல்லையெடுத்துப்போடவேண்டியது. வரிப்பத்தார் குடங்களிலே தண்ணீர்கொண்டுவந்துவைக்கத் தானத்தார் செம்புகளிலே வார்த்துக்கொடுக்கச் சகலரும் கைவாய்ப்பூசிப் பெருங்கூட்டமூயிருக்க, வரிப்பத்தார் தட்டங்களிலே பாக்குவெற்றிலைகொண்டுவரத் தானத்தார்வாங்கி, அவரவர்பகுதியறிந்து வரன்முறையாகவெற்றிலைபாக்குப்பகிர்வேண்டியது. வரிப்பத்தார் பலபலவாசனைகமழக் கிண்ணங்களிலே சந்தனங்கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி உத்தளவலங்கிருதமாகப் பூசவேண்டியது. அதன்பின்பு அவரவர் மிருந்தவகையுடனே எழும்பத் தானம்வரிப்பத்தார் அவர்களை முன்னேவிட்டுக்கூட்டிப்போய் வாயிலின்புறத்தேறின்று இருகடலொருகடலாற்றப்போல இருதிருத்தாரும் நன்முகமனவலங்கிருத வசனங்களும்பேசி ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிருந்தவகையுடனே அவர்கள் தத்தமிடங்களுக்குச்சென்றபின்னர் தானம்வரிப்பத்தார்க்கலரும் இருபந்தியாகவிரந்து போசனமருந்திப்புகுத்துடனே தந்தங்கல்லையைத் தாமையெடுத்தெறிந்து கைவாய்நீர்கொண்டுபூசிப்பாக்கிலையருந்திப் பன்னீர் சந்தனம் வாசனைகமழ மகிழ்வுடன்பூசி இன்பஞ்செருக்கி யாவருமிருக்கிறவையிலே முதன்மையெழும்பிவரவேண்டியது. வருவதுகண்டு அனேவொருமெழும்பிப் பாதத்திலம்ஸ்காரம்பண்ணவேண்டியது. அப்போது முதன்மையிருக்கையெந்தி இருகண்முகிழ்த்து உங்கன்மஸ்காரம் கோணாயகருக்குப் பொறுதியென்றுசொல்லவேண்டியது. அப்போது தங்கப்பிரகாசமான சிங்காரமேடையில் முதன்மையையிருக்கப்பண்ணி நீங்கனெல்லீரும் நிற்குந்தருணத்தில் தராதலம்புகழும் தனியுண்ணாப்புபாலவன்னிபந்தனது வரிசைப்பிரதாப அலங்கிருத்துடனே வரவேண்டியது. வருகிறவேளை நீங்கனாவருமெதிர்கொண்டிறைஞ்சிமணப்பந்தின்கீழே மணித்தவிலிருத்தவேண்டியது. அந்தவேளையில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் அகம்மகிழ்ந்து அவரவர்குடிக்கிசைந்த தலைமையும்வாரசையுமாணிபழங்கொடுத்து அவரவர் பூணத்தக்க ஆடையாபரணமுங்கொடுத்துப் பொன்னவராயன்குடிக்குக்கருகலக்கணக்குங் காலிங்கராயன்குடிக்கு நெல்லுப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து கொங்கராயன்குடிக்கு என்னெயய்க்கிணற்றுக்கதிகாரமுங்கொடுத்துக்கொம்பராயன்குடிக்கு அரிசிப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து சிதம்பராயன்தென்னவராயன், செண்பகராயன், கனகசபைப்பண்டாரம், கயிலாயபண்டாரம் இவர்களைந்துபெருக்கும் பெரியபண்டகசாலையில் ஆபரணதி நவமணிக்குவைகளிருக்கும்பொக்கிஷவீட்டுப்பெரியநிலைமையுங்கற்பித்து, இவையெல்லாவகருகலக்கணக்கிலும் பதித்து அன்றுநிதானம்பண்ணி அன்றுகிடைத்

தபடியே எந்தக்காலத்துக்கும் அவரவர்குடிக்கு நடக்கவேண்டியது; இது நிச்சயமென்றாசனுரைவிறுத்தியது.

இப்படிச்செய்தொழும்பிலேதும் மாறாட்டமிருக்குமாறத் கனகசுந்தரப்பெருமாளிடத்தில் மஹாபெரியவளமைப்பத்தையிற் கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

தீமைக்குச்செய்தொழும்புமுறை.

முதன்மைமாருக்குள் தீமைவந்தாற் செய்தொழும்புகளாவன—

வரிப்பத்தார் ஈரால்காலிலேபந்தரிவெது. இரண்டதவிலும் இரண்டுதம்பட்டமும் ஒற்றைக்குழலும் பறையர்சேவிப்பது, அவரவர்க்குச்செய்தொழும்பு முன்செய்ததுபோலப்பார்த்துச்செய்யவேண்டியது. முதன்மை ஆறுமுழப்பட்டுக்கொடுக்க வரிப்பத்தார்வாங்கி மொட்டாக்கிட்டுப் பந்தரின்கீழிருந்து நெல்லுப்பொரிப்பது. தானத்தார் நெற்பொரிசீலையிலேவாங்கிப் பந்தங்கட்டுகிறது கட்டிலலங்கரிக்கிறது, பாவாடைகட்டுகிறது, வரிப்பத்தார் தேர்கட்டுகிறது, தானத்தார் பிரேதம்பெளரியிற்றுக்கிவருகிறது, உதகமெடுக்கிறது, வரிப்பத்தார் நீராட்டுகிறது, இருதிமத்தாருங் கட்டிலிற்பிரேதமேற்றுக்கிறது வாசனையுசுகிறது, தானத்தார் முற்பந்திமாடிப்பது, வரிப்பத்தார்பிற்பந்திமாடிப்பது பிரேதந்துக்குவது, காராளர் தேரெடுக்கிறது, தானத்தார் பாடையெடுக்கிறது. வரிப்பத்தார் கட்டையெடுக்குகிறது கட்டையிலேயிரேதந்திட்டம்பண்ணுகிறது, காராளரும் இருதிமத்தாருங்கூடி உதகமெடுத்துவருகிறது; வரிப்பத்தார் கொள்ளிவைத்துக்குடமுடைக்கிறது, தானத்தார் மூன்றாட்காடற்றத்தண்ணீர்எள்ளியூற்றுக்கிறது, மேடைபோடுகிறது. வரிப்பத்தார் பத்தல்போடுகிறது இளநீர்வைக்கிறது நவதானியந்தெளிக்கிறது அணிகலனைத்துத் தானத்தாருக்குரியது, வஸ்திரமனைத்தும்வரிப்பத்தாருக்குரியது, இத்தொழும்புகள் எந்தக்காலமும் நடந்துவரும்படி அரசன்கட்டளையிட்டது. யாராவதிந்தக்கட்டளைக்கு மாறுபட்டால் தொண்ணூற்றாறுமயிற்பீலிசேர்த்தகட்டால் 3 அடியுமடித்து 3 திருநீற்றுப்பழமுங்ஞற்றம்வாங்குகிறதென்று கயவாகும்ஹாராசன்சொல்லச் சருவமானபேருஞ் சரீரம்நடுங்கி அஞ்சி அடங்கிநின்று தேவரீர் அடியேங்களுக்கு இப்படிக்கொத்த அதிககட்டளைபண்ணினால் அடியேங்களுக்காங்கமாட்டோம், எங்களுக்கிப்படி அதிகஆக்கினைகள்பண்ணவேண்டியதில்லை; தேவரீரென்னகட்டளைசொன்னாலும் அந்தப்படிநடப்போமென்றும் எந்தக்காலத்தும் அரசனுரைதவறாமென்றும் அரசன்முன் விசுவாசஞ்சொன்னார்கள் என்றவாறு.

இத்தத்தொழும்பு முதன்மைமாருக்கு வம்பிசியிருந்திருக்குதென்று எல்லாருக்குஞ்செய்யவேண்டியதில்லை; கொயில்முதன்மைப் பட்டத்துக்குவருகிறவருக்கும் முதன்மைநாயகிக்குஞ்செய்யவேண்டியதென்று அரசனுரைவிறுத்தியது. இன்னுமரசன்சொன்னகட்டளை— எந்தக்காலத்தும் இருபாசைமுதன்மைமனுஷர்கள் ஒருபாசைக்கொருபாசை கொள்வனவுகொடுப்பனபண்ணி இரப்பாசைகடமொன்றாய்க்கட்டக்கூடாது.

தானம்வரிப்பத்தாரும்படியே யொருவர்க்கொருவர் கொண்டு கொடுத்த ஒருவம்சமாகப்பட்டது. எந்தக்காலமும் முதன்மைக்குமுதன்மை எதிரிக்குடியாகவும், தானம்வரிப்பத்தும் அப்படியே எதிரிக்குடியாகவுமிருக்கவேண்டியது. இந்தத்தேவவாக்குத்தவறி ஒன்றுபட்டு நடப்பவர்கள் இராசநிபந்தனையாலும் நோயாலும், வறுமையாலும் வருந்திச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமே துவாவார்கள். மேற்சொன்னகட்டளைக்குமாறாய் நடப்பதையறிந்தும் திருத்த மபண்ணைதராசாக்களும் இதுகாரியமிராசாக்களையவரையாத காரியகாரர்களும்தேவசொல்லியபடி நரகத்துக்கே துவாவார்கள்.

சூகரவேட்டை.

—o—o—o—

திருச்சூகரவேட்டையாடும்படி அரசனிட்டகட்டளை.

தம்பிரான்மாணிக்கம் தன்னுடையவரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அலங்கரித்த பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டுமுடித்து, முத்துக் குச்சுத்தலைப்பாவூக்கி, தங்கவீட்டியும் பட்டாடைசுற்றித் தன்றோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஆதியாகிய கோணநாயகரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி முன்னேபோக பின்னேநடந்து திருச்சூகரநிற்குமிடத்துக்குப் போய் அவ்விடத்திலே கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள்செய்தருளியபின்னர்த் திருச்சூகரவேட்டையாடிகிறதற்குத் தம்பிரான்மாணிக்கஞ் சூகரத்துக்கெதிரேவர, இருபாகைமுதன்னையுமிட்டியெடுத்துக்கொடுக்க, கனகசபைப்பண்டாரத்தார் ஈட்டிதொட்டுக்கொடுக்க, தம்பிரான்மாணிக்கம் பன்றிருந்துகிறது, அதன்பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருதவாட்சியத்தோடே கொண்டு போய் விழாமண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது, வணிகரையடிக்கிறது வன்னிபமாணிக்கமும் செட்டிகன்மாணிக்கமும், வரிப்பத்தாரில் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தாரிலேயில்மனுஷரும் மஞ்சளரைத்துக்கரைத்துக் கிடாரங்களில்வைக்க காராளர்மாணிக்கம்அள்ளிவன்னிபத்துக்கும், இருபாகைமுதன்மைக்கும் இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும், மற்றும் போதிமையானமனுஷருக்கும் உன்மண்டபத்தினின்று மஞ்சளீருற்றிவிடுவது. மீகாமன்மாணிக்கமுங் கம் மானர்மாணிக்கமுஞ் சகலருக்கும் மஞ்சளீருற்றிவருவது, இது தேவியுடைய கட்டளைப்படிக்கு வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் தேவஸ்திரீகள் மஞ்சளீரும் வாசனையுமள்ளியெறிந்து விளையாடினமுறைஃ. இந்தமஞ்சளீரில் ஒருகிவலையாகுதல் சரீரத்தின்படாதபேருக்குத் திருவுலாச்சேவித்தபலனும் தீர்த்தமாடினபலனும் கிடையாதென்று ஆதியாகிய பரமேஸ்வரிதிருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு இத்தவசனங்கள் கருகலக்கணக்கன் பத்ததியிலும், புலவன்பத்ததியிலும், கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்தியிலுமுண்டு.

குடிமைவரவு.

இரவிகுலமதனில்வருகயவாகுமஹாராசன்சோழவளநாட்டாலழைப்பித் தது கொல்லன், குயவன், நாவீதன், ஏகாலி, வள்ளுவன், இவர்களிலேந்தை ந்தகுடி. இவர்களுக்குக் குடிநிலம், விளைபுலம், முதலான சர்வகாரியங்களு ங்கொடுத்துக் கோணேசர்கோயிற்சூழமையென்றுதிட்டம்பண்ணி அவரவர்க் கடுத்த வஸ்திரபூஷணங்களுங்கொடுத்து அரசனுரைத்தகட்டலை:— வன்னி பம், இருபாகைமுதன்மை தானம் வரிப்பத்து இவர்கள் இவர்கள்சொன்ன க ட்டலைப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது. இந்தக்குடிமைகள் சோழநாட்டிற் சாராளர்குடிமையானதினால் நீங்கள்சகலரும் மானமாய்வைத்து நடத்தவேண் டியது இது கணகசந்தரப்பெருமாள்பத்தியிற் பதிப்பித்தமுறைமையாக நட டக்கவேண்டியது.

க'பவாகுராசனுபயம்.

திருமருவு கயவாகுமகாராசனும், தனதுபடைமனுஷரும், மாவலிக் கையருகாக வெருவிசாலமானவெளியுந்திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுந் கட்டுவித்து, அதன்மேல்பால் வெருகுளங்களுங்கட்டுவித்து ககடு, அவண நெல்விதைப்புத்தறையுந்திட்டம்பண்ணிப் பத்துக்கொன்று அடையுமெடுப்பி த்து, அதற்கருகாக தென்னை ௧௨௦௦௦, புன்னை ௧௨௦௦௦, இருப்பை ௧௨௦௦௦, கழுகு ௧௨௦௦௦, ஏரண்டம் ௧௨௦௦௦, பசுவினம் ௧௨௦௦௦, மேதியினம் ௧௨௦௦௦, மும் பலவிதமான புஷ்பச்சோலைகளும் செய்வித்து, ஆதியாகிய கோணநாய ரே! இகபரமிரண்டுமறியாமல் நரசென்மமாகப்பிறந்தஅடியேன் எனது சிற் றறிவினால் தேவர்குடைய சபனியவாலயத்தைஅழித்து வேரங்கட்டுவேனெ ன்றுசொன்னபிழையைப்பொறுத்துக்கொள்ளவேனுமென்று விழுந்துநமஸ் காரம்பண்ணி இதுவெல்லாங்கோணேசருக்கென்று தாரைவார்த்துக்கொடுத் துக் குளக்கோட்டிமகாராசா ஒருநாளைக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம்பண் ணினது. இப்போ அதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஓரவண அரிசியும், அதற்கடுத்த செலவுக்கட்டளைபண்ணி, நாளொன்றுக்கு மூன்றவண அரிசிகளவேத்திய ம்வைத்துப் பூசைநடக்கும்படி திட்டம்பண்ணி, கணகசந்தரப்பெருமாண்கண் க்கிலும் பதிப்பித்துச் செப்பெடுவரைத்துக்கொடுத்து, வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை முதலாகச்சகலரையும்ழைப்பித்து, தான்கட்டுவித்த வச்சிரமணிம ண்டபத்தினின்று சகலருக்குஞ்சொல்லும்வசனம்.—

ஆதியாகிய கோணநாயகருடையகிருபை அரியயன்முதலானவெவரு க்கும் அளவிடற்கரிதாயிருக்கும் மூர்த்தியைத் தரிசனைபண்ணிக்கிருபைபெற த்தக்க இராசாக்கள் மிகுதியுண்டி. அவருள் சிலராசாக்கள்களைச்சொல்லுகிறே

புவனேககயவாகு.

எங்கன்குலத்துக்கயவாகுமகாராசாவென்பவர் முனிச்சராப்பதியில் ஆலயமுந்திட்டம்பண்ணித் திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டுபண்ணி, அந்வரதகாலமும் பூசைநடப்பித்து வருகிறநாளையில், திரிகைலநாதர்பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் றீர்த்தமும்படிந்து சிவாலயத்தைப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணிக் கோணநாயகர்திருப்பாததரிசனமுங்கண்டு, தங்கக்கட்டியாற்றுலாவாரமுமேற்றி, மாணிக்கம்பதித்தபூரணசந்திரப்பதக்கமுஞ்சாத்துவித்து ௧௮௦௦ பொன்கொடுத்து அபிஷேகமும்பண்ணுவித்து சிறிதுதிரவியமும்அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து இருபாகைமுதன்மைக்குங் கோயிற்றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனம்பூரணமாக வெருகைகளுங்கொடுத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, தென்னை புன்னை மா இருப்பை பூகம் ஆயிரமாயிரம்நீரைத்த பூங்காவனங்களுமுண்டுபண்ணிக் கோணநாயகருக்குத்திட்டம்பண்ணிக் கொடுத்துப் போட்டுத் தன்நகரத்துக்குப்போய் நெடுநாளிராச்சியம்பண்ணியிருக்கிறநாளையில் ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மனுநேயகயவாகென்றொருபுத்திரன் பிறப்பான். அந்தப்பிள்ளையிருக்கப் புவனேககயவாகு சிவபதஞ்சேர்வான்.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரன்வரவு

பரராசசேகரன் செகராசசேகரனென்றிருவர் திரிகைலக்கு வடமேல்பாலில் இராச்சியம்பண்ணியிருப்பார்கள். அவர்கள் திரிகோணமலைப்பெருமைகேட்டுவந்து பாவநாசதீர்த்தத்திலும்படிந்து இரவிகுலதிலகராகிய தேவராசகுளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு இத்தனைசிகவரியங்களைக்கொடுத்துத் தடுத்தடிமைக்கொண்ட கோணநாயகரேயென்று விழுந்தழுது நமஸ்காரமும்பண்ணி அறுபத்துநாலுசிவாலயமுந்தரிசனைபண்ணி, ஏழுபட்டுமுத்துமாலையும் வயிராத்தினம்பதித்ததங்கப்பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து முத்துக்குடை பவளக்குடை கொடுத்து வெகுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து நாட்டில் தூவாங்கிக்கோயிலுக்கொப்புவிக்கிறதற்கு ஒரு இறைமடமையில்லாத திரியாயூரும், அதற்கு ஏழுகுளமும் ஏழுவெளியுங்கொடுத்து எந்தெந்தக்காலத்துக்குந் திரிக்கு தூவாங்கிக்கொடுக்கச்சொல்லித் திட்டமும்பண்ணி ஆதியாகிய கோணநாயகர்பாதாரவிந்தத்துதிசெய்து விடையும் பெற்றுத் தங்கநகரஞ்சென்று வெகுநாளிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்.

ஆரியச்சக்கிரவர்த்திவரவு.

ஆரியகுலராசன், பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுண்டநாட்டை இராச்சியம்பண்ணிவருகிறநாளையிலே திரிகைலநாதர்பெருமை கேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் றீர்த்தமும்படிந்து ஆலயமடங்கலும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னேவந்து அலரிகுலதிலகராகிய குளக்கோட்டுமஹாராசனைத்தடுத்தடிமைக்கொண்ட பூரீகமலபாதமிதுவோவென்றுவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, ஏழுந்து அனகவாபரணமும், நவரத்னமாலையுஞ்சாத்தித் தங்கக்குடை பொன்

குடையுங்கொடுத்து, வெகுதிரவியமுமறைமுதலிலிருப்பாகவைத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம்விடையும்பெற்றுத் தன்நகரத்துக்குப்போவான்.

அந்தநாளில் இந்தலிடத்தில் பறங்கிக்கலாபம்வரும் அறிந்து முன்சொன்னபடி நடத்திக்கொள்க.

கயவாகுராசன் ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடையதிருமேனியிற்றொட்டிப்பூசைபண்ணும் இருபாகைமுதன்மையை, கணகமாமணித்தவ்சின்மீதிருத்தித் தான் பணியறிந்துசொல்லும் வசனம். இரவிசுலமதனில்வரும் அரசருக்கென்றும் இராசகுருராசரெனவுமருளி, முன்வந்தமுதன்மைக்கு, திரிகயிலவருகன்குருராஜைசவநாயகமுதன்மையென்றும், பின்வந்தமுதன்மைக்கு, விரிகிரணத்திரிகயிலவருகன்குருராஜேதநாயகமுதன்மையென்றும், இருவருக்கும்பட்டங்கட்டிச் சகலமானபேருக்குங் கயவாகுமகாராசாசொல்லுமவசனம்:—

தேவராசராகிய திருக்குளக்கோட்டிமதுவேந்தர் இந்தத்திரிகோணசலத்தின்மீதே கோணநாயகருக்கு அதிகமானசிவாலயங்களும், எந்நாளும் மாறாமடையுந்திருக்குளமும், வயல்வெளியும், திரவியக்குகைகளுந்திட்டம்பண்ணி, உங்கள்பரவணியென்று அந்தந்தக்காலத்தந்தந்தப்படி எந்தக்காலமும், இந்தத்திருப்பணி, திருக்குளம், செந்நெல்விளைவயல், பூங்காவனம், மாடகூடம், மண்டபம், படிக்கல், திரவியக்குகைகள்சிதைவுபடாமல் பராமரித்துக் கோணநாயகருக்குத் திருப்பூசை அபிஷேகம், கிராமதேவதைபூசை சிவாலயவலங்காரம், திருக்குளத்திற்பூசைவிதி, இவைமுதலாகச் சிவாலயத்துட்பணிவிடை, அவரவர்களுக்குமேற்பு இன்றுசெய்ததுபோல அநவரதகாலமுஞ்செய்யவேண்டியது.

அவரவர்களுக்கு அரசனன்றுகட்டளைபண்ணியபடி புரோசனமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

சிவத்திரவியத்திலேதாவது கவர்ந்தெடுப்பவர்கள், நோயினாலும் வறுமையினாலும்வாடிச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமேதுவாவார்கள். இதையறிந்து சகலமானபேரும் நடக்கவேண்டியதென்றுசொல்லி எல்லாருக்கும்முதமானவார்த்தையுஞ்சொல்லி வெகுதிரவியங்களுமறைமுதலிலொப்பித்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, திருக்குளமுஞ்சிவாலயமும் உங்களுக்குப்பாரமென்று யாவர்க்கும் முகமனருளி, இருபாகைமுதன்மையிருபதம்வனங்கி, இறைபதமுள்ளத்துள்வைத்து, எழிலுலகவுமதுராசபுரிநகரைடந்தனன் இரவிசுலயவாருவே. கயவாகுராசாவுந்தனதுநகரஞ்சென்று கோணநாயகர்பொற்பாதமிருதயகமலத்துள்வைத்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபூசைசெய்து, வெகுசுலமிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணித் தேவவதுகூலப்போக்போகியங்களுங்கிடைத்துச்சிவபதஞ்சேர்ந்தான் என்றவாறு.

அரசர்கள்யாவருங்கொடுத்ததிரவியங் கருகுலக்கணக்கிலெழுகியது. ஆகலிட்டபெருங்கணக்கு, கணகசந்தரப்பெருமாள் மஹாபெருங்கணக்கிலுண்டு; இது நிசமறியவும்,

தி ர வி ய இ ரு ப் பு.

ஒருகாலத்தில் சோழவளநாடன் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபழம், இந்நபாகைமுதன்மையும், இராயரெழுவரும், ஸ்ரீந்துபண்டாரத்தாரும், முப்பத்திரண்டுதலைமைக்காரரும் மற்றுமுள்ளயாவரும், மரகதப்பலகைபரவிய வசந்தமண்டபத்திற்குடியிருந்து, ஏகாக்கிரசித்தமுடையவராய்க் கருகுலக்கணக்கனோ, பார்த்து வன்னிபஞ்சொல்லுவார்:— காற்றையுங் கடலையுங் தனலையும் முகிலையுங் கூற்றையுங் கொடும்ருகசாதிகளையுங் கோதையர்மனதையும், அளவிட்டாலும் உன்னுடைய இருதயத்தை அளவிடுதலறமையென்று இனியவார்த்தைபேசிப் புன்முறுவல்கொள்ள, கருகுலக்கணக்கனும் எழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேன்பேரல் எத்தனையபிமானம்வைப்பீர்களோ? அத்தனையுத்தியும் விசாரமுமுண்டென்று சொல்லவே வன்னிபமுஞ்சநதோஷமுற்று, கருகுலக்கணக்கனோக்கேட்ட வசனம்.

வாராமதேவர்முதலான எட்டுராசாக்களும், அறைமுதலில்வைத்தபொன் எம்மாத்திரமென்று கணக்கிட்டுத் திட்டஞ்சொல்லுதியென்னக் கருகுலக்கணக்கன் சொன்னவசனம்.

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அறைமுதலிற் பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், ஆதியானகல்வெட்டும், அந்தகாலத்திலே குளக்கோட்டிமஹாராசாத்திட்டம்பண்ணிவைத்தகணகரும், வடதிசையதனில் சோழவளநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதியான, கணகசந்தரப்பெருமானிடத்திலுண்டு. எங்கன்கையிற்கணக்கு வரவுஞ்செலவும் இவற்றின்கணக்குகண்டு வருஷமொருகால்சு கலருமிருந்து கணக்குப்பார்த்துக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியகணககிற்பதித்தவருவது. இப்படியானபெருங்கணககு அவரிடத்திலேயன்றி எங்கனிடத்திலில்லையென்று அக்கருகுலக்கணக்கன்சொல்ல அப்பொழுது வன்னிபழம் மற்றுமுள்ளயாவரும் பேசிக்கொண்டு இத்திருமலையிற் பெருமைப்பாடும், இதனிலுள்ள புதுமைகளும், எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டிமஹாராஜாநிறுத்தியதிட்டங்களுங் கேட்டறியவேண்டுமென்று செண்பகராயரையும், பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தையும், ஸ்ரீதுக்குடிமையையும், கூட்டிவிட்டு நீங்கள் நிலாவெளியென்னுமுருக்குப்போய்க் கணகசந்தரப்பெருமானுக்குச்சொல்லும்வசனம்.

தம்மிடத்திலே மகாபெரும்புதினமானசிலபெருமைகள் கேட்கவேண்டுமென்று பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், கல்வெட்டுப்பத்ததியுமெடுப்பித்துக்கொண்டு நாவகன்வரச்சொன்னேமென்று கூட்டிக்கொண்டுவாருககள் என்றுசொல்ல அவர்கள் சென்றுகூட்டிவர வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையுந்தவிர மற்றுமுள்ளயாவரும் எதிர்கொண்டிறைஞ்சி, வன்னிபத்தக் குச்சரியான வரிசையுடனே இருத்தி ஆதியாகிய கோணநாயகர்கிருபையையும், குளக்கோட்டிராசாவுடைய பெருமையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது

தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம், இருபாகைமுதன்மையுங் கனகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்டவசனம்.

வரராமதேவர்முதலிய எட்டுராசாக்கள், அறைமுதலில்வைத்திருப்பு எம்மாத்திரமென்றும், நகைகள் எம்மாத்திரமென்றும் ஒருதிட்டம்பார்க்கவேண்டுமென்றுகேட்பு; கனகசுந்தரப்பெருமான் சந்தோஷமுற்றுப் பெரியபத்திபார்த்துச்சொல்லியது.

வரராமதேவரைமுதலில்வைத்தபொன் சுஅத களஞ்சு. பொன்னகை சுநசு, களஞ்சு. குளக்கோட்டிமஹாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் அச அக களஞ்சு. பொன்னகை தடுகஉ களஞ்சு. கயவாகுமகாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் கடுஉஉ களஞ்சு. பொன்னகை உசத களஞ்சு. புவனேககயவாகு அறைமுதலில்வைத்தபொன் ரதஉஅச களஞ்சு. பொன்னகை நதஉ௦சு களஞ்சு. நள ச்சுக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில்வைத்தபொன் அடுதகக களஞ்சு. பொன்னகை உதசஅ களஞ்சு. பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் எதக களஞ்சு. பொன்னகை எஅக களஞ்சு. ஆரியராசன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் உகத களஞ்சு. பொன்னகை கட௦சு களஞ்சு. நாட்டவர்கள் கோயிற்படியில்வைத்துக்கும்பிட்டபொன் உகத களஞ்சு. இம்மாத்திரமும் குகைக்குள்ளே பண்டகசாலையிற் பெரியஅறைமுதலிலிருப்பு இதற்குவகை பிறகணக்கிலுண்டு.

நித்தியபூசைச்செலவிற்குக்கொடுக்கும்படி வெளியிலே பெரியஅறையிலேயிருக்கிறபொன் சுஅத களஞ்சு. இதுவன்றிக் கனவகுப்புத்திரவியம் வேறேயண்டு. கோயிற்றிரவியம் திரமலையுச்சியினின்றுபார்க்க நாலுபுறத்திலுந்தெரியும். அந்தத்திரவியம் இருக்குமிடம் மத்தளம் நாகம் வெண்கல் வள்ளக்கல் மலைகளிலுண்டு. வள்ளமலைக்குச் சொர்ணபைரவர்முதலான எட்டிலசுசும்வைரவரும், உதிரமாகாளியங்காவல். வெள்ளைக்கல்மலைக்கு ஆபதோத்தாரணபைரவர்முதலான இரண்டிலகூம்வைரவர்களும், இரத்தசாமுண்டியங்காவல். நாகமலைக்கு அகோரபைரவர்முதலான மூன்றிலக்கம்வைரவர்களும், தூர்க்காதேவியும் வக்கமாதேவியுங்காவல். மத்தளமலைக்குச் சொர்ணகணபதியும், ஆபதத்திரகாளியும், ஏகாதகன்னியரும், ஒருகோடிசத்திகளும், கடலரசநாடகியும், கடலரசனும், ஒன்பதலக்ஷபைரவருங்காவல். வள்ளமலையில் மும்பதினக்கங்களஞ்சு பொன்திரவியமுண்டு. வெண்கல்லில் எச. இலகூங்களஞ்சு பொன்திரவியமுண்டு. நாகத்தில் அஅ இலக்கயகளஞ்சுபொன்திரவியமுண்டு. மத்தளத்தில் ஒருலக்கத்தைம்பதினாயிரம்களஞ்சுபொன்திரவியமுண்டு. இவையெல்லாம் மதுரைக்களஞ்சுக்கணக்காகவருக்கும். வள்ளமலையிற்றேவதையனைத்தும் பத்திரகாளியில்ஆடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலையிற்றேவதையனைத்தும் ஆபதோத்தாரணபைரவரிலடக்கம். நாகமலையிற்றேவதையனைத்தும் சொர்ணகணபதியிலடக்கம். மத்தளமலையிற்றேவதையனைத்தும் இடபதேவரிலடக்கம். காவற்றேவதைகளதிகமாயிருப்பினும் ஒருபூசையிலடங்கும்.

திருக்குளத்துக்கட்டுவழியே ஏழிடத்தில் திரவியமுண்டு; அவை ஒன்றை ரைலக்ஷங்களுக்கொன்றி திரவியமுண்டு, இவைமஹாகாளபைவரிடக்கம்.

சிந்தாரவிருப்பு.

பாவநாசகச்சுனைக்கு வடபாலாக ஒருதாங்கியுண்டு; அதிலே ஆறுகோணமான கல்லுநாட்டியிருக்கின்றது; அதிலே தேவநாகரத்தாலெழுதியிருக்கும், அதன்கீழேயொருசிறு தூரக்கிடாரம்புதைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்களஞ்சு இரும்பு ஒருகுகையிலிட்டுடருக்கியதிலே ஒருபணவிலைசிறு தூரமீட ஏழுமாதம் பசும்பொன்றும். இதன் கணக்கையுமறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

எட்டுராசாக்கள் திரவியஇருப்பு.

முன்சொன்ன. அ- அரசர்களுக்கொடுத்த திரவியமும், நகையுமிருக்குமடம்; ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழுகற்படிக்குக்கீழே தெற்குப்புறமாக ஒருமுகக்கோணக்கல்லுச்சாத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழே ஒருமுகக்கோணக்கற்கதவுண்டு அதனைத் திறந்து உள்ளேபோக முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதற்குள் எட்டுராசாக்களுக்கொடுத்த திரவியம் இருப்பாகவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்காவல் ரணவீரபத்திரனும், நீந்தலைநாகமும், திரவியக்குகைக்குக்கிட்ட வைரவர்காவல். இதுமுத்தநாயனாரிடக்கம்.

வடக்குவாயிலிலே ஒன்பதுகற்படிக்குக் கீழே நாற்சதுரக்கதவுண்டு அதனைத் திறந்துள்ளேபோக மேற்குப்புறமாக அறுகோணக் கல்லுக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதனுள் எட்டுராசாக்களுக்கொடுத்த நகைகளுண்டு, அதற்கு நாலுமுகப்பத்திரகாளியும்மீயனுங்காவல், நகைக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல், நகைக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல் இவரெல்லாம்ஆபதோத்தாரணவைவரிடக்கம்.

சிங்காசனத் துக்கருகான திரவியம்.

செர்ப்பங்கிரகச்சிங்காசனத்துக்குவடபாலாக முக்கோணமானகல்லொன்று பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அந்தக்கல்லையுயர்த்திப்போட அதிலொரு வாசலுண்டு, அதற்குள்ளே பந்தமுங்கொண்டுபோக, அறுபத்துநான்குமுடிநின்றதுக்கு மிகுந்தநெருக்கமானஒருதெருவியிருக்கும், அதற்கப்பாலே மிகுந்தவிசாலமான ஒருமண்டபம் உளது. அதனுட் சாத்துப்படிக்கான நவரத்தினங்களப்பதித்த திருவாபரணங்களும், தங்கக்குடை, பொன்னுடை, முத்துக்குடை, பவளக்குடை, வெள்ளிக்குடை, தங்கஆலவட்டம், பொன்னாலவட்டம், வெள்ளியாலவட்டம் இவைமகலானபலதிரவியமுண்டு. பொற்சரிகைப்பீதா

மபரங்களும் பட்டாடைகளுமுண்டு. இவை திருவிழாக்காலத்திலெடுக்கவேண்டியது. எடுக்கும்போது விக்கினேசரபூசைபண்ணியெடுப்பது.

இதுவன்றிச் சிவகாசனத்துக்குத்தெற்குப்புறமாக அறுகோணக்கல்லுப்பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அசைதயுயர்த்திவைத்துவிட்டுப்பார்க்க ஒருவாயில்தோன்றும் அந்தவழியே பந்தமுங்கொண்டுபோக நாற்பதுமுழுத்துக்கப்பால் ஆறுமுழுஅகலத்திற் பாதாளமூடுருவொருகிணறுண்டு. அதற்குப்பலகை போட்டு அப்பாற்செல்ல நூற்றிருபது முழுதுக்கப்பால் ஒருவிசாலமான தபனிய மண்டபமுண்டு. அதில் நூறிலக்கங்களுஞ்சொபன்திரவியமுண்டு. அது நான்குபிரிவாகவிருக்கும் முதற்பிரிவில் இருபத்தைத்திலக்கங்களுஞ்சுண்டு. இந்தப்பொன் ஒருகாலம் பூசைக்குத்திரவியங்குறைந்தால் விக்கினேசரானுக்கும் சொர்ணைவரவனுக்கும் பூசைபண்ணி மன்றாட்டஞ்செய்து கிருபை பெற்றுஎடுக்கவேண்டியது.

அவையன்றிக் குளக்கோட்டிமகாராசாப் பதினாறு சிறங்கைகொண்ட ஷாழியாலே ஒருநாளைக்குஇரண்டவணஅரிசி பூசைக்குத் திட்டம்பண்ணினது அதன்பின்னர் கயவாகுமகாராசன் ஓரவணஅரிசி தானுத்திட்டம்பண்ணினது ஆக ஒருநாளைக்குமூன்றவணஅரிசியும் மூன்றுகாலப்பூசைக்கு இருகாலப்பூசை பணிகாரணவேததியம் இப்படி கீந்தகாலப்பூசைக்கு வரவுஞ்செலவுங் கண்டுபிடித்து, நாளொன்றுக்குப் பதினாறுரைப்பொன் மிச்சங்கண்டு செலவு கொடுக்கும் பொக்கிஷவீட்டில் இருப்பாகவிருந்துவருவதென்று கருருவக்கணக்கிலுமிருக்கின்றது இவைமுதலானகோயிற்காரியங்களுள்ள பத்ததிக்கணக்கும் குளக்கோட்டிமகாராசாவளமைப்பத்ததியும் பெரியகணக்கும் கல்வெட்டுங் கோயிற்றொழும்புக்கதைவரலாறும் கோயிலுக்குமுன்னீடுங் கட்டுக்குரப பற்றும் நிலாவெளிநிந்தவருமாக அந்தக்காலம் அடியேன்குடியிலுள்ளவர்களுக்குக்கிடைத்திருந்தபடியால் இந்தத் திருமலைபிள்ளைமகச் சிவாலயமுண்டுபண்ணியது மகாபெருந்திரவியஇருப்பும் தானம்வரிப்பத்தார் வன்னிபம் இருபாகைமுதன்மை இவர்கண்வந்தவரலாறும் அவரவர்களுக்குடக்கும் வசைசமாணிபங்களும் அவரவர் புரோசனங்களுஞ் செய்தொழும்புகளும் அரசுப் பிரான்கட்டளைப்படி அந்தக்காலம் முன்னேர்களுமுதிவைத்த பத்ததிப்படிக்குச்சொன்னதென்று கணகசந்தரப்பெருமாள்சொன்னவசனம்.

அப்போது சகலரும் சந்தோஷப்பட்டு அதிகமுகமனனவார்த்தைகள் சொன்னார்கள். தருமநெறிதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கணகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்துத் தெட்சண திரிகயிலாய சிவாலயத்தினிற் குளக்கோட்டிமகாராசா ஆதியாகிய மகாலிங்க தூபணம்பண்ணியிருக்கிறது எவ்விடமாகவிருக்குமென்னக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியபத்ததியின்படிக்குப்பார்த்துச்சொன்னவசனம்.

மகாலிங்க இருப்பு.

சதுரமானமுழங்கோண்டகோவால் நாற்பத்தெட்டுக்கோல் தாழ்வெட்ட, அங்கு மூன்று கங்கையும்வந்துசந்தித்தசுழிமுனைஉண்டு. அவ்விடமாகஆதியிற்பார்ந்துத்தியபான்மையதுபோல எட்டுமலையும் எட்டுமாரகமும் எட்டுமாதகரியும் எட்டுச்சத்தியுஞ் சூழவரநாட்டி நடுவே மகாமேருவுக்குச்சரியான சிங்காசனஞ்செய்து அந்தஆசனத்தைச்சுற்றிவர அட்டபாலகரைத் தாபனம்பண்ணி வாயிலுக்குத் துவாரபாலகரைநிறுத்தி மற்றும் மூன்றுவாயிலுக்கும் பத்திரகாளி வீரபத்திரன் வயிரவன் இவர்களைநிறுத்தித் திரிகோணலிங்கரையும் வாமபாகமாகத்தேவியையும் ஆசனத்திருத்தி எந்தக்காலத்துக்குங் கண்டப்பிரமாணமட்டிற்சலம் ஏறமலங்குறையாமலுந்திட்டம்பண்ணித் தங்கத்தாலே திரிகோணமாமதிலுங்கட்டித், தங்கத்திரிகோணக்கதவும்போட்டு, அதற்குள்ளே கண்ணாடி தங்கஆலவட்டம் விசிறி குடை இவைமுதலான சோடசவுபசாரமெல்லாந்திட்டம்பண்ணிவைத்து, கோடிகோடி ஊழிகாலம்வந்தாலும் அழியாத மாணிக்கத்தூண்டாமணிவிளக்கும் இருபக்கமும்நிறுத்தி, அதற்குமேல் முன்கூறியகோலால் எட்டுக்கோல் உயரத்தில் பொன்னினாலேசிகரஞ்செய்து சிகரத்துச்சியிலே ஒரு பூகம்பழமளவிற துவாரம்விட்டு அதற்குப்பநிலை ஒருகோலுக்குமேலே செப்புப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக ஒருபூகம்பழமளவிறதுவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே சாதிக்கருக்கல்லுப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே அழகினாலே மலையுச்சியுறத்திட்டம்பண்ணி அதிலே கனகரத்தினசிங்காசனந்திட்டம்பண்ணி, அந்தச்சிங்காசனத்திலும் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்குமேலே பரமேசுரனும் பரமேசுவரியும் இருக்கும் தங்கப்பீடிகையில் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டுத் திரிகோணேநாசுருக்கு எங்கோமான் குளக்கோட்டுமகாராசாச் சிவாலயமுண்டுபண்ணுவித்தாலும் மூலவிக்கிரகம் இருக்குந்தன்மையும் இப்படியென்று பத்ததிப்படிசொல்லெனன் என்றுசொல்ல யாவரும் அதிகசந்தோஷப்பட்டுக் குளக்கோட்டுமகாராசனே நரசன்மமென்றுசொன்னாலுந்தோஷம்வரும் அன்றியும் அவர்செய்ததருமத்தை அழிக்கநினைத்தாலும் அழித்தாலும் அவர்களும் அவர்வம்சகாரும் அனேககோடிகாலம் நரகத்திற்கிடந்துவருந்துவார்களென்று சொன்னது மெய்வசனமென்றுகூறிக் கனகசுந்தரப்பெருமானுக்கு அனேக முகமன்னசொல்லிப் பின்னர் இந்தத்திரிகயிலாயசிலம்பினுட் புதினமானவைகளைத் தம்மிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்று தம்மைஅழைப்பித்ததென்றுஞ் சொல்லி இருந்தார்களென்றவாறு.

திருமவஸயின்கீழ்ப்புதினம்.

செகமதுமகிழமலுந்திநடத்துந்தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமகன்மையம் மற்றும்முள்ளவாவரும் ஒருநாட்பளிக்கு மண்டபத்திருந்து

கருணைவாரிநியாங் கனகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிங்கேட்ட வசனமாவது: இந்தத்திருமலையின்கீழே சிவாலயமுஞ் சிவசங்கையும் உளவென்றும் இன்னுமநிகமான புதுமைகளுள்வென்றுஞ்சொல்லுகிறார்களே கோகேள் விப்பட்டவற்றைச்சொல்லுமென்று கேட்கக் கனகசந்தரப்பெருமாள்சொன்னவசனம்.

நீங்கள் கேட்டபுதுமைகள் நான்கண்ணுலகண்டதல்ல கயவாகுமகாராசாவுக்குச் சைவநாயகக்குருக்கள் இத்திருமலையின்கீழேயுள்ள புதினங்கள் சிலவற்றைச்சொன்னார் அவையிருந்தவிசேஷமாதலால் எமது முன்னோர்கள் பெரியவளமைப் பத்தையிலெழுதிவைத்ததுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேனென்றுசொல்லும்வசனம்.

திரிகோணவரையில் எண்பத்தநான்குசதுரத்தானமுண்டு அகதானங்களில் இருமுகனிருந்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபுசைசெய்வார்கள். இவையன்றி ஏழுமுகைகளுமுண்டு அவற்றிற் சததரிஷிகள்புசைபண்ணுவார்கள். இன்னும் அறுபத்துநான்குமுகையுண்டு அவற்றிற்றேவர்கள்புசைபண்ணுவார்கள். திருமலையின்கீழேமிகவிசாலமானவெளியும் பொன்மயமான பூமியுமுண்டு அவ்வெளியினடுவே ஒரு நாற்கான்மண்டபமுண்டு. அந்நாலுகாலிலும் நாலுசதவம் நாலுவழியுமுண்டு அவை அயோத்தியாபுரி பிரமபதம் நாகலோகமதேவபதம் இவற்றிற்குச் செல்லத்தக்கவழிகளாயிருக்கும். அப்பொன்மயமான நிலத்திலே சந்தனம் குங்குமம் அகில தேவதார மந்தாரம் பாரிசாதம் சல்லியகரணி சந்தானகரணி மிருதசஞ்சீவி இப்படியான மேலானமரகளுண்டு அவற்றினடுவே ஆகாசகங்கையிருக்கும். அதற்குமேல்பால் இரத்தினமணியாலயமும் நவரத்தினசிங்காசனமுமுண்டு அகிலே ஆதியாகிய பரமசிவமும் பரமேசுவரியும் வாசமாயிருப்பார்கள். அதற்குமேல்பால் தங்கக்காசக்குவியலொருபக்கம் தங்கஅர்சிக்குவியலொருபக்கம் நாகரத்தினக்குவியலொருபக்கம் நவரத்தினக்குவியலொருபக்கம் பொற்பாளக்குவியலொருபக்கம் இப்படியிருக்கும். அதிலே தேவர்களும் இருஷிகளும் தும்புருநாரதரும் கின்னரர் கிம்புருடர் கந்தருவர்களும் சந்திரகுரியரும் இந்திரன்முதலான அட்டபாலர்களும் இந்திராணிமுதலான தேவஸ்திரிகளுந் திருப்பாற்கடல் முகலான சத்தவாரிதிகளும் மகாமேருமுதலாகியகிரிகளும் கற்பகதருமுதலிய கருக்களும் விஷ்ணுமுதலாகிய தெய்வங்களும் சூழ ஆகாசநிவரும் காசிபிற்றீரத்தமும் காவேரிநீரும் அதிகமான பாவத்தையழிக்கின்ற மாவலிகங்கைநீரும் அனுதினமும் அரணிநுபதம்விளக்கி ஆற்றிற்பாயும். அதுவன்றி முன்சொன்ன தேவாதிகளனைவரும் அவவிடம்விட்டுப் புறத்துமிருப்பார்களென்று குருக்கள்சொல்லி செந்தாமரைப்பு வெண்டாமரைப்பு விபூதி சந்தனம் தீர்ச்சதம் அடைகாய் இவையெல்லாங்கொண்டுவந்து கயவாகுமகாராசனுக்குக்கொடுக்க அவ்வரசன் மிருந்தசந்தோஷமுற்று நாம் அந்தத்தரிசனைகாணப்போகக் கூடாதோவென்றுகேட்கக் குருக்கள்சொன்னவசனம்.

இப்பொழுது அவ்விடத்திற் பங்குனிஉத்தரத்திருநாள் நடக்கின்றது. அன்றியும் அரணருளில்லாமற்போதல்கூடாது ஏனென்றால் முதலாம்வாயிலில் ஒரிலக்கம்வைரவர்காவல் இரண்டாம்வாயிலிலே பத்திரகாளியுங் கண்ணிமாரும் மீயனாருங்காவல் மூன்றாம் வாயிலிலே தூர்க்கையஞ்சாமுண்டியுங் காவல். நான்காம்வாயிலிலே எட்டிலட்சம் நாகராசர்கள் காவல் ஐந்தாம்வாயிலில் ஆபதோத்தாரணவைரவரும் ஆதிவீரபத்திரருங்காவல் ஆறாம்வாயிலிலே அகோரவைரவர் முதலான ஆரிலக்கம்வைரவர்கள்காவல். ஏழாம்வாயிலிலே நாலுமுகப்பத்திரகாளியும் ஒன்பதிலக்கங்கண்ணிமாருங் கங்கானவைரவருங்காவல். எட்டாம்வாயிலிலே விட்டுணுவும் அனேகதேவத்தலைவர்களுங் காவல். ஒன்பதாம்வாயிலிலே அனேகபூதத்தலைவர்கள் காவல் பத்தாம்வாயிலில் சுப்பிரமணியரும் நவவீரருங்காவல். ஆலயத்தினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலர்களும் அட்டசத்திகளுங்காவல். ஆனபடியாலவவிட்டுச்செல்லுதல் அரிதாயிருக்குமென்று சொல்ல அரியணையிலிருக்குமரசனும் இப்புதுமைகளெல்லாங்கேட்டுச் சரீரம்பெயர்த்துப் புளகங்கொண்டு கண்களிலிருந்து ஆகந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அயர்ந்துயோகத்திரையாயினான். அப்பொழுது அவன் முன்னேட்டவைகளையாவற்றையுங்கண்டு சிவதரிசனமுஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டிருக்கிறவேளையிற் கிழக்குவாயிலிலே மிருத்தஆரம்பங்கேட்டது. அது ஏதெனறுபார்க்க அதிலே ஒரு தங்கஉப்பரிகையின்கீழுள்ள தமனியப்பும்பந்தரின்கீழே நவரத்தினசிங்காசனத்திலே இரத்தினமுழுதரித்த ஒருகோடிதேவராசர்கள் பணிசெய்யத் தேவஸ்திரிகள் திருநடனஞ்செய்ய இருபுறமும்வெண்சாமரம்வீச சங்கக்குடை பொங்குடை பொற்கொடி பொன்றலவட்டம் இவைவரிழற்ற இந்திரன்முதலிய தேவத்தலைவர்கள் பணிந்து பணிகேட்கதேவர்கள்பூமழைபொழியக் குளக்கோட்டுமகாராசன் சிங்காரக்கொலுவிருத்தலைபுந்தரிசித்தபின்னர் யோகத்துயில்நீங்கிக் கண்விழித்துக் குருக்கள்சொன்னபுதுமைகளிலும் பதின்மடங்குபுதுமைகண்டேனென்று இருதயமகிழ்ந்து குருக்களையும் நமஸ்காரம்பண்ணி முகமன்கூறி அனுப்பினான் அக்கயவாராமகாராசன் என்றுநமதுமுன்னோர்கள் அக்காலத்தெழுதிவைத்த பெரியவளமைப்பத்தியிலுள்ளபடியே அடியேனுஞ்சொன்னேனென்று கணகசந்தரப்பெருமாள்சொல்ல யாவருங்கேட்டுமனமகிழ்ந்து முறைப்படியேகோயிற்றொழும்புகள் செய்து நல்லபவிஷம்மாக்கியமும்பெற்றிருந்தார்கள்.

திருநாள்.

திருமருவுதெட்சணதிரிகயிலாயகோணேநாயகருக்குப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் பத்ததியாகச் சொல்லியிருக்க ஆனியுத்தரத்திருநாள்நடக்குந்தன்மையாதென்று வன்னிபமும்இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவருங்கணகசந்தரப்பெருமானைக்கேட்கப் பத்ததிப்புடி அவர்சொன்னவசனம்.

ஒருகாலத்தில் வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கொம்புச்சந்திமண்டபத்தில்வந்திருக்கும்போது வன்னிபத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மைக்கு

ஞ்சுற்றுமணவிரோதமுண்டாகிப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் நடத்திக்கொள்ள முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் வைகாசிமாதம் பின்பதினேந்தில் யாவருங் கிழக்குவாயிலிற் றபனியமண்டபத்தில்வந்து வன்னிபத்தையும் இருபாகைமுதன்மையையும் அழைப்பித்து அவரவராசனத்திருக்கச்செய்து யாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சித்திரவித்தாரகவிப்புலவனும் கனகசுந்தரப்பெருமா னுஞ்சொன்னவசனம்: தேரீர்களுடையதிருமுகம்பார்த்து அடியேங்கள் ஒரு விண்ணப்பஞ்சொல்லுகிறதற்கு மிகுந்தபயமாயிருக்குதென்று நமஸ்காரம்பண்ண அப்பொழுது வன்னிபம்அவர்கள்முகத்தைப்பார்த்துச்சிறிது புன்முறுவல்செய்துகொண்டிருந்தார், அப்பொழுது அவர்கள்சொன்னவசனம்: விசாலம்பொருந்திய கடல் கலங்குவதுண்டானால் அந்தக்கடல் தானேதெளிவதென்றி உலகத்தாராற்றெளிவிக்கமுடியாது அதுபோலத் தேவரீர்களும் சிந்தையுட்பெளியுமென்றுசொல்ல வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும ஒருவரையொருவர்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷமானபின்பு இருபாகைமுதன்மையைப்பார்த்து விதிமுறையாகச்சொன்ன பங்குனியுத்தரத்திருநாட் கொடியைஏற்றிக்கொள்ள முடியாமற்போய்விட்டது இனிமேல் எந்தமாதம் நல்லதென்றுகேட்கச் சோதிடவிதானநிலையறியும் அகிகசித்திரவிதசாரபுலவன்சொன்னவசனம், பங்குனி உத்தமம், ஆனி மதகிமம், ஆடி அகமம் ஆவணி அதமத்திபுத்தமம் மறறும் மாதங்கள் நினைக்கவுப்படாது, இனி ஆனியுத்தரங்கொள்ளலாம், அதுதப்பில் அந்தவருஷம்விழாநடத்தாமல்விட்டு மற்ற வருஷம்பங்குனியிலும் ஆனியிலும் இரண்டுமுறைவிழாநடத்தவேண்டும் இந் தஇரண்டுமாதமுமல்லாமல் மறுமாதங்களிற் கொடியேற்றித்திருவிழாநடத்தினால் இராசாக்களுக்கும் ஊராட்சிக்குரர்களுக்கும் குருக்கள்மாருக்கும் சனக களுக்குமாகாது, திருவகலும் விளைவுருன்றும் மழைவளஞ்சிறுக்கும் நீச்சோரர்பயமுண்டு, ஆகலால் ஆனியுத்தரத்திற் கன்னிமுகூர்த்தமாகக்கொடியேற்ற நல்லது குற்றமில்லையென்றுபுலவன்சொல்லக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம், குறித்த பங்குனிமாதவிழாத் தப்பிப்போனபடியாற் கோயிற்பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றவேண்டுமென்ன வன்னிபமதற்குச்செலவென்னவேண்டுமென்றுகேட்கச் செலவுகணக்குக்கருகுலக்கணக்கிலுண்டென்ன அப்பொழுது கருகுலக்கணக்கன்சொன்னது ஆயிரத்தெழுதாறுபொன் மேற்செலவுக்குவேண்டுமென்ன அந்தப்படி வன்னிபம் செலவுகொடுத்துப் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றி விழாநடத்தினது, ஆதித்தன் அஸ்தமனமானபின் முற்சாமம் பூசையலங்காரம் ஆடல்பாடல்செய்யவேண்டியது, நடுக்கூற்றிண்சிசாமமும் வீதியிலே விழாநடத்தவேண்டியது, நாலாஞ்சா மந்திருச்சயனம், அவ்வேளையில் ஆடல்பாடல்களிற்சிறிதுமாகாது, அப்படி நடத்தினால் ஊருக்குநுருக்கள்மாருக்குமாகாது, அதுவன்றிக் காலவிழாவும் ஆதபிணக்கண்டு இரண்டரைநாழிகைக்குள் விழாநடத்தி அலங்காரவைத்தியம் முடிக்கவேண்டியது.

ஆதியாகியகோணேநாயகரைக் காலவிழாவுக்குஏழுந்தாளப்பண்ணச் சமயம் இல்லா கிரந்தால் அக்கிரகேசுவரையெழுந்தாளப்பண்ணி அலங்காரரை

வேத்தியன் செய்யலாமென்று அந்நாளிற் சூருக்கள்மாநுந் தெய்வப்புவவனும் விதிமுறையைச்சொன்னபடியால் எமதுமுன்னோர்கள் வளமைப்பத்ததியில் எழுதிவைத்தார்களென்றுவன்னிபம்முதலிய யாவருக்குந் கனகசுந்தரப்பெருமாள் வளமைப்பத்ததியின்படிசொன்னவசனம்.

கழனிமவல.

மருமருவு குவளையணிதருநிகர்கரத்தினுன் தனியுண்ணப் பூபாலவன் னிபமும் இருபாகைகூசன்மையும் மற்றும் சகலமானபேரும் வச்சிரமணிபாவும் மகாமண்டபத்தில்வந்திருந்து கருணைவாரிதிடாங்கனகசுந்தரப்பெருமானோ ப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொன்னவசனம்: இந்த இலங்காபுரியிற்பெரிதாகிய ப லபருவதங்களுங் கற்குகைகளும் விசாலமானநிலவறைகளும் இப்படிக்கெடத த அரணுகியவிடங்களிருக்க ஒருகாலம் கலாபம்வருமென்றும் அந்தவேளை கழனிமலைக்குத் திரிகயிலாயநாதரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவவிடத்திற் சி வாலயமுண்டுபோயிருங்களென்றுஞ்சொன்னதென்ன விகாரமென்றுதெரிய வில்லை அதனை எங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம்.

வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் ஆதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் பரமேசுப ரிக்கும் திருக்கலியாணமென்று உலகமும் அதில்வாழுந் சகலசீவராசிகளும போனதருணத்தில் அகத்தியஇருவழியும் வெள்ளியங்கயிலைக்கு முக்காதவழிக் குக்கழனிமாமலையென்றொருமலை உண்டு. அதிலே முனிவரும்வர தேவர்க ட்டமும் விட்டுணுமுதலியோருங்கயிலையில்ந்நக வடபால்தாழ்ந்து தென்பா லுயர சகலரும் நடுக்கமுற்றுச்சிவசிவவென்றாக்கள். அப்பொழுது பாரசிவம விட்டுணுவைப்பார்த்து யாதுபுதினமென்ன, சுவாமி தென்பாலிருக்குங் ரு றுமுனி இவவிடம்வருவதற்குக் கழனிமலையில்வந்தார் ஆனபடியால் வடபா ல்தாழ்ந்து தென்பாலுயர்ந்ததென்றுசொல்ல சகலரையும் அவவிடம்நிற்கப்ப ண்ணித் தாம் அகத்தியரிடத்துவந்து நாமிந்தமணக்கோலத்தோடுவந்து உமசு ங்குத் தரிசனந்தருவோம் நீ இலங்காபுரியிற் சமனையங்கிரியால்வரும மாவலிக்கையிற் கரையசங்கரைபினருகாய்எம்மைந்னைத்துத் தியானித்திரு க்கவேண்டியதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பரமசிவமுங்கயிலையங்கிரிக்கே ழுந்தருள அகத்தியரும் மாகிலேசமுற்றுத் திரும்பிவரும்வழியில் வெகு வெ குபுதினமும்நடப்பித்து இலங்காபுரியில் திரிகயிலாயமாகியகோணமலைக்குமு ங்காதவழியிலிருக்கும் கழனிமலையில்வந்திருந்து சிவபூசைபண்ணித் திரிகோ ணமலையைபுந் தரிசனம்பண்ணிப் போகவேண்டுமென்றுநினைத்து வடகயில யென்றுந் தென்கயிலையென்றும் வேறில்லாமற்சமனாயிருக்கும். ஆதலாலவ விடத்திலும் இப்பொழுது திருக்கலியாணமிருக்கும். நாம் போகலாகாதென் றுநினைத்துக் கரையசம்பதியிற்போய்ச் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து பூசைபண் ணிக்கொண்டிருக்கிறவேளையில் ஆதியாகியபரமசிவம்ரிஷபாருடாய்த்தேவீ

யோநிங்குடமணக்கோலத்தோடுபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்சிகொடுத்தார். அகத்தியருங்கண்டுதரிசித்து மிகுந்தவாழ்வைப்பெற்றார். இப்படி அகத்தியர்வந்து சிவபூசைபண்ணினபடியால் இந்தக் கழனிமலைக்குத் திரிகோணைகண்டவரையெனறுதிருநாமமானது. அதற்குமேல்பால் கற்கிரியென்றொரு மலையுண்டு. அதற்கல்லுமாளிகையும் சுற்றாமதிலும் அதற்கருகாக வெகுமலைச்சாரல்களுங்கூட்டங்கூட்டமாயுண்டு. மலையருவி மாறாமல் மடைகொண்டு பாய்ந்துநிற்கும். வடகயிலைக்குமுக்காதமாய் அங்கேயொருகழனிமலையிருப்பதினாலும் இங்கும் அகத்தியமாமுனி பூசைபண்ணினதாலும் இந்தத் திரிகயிலைக்குமுக்காத மிருப்பதினாலும் இந்தக்கழனிமலையும் அதிகமாகியதன்மீண்டு திருவுண்மற்றினதென்றும் பத்ததியின்படி கணகசந்தரப்பெருமான்சொல்லச் சகலருங்கேட்டு அகமிகமகிழ்ந்து அரன்டொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

திருக்குளங்கட்டினது.

திருமருவுதிரிகயிலைமாநகரில் மனுநீதிநடத்திவரும் தனியுண்ணப் பூபால்வண்ணிபமும் இருபாகைமுதனமையும் மற்றஞ்சகலரும் மரகதப்பலகைபாவும் வசந்தமண்டபத்திற்குடியிருந்து கணகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வண்ணிபங்கேட்டவசனம். எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டுமகாராசாச் சோழ நாட்டால்வருகையிற் பூதப்படைகொண்டவரவமில்லை. பூதங்களாற் றிருக்குளங்கட்டினதென்றும் இலங்காபுரியில் மும்முலைத் தாடகை ராச்சியம்பண்ணியிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனை எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்னச் சந்தோஷப்பட்டிக் கணகசந்தரப்பெருமான் சொன்னவசனம். வடகரையிற் கலிங்கமாநகரென்றொருநாடு அதற்குஇருபத்தொருநூதவழிக்குப்பால் வடபாலாக அசோககிரியென்றொருபட்டணம் அந்தப் பட்டணத்தை இராச்சியஞ்செய்வது அசோகசந்தரனென்னுமிராசா அவன்தேவி மனோன்மனிசந்தரி. இந்தராசாவுக்குமனோன்மனிசந்தரிபெற்றபிள்ளை வாரந்தாகட்டினசிகையும் எயிறுகுறையாத லெட்சணமும் அழகுசுவந்தரியமான தனபாரமும் அலங்கிருதமானவசனமுமாகப் பிறந்தபிள்ளையைக் கண்டு இராசாவுக்குச்சொல்ல அரசனும் விசாரப்பட்டுச் சோதிடரைக்கேட்க அவர்கள் இந்தப்பிள்ளை பட்டணத்திலேயிருந்தால் பட்டணத்துக்காகாது மறராச்சியத்துக்குரியபிள்ளையென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரசனும் அந்தப்பிள்ளையைப்பேழையிலடைத்துப் பெருஞ் சமுத்திரத்திலிவட்டான். அந்தப்பேழை இலங்காபுரியிற் கடற்கரையில் அடைந்தது. அதைக்கண்டவர்கள் இலங்காபுரியை அரசாட்சிபண்ணும் மனுநீதிகயவாருராசனுக்குச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ராசனும் பிரதானிமாறும்வந்து பேழையையெடுத்துத் திறந்துபார்க்கச் செந்தாமரைப்பூவிலிருக்கும் திருமகனென்ன அழகுசுவந்தரியத்துடனிருக்கும் பெண்பிள்ளையைக்கண்டு என்பிள்ளை என்று அரசனெடுக்கிப் பிள்ளையைமுத்தமிட அப்பொழுது பிள்ளைசிரித்தது

சிரித்தவிடத்துக்குப் பாலகைழுரென்றுபேராயிற்று. பின் அந்தப்பிள்ளையை பப்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு உண்ணுசுகிரியென்னுமரண்மனையிலிருந்து இராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் மனுநெயகயவாருராசனுந்தேவியோக மாறார். அதன்பின்னர் அந்தப்பெண் இலங்கைப்பட்டணத்தை ராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் குளக்கோட்டுமகாராசாத்திரிகயிலாயச்சிலம்பில் சிவாலயங்கட்டிகிற செய்திகேட்டுத்தனது அறுபத்துநாலு மந்திரிகளை அழைத்து முதல்மந்திரிக்கு ராசகுமாரத்திசொன்னவசனம்

வடகரையிலிருந்தொரு சைவன் ஓடத்திலேறிவந்து கிழக்குக்கரையிலொரு மலையின்மேலே ஆலயங்கட்டிகிறுனென்ற செய்திகேட்டேன் நீபோல் அந்த ஆலயத்தையுமிடத்துக்கடவிலே தள்ளிவிட்டு அவர்களை யுமோடத்திலேற்றி அனுப்பிப்போட்டு வாவென்றுசொல்ல மந்திரியும் அரசர்கட்கு கரசியே, அநதப்படியே செய்துவருகிறேனென்று நமஸ்காரம்பண்ணி விடையும் பெற்றுக்கொண்டு பதினாயிரம்பேர்கூழ்ந்துவர மதகரியின்மேற்கொண்டு மந்திரிவருகையில் திரிகயிலைக்கு நாதகாதவழியென்னத் திரிகயிலைச்சிலம்பின்மீது ஆலயங்களிலுங் கோபுரங்களிலும் மாடகூடமண்டபங்களிலுமுள்ள தங்கரத்திரமுடிகளின் பளபளப்பும் பிரகாசகாந்தியும் ஆகாசமளாவிப்பலவிதமான சுடர்விட்டெறித்தலைக்கண்டு இந்தச் சொர்நமயமான ஆலயஞ்செய்விக்கிறது தேவலோகத்தரசர்களோ நாகலோகத்தரசர்களோ பூலோகத்தரசர்களோ கண்டு கேட்டறியவேண்டுமென்று மதகரியை விட்டிறங்கிவருகையிலே வாயில்காப்பவர்கள் மந்திரிவருகிறதாரத்தையும் படையலங்காரத்தையுக்கண்டு அரசனுக்குரைசெய்ய அவன் அவர்களை யழையுமென்னக்கூட வாளர்வழிவிட மந்திரியும்வந்து இரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்குந்தெய்வீகமான குளக்கோட்டுமகாராசனை வணங்கி எழும்பிநிற்க அரசனுத்தன்னுடைய மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரியென்னதம்பிரானேமுடிந்திருக்குதென்றான். வந்தமந்திரியும் இது யாதோவென்று அச்சமுற்றான். அப்பொழுது மந்திரியும் வந்தமந்திரியையும் அவனுடன்கூடவந்த யாவரையுமழைத்துக் கொண்டிபோய்ப் பளிங்குமண்டபத்திருத்தி அறுசுவையுடன் போசனம்பண்ணுவித்து சந்தோஷமாயரசன்முன் கொண்டுவந்துவிட்டான். அதன்பின் அரசுப்பிரானாகிய குளக்கோட்டுராசனும் அம்மந்திரியைப்பார்த்து முகமன்பேசி வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க அவன் அரசனைநமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லும் வசனம். இந்த இலங்காபுரியை ஆண்டிருந்த புவனேயகயவாருசுதராண மனுநெயகயவாருவின் மகன் ஆடகசுவந்தரி இப்போது அரசுசெய்கிறது. அவ்வரசி தேவரீர் திரிகயிலாயமலையிற் சிவாலயமுண்டுபண்ணுகிற செய்திகேட்டு அடியேனையழைத்துச்சொன்னவசனம். தேவரீருடைய சிறீ கமலபாததரிசனை கண்டு இவ்விடத்து ஏதொருகாரியமமுட்டாயின் எங்களாலியன்றகாரியத்திற்குக் கேட்டுவரச்சொல்லி அடியேனுக்குக்கட்டளைகிடைத்தபடியாலிலவிடம்வந்தேனென்றுசொல்ல அரசனும் அகமகிழ்ந்து உங்களை இராசாத்தி உனக்குச்சொன்னவசனம் நான் சொல்லக்கேள் வடகரையிலிருந்து ஒருவிசுவன் வந்து மலையின்மேலாலயங்கட்டினானான் அனைத்திழைத்துக்

கடலிற்றள்ளி யவர்களையும் ஓடத்திலேற்றியனுப்பிவிட்டு உண்ணைவரச்சொன்னதல்லவாவென்றரசனுரைக்க மந்திரியும் நடுங்கி மெய்வசனமென்று சொல்லிநிற்க அரசனும் மந்திரியையஞ்சலென்று சொல்லி அதிவிசித்திரமதியூக மந்திரிநீயென்று சந்தோஷப்பட்டுச்சொன்னவசனம். இந்த இலங்காபுரியையாளுங்குமாரத்தி எமதுவம்சத்தாள் எம்மையறியாமற்சொன்னதற்காகநீ யச்சப்படவேண்டாமென்று பின்னர் அம்மந்திரியை யரசன்கேட்டவசனம். இச்சிவாலயபூசை விதிமுறையாகநடக்கவேண்டுமென்று வெகுளுளங்ககட்டுவித்தேன். ஓன்றும் எனக்குத்திருப்தியாயிருக்கவில்லை. வருஷம் பன்னிரண்டுமாதமும் மாறாமடைபாய ஒருளுளங்கட்டுதற்கு எவ்விடம் நல்லதென்று கேட்க அம்மந்திரிசொல்லுவான். அறுபத்துநாலு ளுளமும் வயலும் இரண்டுமலைக்குமேல்பாலாயுண்டு அந்த இருமலையையும்பொருத்திக்கட்ட ஒரு பெருங்குளமாம். அதற்கு வயல்வெளி சமுத்திரக்கரையளவுந்திருத்த வெகு விசாலமுள்ள இடமென்று மந்திரிசொல்ல அப்படிப்பாரமானகட்டுக்கட்டிப் பொறுப்பிக்கலாமோவென்ன மந்திரிசொல்லுவான் அடிசேனினைத்தபடி தேவரீர் முடிப்பீரானால் ஒன்பதுநாளிக்குள் இந்த மகாபெருங்குளமுங்கட்டுவித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி முடிக்கலாமென்ன அரசர்பிரானார் மிருந்த சந்தோஷப்பட்டு மந்திரியே நீமனத்தில்கினைத்தபடி முடிப்பேன் ளுளங்கட்டுவிப்பாயென்ன மந்திரியும் விடைபெற்றுச்செல்லும்வேளையில் அரசனுந் தானணிந்தவிலைமுகிப்பில்லாதமாணக்கமாலையையுங்கணையாழியையுங் கொடுத்து மணவார்த்தைப்பாடுஞ்சொல்லியனுப்ப மந்திரியும்போய் இராசகுமாரத்தியைக்கண்டு வணங்கி மாலையையுங் கணையாழியையுங்கொடுத்துக்குளக்கோட்டுராசனுடைய பெருமையையும் புராக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லிக் குளங்கட்டுகிற செய்தியையுஞ்சொல்லக் குமாரத்திசொன்னவசனம். பூதப்படையைக் கொண்டோய்ச்சீக்கரங்கடலும்மலையும்போலக் குளங்கட்டிமுடித்து வயல் வெளியுந்திருத்தி இரவிகுலதிலதரான இராசாவையுங்கட்டிக்கொண்டு வருவாய் என்ன மந்திரிசொல்லுவான் பெரும்பூதங்களைக் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச்செய்விக்கவேலைபோதாது. குறட்பூதமாயையும் ஒரு பூதராசாவையுங் கட்டிப்போகிறேனென்றுசொல்லி நாளொன்றுக்கு இருபத்தோரவண அரிசியும் வேண்டிய மற்றஞ்செலவு முதயகாலத்தில்வந்து சேரும்படி திட்டம்பண்ணிப்பூதங்களுடன் மந்திரிசென் அரசனைவணங்க அவ்வரசனும் அம்மந்திரியும் வந்துநின்று அனைகநீதவழிதோலிக்கற்கரைதிருத்தித்தன் னுற்றுக்காணப் பெரியமண்டப்படியுங்கட்டுவித்து அம்மண்டப்படியில்கின்று மதகுக்குச்செப்புப்பீலியும் வைத்து இடைபிங்கலை சுழிமுனைநின்றுலாவுங்க்பாலுத்திரமாகமதகும் அதற்குமையக்கிணறும் உடல்ளுளமும் சிரசுமையக்கிணறும் மையக்கிணற்றில் பிடித்தலும் நாசிவிடுத்தலுமாய் மையக்கிணற்றில் நாப்பண் ஒங்காரச்சுழி ஒருபோதும் மாறாதமதகும் திட்டமிட்டு மதகு தெரியாமற் சிகரகுப்பாயம் போட்டு மதகுபார்த்தவா ளானகுத்திர வாயிலும்வீட்டுப் பூட்டுந்திற்புந்திட்டம் பண்ணிமுடித்து இருமலையையும்பொருத்தி மகாபெரும்பருவதம்போலக்கட்டுக்கட்டி அவ்வாதகாலமும் அலைதா

கி நிற்க மகாபெருங்கல்லுகளும்பரவி வீந்துநாளையில் திருக்குளத்துப்பணி முடித்து ஆறும் ஏழாம்நாளில் திருக்குளக்கட்டினடிவாரத்தினின்று மலை திடர் மரம்பெட்டிச் சமுத்திரக்கரையளவும் மகாபெரும் வயல்வெளியுந் திருத்தி மாறாமடைபாயு மதகில் நீர்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து எட்டாநாள திருக்குளத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் காதவழிக்கு மலை திடர் மரம்பெட்டி மாபெருங்கங்கைபோலாறும்வெட்டிக் கொண்டிபோய்ச் சமனவரை யரு விவருமாவலிகங்கைக்குக்குறக்கே மறித்துக்கட்டித் திருக்குளத்துக்குக் கங்கைநீர்கொண்டிவந்தபொழுது விடிந்து இருபத்தாநாழிகையானது, பொழுது அத்தமயனமாகும் ஆறுநாழிகைக்குள்ளே மதகுநீர் கீழீட்டியாபுரக்கரைக்கும்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து ஒன்பதாநாள் பதினெந்தாநாழிகைக்குள்ளாக அஞ்ச ஆறுதலாகியவான்களும் வெட்டித்திட்டம்பண்ணிக்கொண்டு பூதங்களையும் அவைகளிருக்குமிடத்திற்கனுப்பிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் இராசராசனான குளக்கோட்டொரசனும் தனது சதுரங்கசேனையும் மந்திரியமாக உண்ணாசுகிரியென்னும் பட்டணத்துக்குவந்து ஆடகசவுந்தரியென்னும் இராசகுமாரியை விவாகம்முடித்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து இராசாத்தியுடன் திருக்குளம்பார்க்கவந்து பார்த்தபொழுது வடபுறத்தில் ஒருபணிவிருக்கக்கண்டு அவவரசி தன்னோடெவந்த ஸ்திரி சனங்களைப்பார்த்து இந்தப்பணியைக்கட்டுங்களுன்ன அச்சொல்முடியமுன் ஆளுக்கொருகல்லாய்வைத்துக் கட்டிமுடித்தார்கள். அவவிடத்திற்குப்பெண்டுகன்கட்டு என்று பெயரானது. அதன்பின் அரசனும் அரசியும் வந்து திரிகோணேநாயகரையுந்தரிசீனசெய்து சொக்கட்டான்மாதிரியானரத்னமணிமண்டபமும் பளிங்கினாலொற்றைக்கால்மண்டபமும் சமைப்பித்துத் தரிசீனசெய்துவருகிறநாளில் கோணேநாயகர்கிருபையால் குமாரத்திவயிற்றிற் சிங்ககுமாரனென்னுமொருபிள்ளைபிறந்தது. அந்தப்பிள்ளையுடன் இராசாவும் குமாரத்தியும் உண்ணாசுகிரிபட்டணம்போய்ச் சிலநாளிருந்து இராசகுமாரத்தி தேகவியோகமானபின்பு குமாரனை அந்தப்பட்டணத்தை அரசாளவைத்து மந்திரிக்கும் முகமனுவார்த்தைசொல்லிச் சிங்ககுமாரனுக்கு மந்திரியாகத் திட்டம்பண்ணிவைத்து பின் எங்கோமானாகிய அரசனும் தனதுபடையலங்காரத்தோடு திரிகயிலைக்கு வந்து தரிசீனசெய்துகொண்டிருந்தார். முன்முலைத்தாடகையென்றுசொல்வதுபிசு குப் பிறக்கமுன் தனபாரமிருந்ததினால் முன்முலையாடகசவுந்தரியென்றுபெயராயிற்று. இதுவரலாறுகள் வளமைப்பத்தியின்படி கூனகசந்தரப்பெருமாள்சொல்ல வன்னிபழம் முதன்மையும் மற்றுஞ்சகலருங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுப் பெருமானுக்கு அபையகோன்முதலியாரென்றுபட்டமுங்கட்டி வன்னிபந்தங்கததால் மூன்றுபட்டுமாலையொன்று கழுத்திற்போட்டுக் கற்கட்டு முன்கைவளையும்போட்டுப்பொன்னரைஞாணுகொடுத்துப் பொன்னாலெழுத்தாணிகுரியுங் கொடுத்துப் பத்ததிக்குப்பொன்னின்கம்பையும்போட்டு மகிழ்ச்செய்தார்.

அதன்பின் முதன்மையும் அவருக்குப் பொற்சரிகைமுத்துக்குச்சுதலைப்பாக்கையும் பொன்னெழுத்துப்பட்டாடைவகையும் தங்கக்குவளை கட்டி

ன் உருத்திரர்க்கமாலையுட்கொடுத்தார். ஏழுராயர்களும் ஏழுவயல்கொடுத்தார்கள். அஞ்சபண்டாரத்தாரும் அஞ்சவயல்கொடுத்தார்கள்.

இப்படியேகொடுத்தபின் அபையகேடூன் முதலியாரை அனைவரும்பார்த்து எங்கோமானாகிய ராசாவின் கட்டளைப்படி அந்தக்காலம்முதல்துவரைக்கும் உல்களுக்குளிருந்தபத்தியுங்கல்வெட்டும் இருந்து வருகிறபடியினால் இந்தச்சிலாலயத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மையவர்களுக்கும் செய்தொழும்புகளொருகாலந்தொமாவந்தால் எக்காலத்துக்கும் உமதாவம்சத்தார் ஒழுங்குபண்ணவேண்டியதென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அரசன் தொழும்புசெய்துமகிழ்ந்திருந்தார்கள். திருக்குளத்தின்மதகின் திறப்பு எயினர்குலத்துள்ள உன்வீரகுரிய உடையார்கையிலிருக்கவேண்டியது.

ஆசாரிமார்வரவு.

சோழவளநாட்டில் மாந்தையப்பதியார் அக்கசாலைத்தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டுமகாராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச்சிலம்பிலிருந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவநாச்ச்சினையும் படிக்கட்டும் மற்றஞ்சகலதிருப்பணியும் திருக்குளத்துமதகும் விதிமுறையாகச்செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம். உலககுருவாசாரி சித்திரகுருவாசாரி வேதகுருவாசாரி அட்சனகுருவாசாரி வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்துபேரும் மனதில்நினைத்தபடியினைச்செய்யப்பட்ட விசித்திரகுருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சவண விரைப்புத்தறையுட்கொடுத்துக் கோயிற்றிருப்பணிக்கு முன்னிடுங்கொடுத்து அரசனசொன்னவசனம். எக்காலமுங்கோயிற்றொழும்புகள் நீங்கள் செய்யவேண்டியபடி செய்திருக்கவேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒருதலைமையுங் கற்பித்தபடியறிக.

காராளர்வரவு.

வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குவளைத்தாரான் செந்நென்முடியின்ன் அரசரோடெதிர்த்து வாதுவென்றவன் ஏருடன்மேழியில வரும்பதாகையன் அன்னக்கொடையும் ஆவிற்பெருக்கமும் செந்நெற்குவியலுந்திரவியக்குப்பையும் நவமணிக்குவையும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான மூவரைக்காப்பவன் அன்னவன்மேன்மையளவிடற்கரிதாம். மனுநீதிசெய்துதருங்க்கோடன் திருநெல்வேலிச்சிலாலயத்து நிற்குந்தருணத்திற்கிரான னானகாராளப்பெருமான் திருவாநெறியாலயத்தில் அரன்றிருமுன்னே காப்புத்தரித்துக் கடவுளின்வாமத்திற் பயபத்தியாகப் பரிவுடன்வருகிற அலங்காரங்கண்டு அதிகசந்தோஷமுற்றுச் சீரானனென்னச்சிவபத்துதிக்கும் காரானனென்னுங்கருணையுங்கடலே உம்மை நானொருவசனக் கேட்கவென்று நீனைத்திருக்கிறென்னனக் காராளனு மரசனைவணங்கி யடியேனைப்போலனைக்கோடி சனங்களை இரட்சிக்குந்தம்பிரானே அடியேனைக்கேட்கவேண்டுமென்றவசனமேதாவென்ன அரசனுத்திரிகயிலாகதர்பெருமைப்பா

கோணேச்சொல்லி உம்முடையகுடியிலொருமகவை எமக்கு அன்பாக அகம்நி
ழ்ந்து ஓரவேண்டும் அந்தச்சிவாலயத்துக்குத் திருக்காப்புத்தரிக்கவுந் திரவி
யப்பத்திவைத்திருக்கவும், அந்தச்சிவாலயத்துக்கு முன்னீட்டுக்காகவும் அ
ப்பிள்ளைவேண்டியதென்று சொல்லக் காராளனுமிகமகிழ்ந்து தன்வம்சத்தி
ல் ஒருகுடியானமனுஷரைக்கொடுக்கக்கூட்டிவந்து இலங்காபுரியிற் கட்டுக்கு
ளப்பற்றடங்கலு மூராட்சியுக்கொடுத்து நிலாவெளி நிந்தலூராகக் கொடுத்து
வளமையாகிய பெரியபத்தி கல்வெட்டுக்கணக்கு இவையெல்லாங் கொடுத
து வன்னிபத்துக்குச்சரியான வரிசைமானிபமுங்கொடுத்து இனி எந்தக்கா
லமும் இச்சிவாலயத்தில் நடக்கப்பட்டகாரியங்கள் உன்வம்சத்தவர்களெழுதி
வரவேண்டியது. இந்தப்பத்தியுமுங்கள்வசமிருப்பது ஒருவரவசமுங்கொடுக்க
ப்படாது. சம்புத்திரனாகிப் பொறுதிவீசாரமுள்ள மருமக்களிடமிருந்துவா
வேண்டியதென்று திட்டம்பண்ணி எக்காலமும் கோயிற்றொழும்பு செய்ய
அரசன் திட்டம்பண்ணினது. அரசன்கூட்டிவந்த காராளர்திருநாமம் சுவர்ண
வதாரபிள்ளை அறிக.

புலவன் வரவு.

செகராசாடிபரவு திருக்குளக்கோட்டுமகாராசன் காஞ்சீபுரசிவாலயத்
திருகுச்சென்று சிவதரிசனைசெய்து துதிசெய்துநிற்குந்தருணத்தில் தெய்வ
ப்புலவன் சுவாமிதிருமுன்னிலையினின்று சிவதோத்திரங்களோதுகின்ற இ
ராகப்பண்ணையும் ஆசாரவலங்காரத்தையுங்கண்டு தெய்வப்புலவனைப் பார்த்து
உன்வங்கிஷத்தில் ஒருபிள்ளைதரவேண்டுமென்றுகேட்கத் தெய்வப்புலவனு
ம் அரசனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேனை
ஒருபிள்ளைதரச்சொல்லிக்கேட்டது என்னகாரியத்திற்கென்ன இலங்காபுரி
யிலே திரிகயிலைநாதர்திருவாலயத்திறீற்றுமுன்னின்று நாதகீதத்துடன் சிவ
தோத்திரமோதுதற்காகவென்று அரசன்சொல்ல மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்த
னகுடியில் ஒருகுடித்தனமழைத்துக்கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிக
யிலைக்குவந்து நித்தியமுஞ்சிவாலயத்திறீற்றுமுன்னே நாதகீதம்பாடத்திட்ட
ம்பண்ணிப் பள்ளவெளியில் இரண்டவணவிதைப்புத் தரையுங்கொடுத்துக்
கொட்டியாபுரத்திற் சமுத்திரக்கரையருகாக ஒருகிராமத்தை நல்லதோளன்
றுகேட்கப் புலவனும்பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன
அரசனும்கிழ்ந்து அந்தவூருக்குச்சம்பூரென்றுபேரிட்டு எந்தக்காலத்துக்கும்
உன்குடியில் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத்தந்தோமென்று செப்புக்கம்பை
போட்ட பத்தியுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருவாசகப்புலவனென்று அரசனு
ரைநிறுத்தியது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன்றிருநாமம் சிவசித்திரப்
பெருமான்புலவன்.

வன்னிபம்புலவன்.

செங்கமலமலர்மாததங்குடியு செயராச்சேகனர்க்கடிபரவுகோன் தின்
கோன்குலத்தனில் வருகுளக்கோட்டுமன் சென்றுமாமதாரையனுந் திகழ்ந்த

திக்குலகாம தனியுண்ணுப் பூபாலவன்னிபம் முதலாக எத்தனைவன்னிபம் இத்தலத்துக்கு அரசுரிமைபண்ணினதென்று கணகசுந்தரப்பெருமானோக்கே ட்க அவர்சொன்னவசனம். ஆதியாக முன்மதுரைமாநகரால்வந்த வன்னிபம் திருமலைநாடன் தனியுண்ணுப்பூபாலன் சுந்தரநாததனியுண்ணுப்பூபாலன் அரசுநிலைதவறாத தனியுண்ணுப்பூபாலன் தன்தாரதார பிறந்தாரபுத்திர தனியுண்ணுப்பூபாலன், மனுந்திதவறாததனியுண்ணுப்பூபாலன், மண்டலநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், பசுபதிதனியுண்ணுப்பூபாலன், இலங்கைகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், குணதுங்கராமதனியுண்ணுப்பூபாலன், அம்ரபதிதனியுண்ணுப்பூபாலன், சந்திரநேசதனியுண்ணுப்பூபாலன், புவனேயகாவல தனியுண்ணுப்பூபாலன், குறும்பர்க்கோன்தனியுண்ணுப்பூபாலன், மாற்றலர்பெருமான்தனியுண்ணுப்பூபாலன், செகதுங்கபோசதனியுண்ணுப்பூபாலன், கயிலாயநேசதனியுண்ணுப்பூபாலன், வெற்றிநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், தன்னாண்மை குன்றாததனியுண்ணுப்பூபாலன். பொன்னவராயதனியுண்ணுப்பூபாலன், உத்தமமொழியான் தனியுண்ணுப்பூபாலன், செல்வநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன் வெற்றிநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், மருதநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், முருகநாயக தனியுண்ணுப்பூபாலன், சுப்பிரகாயதனியுண்ணுப்பூபாலன், நல்லநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், வல்லிகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், பிள்ளைநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், பெரியகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன், சிதம்பரநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், பரமநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், கதிரைநாயகதனியுண்ணுப்பூபாலன், சேதுகாவலதனியுண்ணுப்பூபாலன் இவ்வன்னிபத்தின்மேலே சந்திரகுலத்துவன்னிபம் காலந்துப்போனது. இரண்டிராயரும் இரண்டுபண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப்போய் மேலானவம்சப்பிரதாபமுள்ள கங்காநாதிபரில் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் மதுரைநகரில் முன்வன்னிபக்குடியில் ஒரு பெண்ணுங்குட்டிவந்து நல்லதினத்தில் விவாகமுடித்துத் திரிகயிலைமாநகரில் முன்வன்னிபமிருந்த பூபாலகட்டரண்மனையிற்றபனியவாதனத்திருத்தி முதன்மைதவிர மற்றையாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணி எங்களுக்கு அரசுரிமைபண்ணுவீரென்றுசொல்லி அரண்மொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபம்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபத்தின் திருநாமம் செகராசநாத வன்னிபம் குருநாதராமவன்னிபம் உலகாண்டவன்னிபம் கயிலாயவன்னிபம் கணகராசவன்னிபம் படைநாத்தவன்னிபம் எதிரிகளேறுவன்னிபம் கணபதிராசவன்னிபம் நயந்தருராமவன்னிபம் தருமநெறியான்வன்னிபம் படைவீரங்கண்டவன்னிபம் மதுரவாசகவன்னிபம் தியாகராசவன்னிபம் கரசைகாவலவன்னிபம் அன்னசத்திரவன்னிபம் வரையாதளிக்கும்வன்னிபம் கதிரைமாமலைவன்னிபம் கொந்தவன்னிபம் ஏரம்பவன்னிபம் நல்லையினுவன்னிபம் செரக்கநாயகவன்னிபம் சுந்தரநாதவன்னிபம் பாற்கரவன்னிபம் வீரராமவன்னிபம் குணதுங்கராமவன்னிபம் நாகமாமணிவன்னிபம் கயிலாயநாயகவன்னிபம்

னிபம் புவிநாயகவன்னிபம் சோமநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் சூரியநாயகவன்னிபம் நந்திரநாயகவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரதேவவன்னிபம் பெற்றிரநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம்வயிரவநாயகவன்னிபம் அரசுகாவலவன்னிபம் திருமலைப்பெருமான்வன்னிபம் சிதம்பரநாதவன்னிபம் புட்பநாயகவன்னிபம் இவர்களையிற்காலந்துப்போயிற்று.

இதற்குப்பின் முன்சொன்னராயரும் பண்டாரமும் சோழநாட்டுக்குப்போய்க் காராளரிலொரு ஆண்பிள்ளைகொண்டெடுத்துமுன்பரவணியானபெண்ணுக்கு விவாகம்முடித்துப்பூபாலகட்டிலிருத்திச் சகலருஞ்சோற்கேட்டு அரனதொழும்புசெய்துவந்தார்கள்.

சோழநாட்டுவன்னிபம்.

சோழநாட்டால் முன்வந்த வன்னிபம் காராளசிங்கவன்னிபம்நந்தியசிங்கவன்னிபம் மதராசசிங்கவன்னிபம் திருமலையரசிங்கவன்னிபம் இராமசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமணசிங்கவன்னிபம் சந்திரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் மருதநாயக சிங்கவன்னிபம் கனகநாயகசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் கயிலாயசிங்கவன்னிபம் குமாரவேல்சிங்கவன்னிபம் திருவம்பலசிங்கவன்னிபம் பரமானந்தசிங்கவன்னிபம் அம்புயபதிசிங்கவன்னிபம் சிவஞானமுத்துச்சிங்கவன்னிபம் சித்தநாயகசிங்கவன்னிபம் நாகமாமணிச்சிங்கவன்னிபம் சிதம்பரநாயக சிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகசிங்கவன்னிபம் அருணநாயக சிங்கவன்னிபம் வீரசந்திரசிங்கவன்னிபம் சொக்கநாயகசிங்கவன்னிபம் தருமநாயகசிங்கவன்னிபம் அத்திரநாயகசிங்கவன்னிபம் மூத்தநாயகசிங்கவன்னிபம் பசுபதிநாயகசிங்கவன்னிபம் இராசரத்தினசிங்கவன்னிபம் எதிர்வீரசிங்கவன்னிபம் இவரோடுகாலந்துப்போனபடியால் முன்போல இருகுடியில்மனுஷரும் மருநகூரிற்சென்று காராளவம்சத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளைகொண்டெடுத்துஇவ்விடம்ருந்த வன்னிபப்பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்து வளமைபோலஅரண்னொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

மருங்கூர் வன்னிபம்.

மருங்கூரால்முன்வந்தது நடராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் வெற்றிக் குமாரசிங்கவன்னிபம் இராமநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமணநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சிங்கவன்னிபம் தில்லைநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் எல்லைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் சாரங்கநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் தனிமைநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சந்திரராயகுமாரசிங்கவன்னிபம் கயிலாயகுமாரசிங்கவன்னிபம் இரகுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சப்பி

ரகாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தன்மநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் வேதநாயககுமா
ரசிங்கவன்னிபம் கொற்றவராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தண்டுவார்மிண்டகரு
மாரசிங்கவன்னிபம் எதிரிளாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கோமளராமகுமாரசிங்
கவன்னிபம் திருமலைராயகுமாரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலக்காத் தகுமாரசிங்
கவன்னிபம் படைவீரகண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் அம்புயாபதிக்குமாரசிங்கவ
ன்னிபம் சரவணகுமாரசிங்கவன்னிபம் சேதுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்
திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் மணுநேயநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் ஆரி
யநேயகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சுந்தரநாயக
குமாரசிங்கவன்னிபம் திருவுறைநாடன் குமாரசிங்கவன்னிபம் குணரத்தினக்
குமாரசிங்கவன்னிபம் இவர்களுளையிற் காலந்துப்போனது, அதன்பின் பரவ
ணியான வன்னிப்பெண் இருபத்துநாலுவருஷம் வன்னிபம் நடப்பித்துவந்
தது. அந்நாளில் ஆரியராசாத் திரிகயிலைக்குவந்து தெரிசனஞ்செய்து தன்
னாருக்குப்போனவர், அதற்கு எழுபத்தைத்துவருஷத்துக்குப்பின் பறவகிக
கலாபம்வந்தது, அப்போது இந்தவன்னிப்பெண்ணினடிவ காலந்துப்போ
னது, அதன்பின்வரும் வன்னிபத்தின்வரலாறு கனகசுந்தரப்பெருமன்கிளை
யோர்பத்ததியிலும் கருகுலக்கணக்கிலும் புலவன்பத்ததியிலும் எழுதிவரவே
ண்டியது.

கருகுலக்கணக்கு.

இரவிசூலக்குளக்கோட்டுராசன மருங்கூராத்கொண்டுவந்த தானத்தா
ரில் மேலானகுடியில்மனிதருக்குக் கருகுலக்கணக்குப்பரவணியாகக் கொடுத்தது. அந்தக்கணக்கப்பிள்ளைகளின் திருநாமம் ராமகிருட்டிணக்கருகுலக்கணக்க
னமுத்துக்கிருட்டிணன் முத்துலிங்கன் வாலகிட்டிணன் தாமோதரன இரங்க
ப்பராயன் வினையீர்த்தான் சிவஞாமுதது கனகவேலாயுதன் கோதண்டரா
மன் வைத்தியநாதன் வடமலைநாதன் வைத்தியநாதன் கயிலாயநாதன் கனக
சுந்தரன் கோணமலை சிதம்பரமூர்த்தி ஆரியன் விசுவநாதன் அருணாசலன் வெ
ற்றிவேலாயுதன் திருவம்பலம் ஆடியபாதன் விநாயகமூர்த்தி கதிரைமலை
சிவஞானமூர்த்தி இக்கருகுலக்கணக்கன்னாளையில்வன்னிபமும் இருபாகைமுத
ன்மையும் மற்றஞ்சகலருமாகக் கருகுலக்கணக்கனுக்கு முதலிப்பட்டங்கட்ட
ஞர்கள். அதன்பின்வரிந்தகணக்கர்களின் திருநாமம் கயிலாயநாயகமுதலி க
னகநாயகமுதலி குமாரவேல்முதலி கதிரைமலைமுதலி அம்பிகைபாகமுதலி
சுந்தரநாதமுதலி இராமநாதமுதலி வீரபத்திரமுதலி தெய்வநாயகமுதலி சுந்த
ரநாதமுதலி திருவுடைமுதலி கோணமாமலைமுதலி அரியபிறவீக் கயிலாயமு
தலி சோமலிங்கக்கயிலாயமுதலி சுப்பிரமணியக்கயிலாயமுதலி தாமோதரக
யிலாயமுதலி அரியபுத்திரக்கயிலாயமுதலி அம்மாவதிக்கயிலாயமுதலி சிற்ற
ம்பலக்கயிலாயமுதலி நாகமணிக்கயிலாயமுதலி மாணிக்கக்கயிலாயமுதலி வி
சுவநாதக்கயிலாயமுதலி சிவந்தாதக்கயிலாயமுதலி ஞானமுத்துக் கயிலாயமு
தலி இலட்சுமணக்கயிலாயமுதலி உமைநாயகக்கயிலாயமுதலி பங்கயபாதக் க
யிலாயமுதலி பரமான்ந்தக்கயிலாயமுதலி ஆடியபாதக்கயிலாயமுதலி நாகம

மணிக்கயிலாயமுதலி நல்லதம்பிக்கயிலாயமுதலி பொன்னம்பலக்கயிலாயமுதலி வயித்தியநாதக்கயிலாயமுதலி சிவஞானமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி, சிவப்பிரகாசக்கயிலாயமுதலி வசந்தராசக்கயிலாயமுதலி வேலாயுதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி பாவநாசக்கயிலாயமுதலி சதாசிவப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி ஆபதோத்தாரண்கயிலாயமுதலி இரகுநாதக்கயிலாயமுதலி குருநாதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி மணிசேகரக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி குமாரசுவாமிக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி அறுமாமுக்கயிலாயமுதலி கனகராயக்கயிலாயமுதலி உலகநாதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிநாயக்கயிலாயமுதலி செல்லநாயக்கயிலாயமுதலி நல்லபெருமாள்கயிலாயமுதலி திருக்கோணமலைக்கயிலாயமுதலி ஆண்டியப்பக்கயிலாயமுதலி தாண்டவமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி குணதுங்கராமக்கயிலாயமுதலி நந்திநாதக்கயிலாயமுதலி இருளப்பக்கயிலாயமுதலி இமையவல்லிக்கயிலாயமுதலி நாகசுந்தரக்கயிலாயமுதலி அடைக்கலங்காதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிகுமாரக்கயிலாயமுதலி சேதுகாவலக்கயிலாயமுதலி கங்கைகாவலக்கயிலாயமுதலி திருவம்பலக்கயிலாயமுதலி திருவடிகாதக்கயிலாயமுதலி திருமலைநாயக்கக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி கந்தப்பக்கயிலாயமுதலி கதிரைவேற்கயிலாயமுதலி செண்பகநாதக்கயிலாயமுதலி பாலகப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி மாணிக்கப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி பிள்ளைநாயக்கக்கயிலாயமுதலி சித்தநாதக்கயிலாயமுதலி சிங்கநாதக்கயிலாயமுதலி மூர்த்தியனாக்கயிலாயமுதலி அமுதநாயக்கக்கயிலாயமுதலி பிறைகுடிக்கயிலாயமுதலி வீணைத்திக்கயிலாயமுதலி மயிலேறிமுதலிமாசிவாமணிக்கயிலாயமுதலி இவ்நாளிற் பறங்கிக்கலாபம்வந்து தாமரைக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைநடந்தது. அதன்பின் அக்கலாபம்மிகுந்தபடியால் முன்சொன்னவிடங்களிலே தட்டுமுட்டுக்களையொடுங்கவைத்துவிட்டுக் கழனிமலைச்சாரலுக்கு உடையவரையுமொழந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோனது. அதன்பின் கருகுலக்கணக்கு எழுதினவர்களுடையநாமம் பொற்கொண்டைக்கருகுலக்கணக்கன் திருமுடிக்கணக்கன் திருமலைக்கணக்கன் செகநாதக்கணக்கன் சிவஞானக்கணக்கன் நீலிக்கணக்கன் இனிவருங்கணக்கர்மாரை எழுதிவரவேண்டியது. வரிப்பதார்ப்பகுதி தானத்தாரொழுதவேண்டியதல்ல, எதிர்க்குடியானபடியாற் பலவன்பத்தியிலெழுதும்படி அரசனகற்பித்தவசனம்.

ஆலாத்திப்பெண்கள்.

திரிகயிலைநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைசெய்த நாளில் இரண்டாலாத்திப்பெண்கள் இல்லாதுபோனபடியால் உன்னிபுறம் இருபாகைமுதன்மையும் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து இச்சிவாலயத்துக்கு எத்தனைபோர் ஆலாத்திப்பெண்களென்றுகேட்க எழுப்பெருமனுசொன்னார். அவ்வார்த்தையை வன்னிபங்கேட்டுக் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து, ஏழு ஆலாத்தியுந் திட்டம்பண்ணென்று சொல்ல அப்படித்திட்டம்பண்ணினது.

அப்பொழுதிருந்தசிவனார் கருகுலக்கணக்கன்முன்பாக ஏழு ஆலாத்திப்பெண்களையுங்குடிபிரித்தது. செம்பித்துரைமகள் அன்னம்மை அவள்மகள் மருதாத்தை சிதம்பரத்துரைமகள் கோணத்தை அவள்மகள் கயிலம்மை பாலகத்தாலைமகள் கதிராசி அவள்மகள் செம்பாத்தை தீர்த்தன்மகள் புவனபிள்ளை அவள்மகள் உமையாத்தை சிவனார்கணக்கன்மகள் பாலாத்தை அவள்மகள் கோணத்தை காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை அவள்மகள் வள்ளியம்மை கருக்குநாயகம்பிள்ளைமகள் திருவுடையாள் அவள்மகள் சுந்தரியார் இப்படி ஏழு ஆலாத்திப்பெண்களையும் திட்டம்பண்ணிக் கருகுலக்கணக்கன்கூற வன்னிபமுதலிய சகலரும்பார்த்து எப்பொழுதும் இப்படிநடக்கவேண்டுமென்றும் இனிமேலும்வருங் கணக்கார்மாரும் இவர்களுக்குயிற் காலந்துப்போனால் அவரவர்களுடைய காணி உடமை யாவுங்கொடுத்து அந்தவங்கிஷத்திற்றிட்டம்பண்ணி ஆலாத்திநடப்பிக்கவேண்டியது. இப்படி நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கும் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்குமாகாது. தானம்வரிப்பத்து எதிரிக்குடியாயிருந்து அரன்ருமும்புசெய்யவேண்டியது. முதன்மைமாரும் ப்படியேநடக்கவேண்டியது. இப்படியே வன்னிபமுதலியயாவருந் திட்டம்பண்ணி தததமக்குரிய அரன்ருமும்புகன்செய்திருந்தார்கள் என்றவாறு.

திருச்சுகரவேட்டைத் தூது.

திரிகயிலாயபருவதேசரும் முப்புரமெரியெழுவிழித்தவுதாரணரும் ஆயிரகோடி அண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் உயிருகமாய் ராயிருக்கும் பராபரனும் செகம்புகழ்குளக்கோட்டுமகாராசனடிபரவுமாதியானவரும் ஆகிய தோணைநாயகர் திருச்சுகரவேட்டைத் திருவிளையாடல்முடிந்து உந்து இந்திராசனுடைய இரத்தினமணிமண்டபத்தில் மந்திரத்தவிசினிடைவந்துநின்ற மாளிகைக்கு எழுந்தருளுதற்குப் பிடியன்னமென்னடையாகிய தேவியைக்கேட்டுவரச்சொல்லி உத்தரவானது. எரிமணிகுலவும் இமையேற்பருவதக்கனகமாமணிப்பந்தரினின்று திருமணஞ்செய்து வாம்பாகம் மகிழ்ந்தெனக்கருளிய மெய்ஞ்ஞானநாயகனாகிய பராபரன் திருச்சுகரத்திருவேட்டைக்கெழுந்தருளினால் திருச்சுகரத்திருவிளையாடலொழிந்து வரும்போத மாளிகைக்குவரவேண்டியது. அதுவல்லாமல் இந்திராசன் மந்திரசிக்காசனத்திருந்து என்னிடம் தேவதுதனுப்பினபடியால் ஏதோ ஒருகனவுநடந்திருக்கின்றது. அதைத்திரவிசாரித்தல்லாமல் மாளிகைக்குவரவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியால் உத்தரவானது. ஆயிரகோடியண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் படிஅளக்கும் உலகநாயக யாகியபார்ப்பதி திருமண்டபத்திற்சுயன்மபண்ணம்வேளையில் முட்டத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணூற்றிருபவிகளும் அட்டவசக்களும் கிண்ணர் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதரர்களும் சுந்தரமூர்த்தியுமாகவந்துநிற்கச திருச்சுகரவேட்டைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று அரிபிரமாதிமுதலான மாவரும் மண்டபட்டம்பண்ணிநின்றபடியால் கவலிடம்போய்த் திருச்சுகரத்திரு

விளையாடல்பண்ணிவந்ததேயல்லாமல் அங்விடத்தில் யாதொரு ஆடல்பாடல திவிதல்லாவிறோதங்களான காரியங்களொன்றும் நடப்பிக்கவில்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பார்பதிகு விண்ணப்பஞ்சொல்லும்படி காளகண்டதா ரியாகிய பரமேசுவரனால் உத்தரவானது.

அ மி ர் த ி த ன ச ந் திரசேகர அதல விதல நிதல சுதல ரசாத ல மகாதல பாதாளமாகிய சத்தபாதலமுநிருவப்பினந்த அரியும்பிரமணுந்தேடி யுங்காணுதற்கரிய பரமேசுவரன் மோகவிகாரக்கொண்டு ஒரு காலத் தில் குருகுலசம்பந்தபாதவர்கோமான்யதியரசன்திருமகனாகிய திரைசேர்மடந்தை யை விவாகம்பண்ணநினைந்து மகாபெருநாயக மாறாட்டமானவார்த்தைகளை ப்பேசி கயிலாயயதியரசனென்று திருநாமமுஞ்சொல்லி வேதவலையினால் மக ரமும்பிடித்துக் கரையேற்றித் திரைசேர்மடந்தையைத் திருமணம்புணர்க த தெட்சணதிரிகயிலாய பருவதவாசநேசராகிய கோணேநாயகர் மறுவசனம் என்னிடம்பேசவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியான பரமேசுபரி யால் உத்தரவானது. வெண்கிரண சுந்தரசந்திரோதயவதனவிங்கிந்த உலோக நாயகியென்று பெருமைப்பாடாயிருக்கின்றது. தவகந்தமையனார் தேவகிவ யிற்றிற்பிறந்து இடையசேரியில் நந்தகோபாலனிடம்வளர்ந்து வெண்ணைதி ருடியும் உரலோடேகட்டுப்பட்டுந் தாம்புக்கயிற்றாலே அடிபட்டுந் தன்மனைவி யிருக்கப் பதினாறுயிரகோபிகாத்திரிகருடன் அனேகலீலாவிறோதங்களைப் புரிந்தும் இழுக்கடையவில்லையோ தேவி ஒருகாலத்தில் தன்பிதாவாகிய தக் கனுடைய வேள்விக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கக் கேட்டைநட்சத்திர முஞ்சனிக்கிழமையும் கிழக்கேசூலமும் போகவாதென்னக் கௌமற்போய் த் தன்சரீரமுமிழந்து இமயோற்பருவத்தில் மலையரசனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவம்பண்ணினபின்னர் யான்போய்த் திருக்கல்யாணஞ்செ ய்து வாமபாகக்கொடுத்தருளியதை மறந்தான்போலிருக்கின்றது. என்று கா ளகண்டதாரியான பரமசிவனாலே உத்தரவானது. பங்கிரணமணிச்சுடிகைகூ ரரவுடன் அவிர்கதிர்ப்பொற்கொன்றைக்காடலார்த் திருச்செஞ்சுடையுடைய எமதுநாயகராகிய பரமசிவனை நாயின்றைக்கு மற்றொன்றுநினைத்து விருதா வானது கூவாமியிற்பிழையில்ல கூவாமிக்கு உண்டில்லாதவைகளைச்சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தியும் வேறுசிலரும்வந்து ஆபரணதிகளையும் கொழுகுடை சாம ரமுதலானவைகளையும்கொண்டு கோயில்விசாரணைப் பிரதானிமார்க்களையும் ஆ லாத்திப்பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த ஆலாத்திப் பெண்களை இவ்விடத்தனுப்பினால் நாம் அவர்களைச் சிலசெய்திகள்கேட்டுக் கொண்டு கூவாமியைச்சிறிதுந் தடைதாமதமில்லாமல் விழாமண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொள்வோம் என்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியாலுத்த ரவானது. அப்படியே ஆலாத்திப்பெண்களை அனுப்பி ஊடநீர்த்து விழாம ண்டபத்திற் பரமேசுவரன் பரமேசுவரியைக் கூடியருளினார் என்றவாறு.

மு ற் றி ற்று

கோணேசர்கல்வெட்டுப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்.	தள்ளல்.
௩	௧௧	ஐய்ய	ஐய		
"	௧௩	யீயந்து	யீந்து		
"	௧௬	மீயந்து	மீந்து		
௪	௧௩	மகிழ்தே	மகிழ்ந்தே		
௫	௨௯	சடு, சதாப்தம்	சடு, சதாப்தம்	அ	சசகா
௭	௨௦	மற்சை	மற்றை		
௧௭	௨௯	தவிலிருத்த	தவிலிருத்த		
௨௧	௨	புவனேக	புவனேய		
"	௩	குலத்துக	குலத்துப்	புவனேய	
௨௨	௩	விடையம்	விடையம்		
"	௩௩	குலவுபநு	குலவுமநு		
௨௩	௧௫	கிட்டித்	கிட்டித்		
௨௪	௧௪	பொன்னகை	பொன்னகை		
"	௩௬	பைரவரி	பைரவரி		
௩௩	௧௧	நீபோல்	நீபோய்		
"	௨௩	மந்திரியம்	மந்திரியும்		
"	௩௩	சதரான	சதரான		
௩௪	௩௨	மந்திரி	மந்திரி		
௩௪	௩௨	கற்கரை	கடற்கரை		
௩௫	௩௦	முன்முலை	முன்முலை		
௩௬	௨௨				ன்
"	௩௦	இலட்டி	இலட்ச		
"	௩௪	சிங்க	சிங்க		
௪௦	௨௩	தாமோதரன	தாமோதரன்		
"	௨௮	ஞானமூர்த்தி	ஞானமூர்த்தி		
"	௩௬				டி

இதிலே இன்றியமையாதவை திருத்தப்பட்டன.

